

9 770353 734051

INTERVJU

Sestri Dolejši o proizvodnji gumbov

str. 26-27

ŠPORT

Celjski košarkarji izpolnili cilj

str. 18

AKADEMIJA ZDRAVEGA ŽIVLJENJA

str. 33

Spreminjamo življenjski slog!

novi tednik radio celje

24alife

Št. 8 / Leto 73 / Celje, 22. februar 2018 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT mag. Marjetka Raušl Lesjak

novi tednik

AKCIJA! NAJ MATURANTKA 2018 IN NAJ MATURANT

Potegujte se za skuter in električno rolko!

str. 36-37

FRIMOBIL city center

Se bo končno kaj premaknilo?

Po številnih opravljenih analizah v minulih desetletjih in ugotavljanju, kako močno je onesnaženo okolje v Celjski kotlini, se zdi, da se stvari premikajo. Če bo seveda v državnem zboru sprejet predlagan zakon o sanaciji okoljskih bremen in bo to za seboj potegnilo tudi konkretne ukrepe, za katere bo treba nameniti veliko denarja. Čas bi že bil, da prebivalci mesta in okolice dočakamo spremembe. str. 12-13

Foto: SHERPA

AKTUALNO

Težave z napotnicami »zelo hitro« str. 2-3

GOSPODARSTVO

Avrigo-Izletnik: ne samo avtobusni prevozi str. 4

Večinski lastnik Valjev podjetje s Cipra str. 5

PREBOLD

Osnovna šola pod drobnogledom inšpekcije str. 8

KULTURA

Dijaki poželi stoječe ovacije v Rusiji str. 10

KRONIKA

V brutalnih ropih grozili tudi otrokom str. 14

Osumljeni umora žene umrl v bolnišnici str. 15

ZANIMIVOSTI

Uzrli obraz zadnjega Celjskega grofa str. 24

REPORTAŽA

Prvi zakonski par na najvišjih vrhovih sveta str. 28

POVEČANO POVPRASEVANJE PO TEŽKIH KRAVAH! NUJNO!
INFO: (02) 790 15 60, 031 733 637

NOVO! TRANSPORT PO SLOVENIJI BREZPLAČEN!
ODKUP KRAV PO VIŠJIH CENAH
 do 2,80 € + davek (bio + 0,30 €)
 Aktualne dnevne cene: biki do 3,50 € + davek
 Aktualne dnevne cene: telice do 3,40 € + davek
POVEČANO POVPRASEVANJE PO BIO ŽIVALIH (+ 0,30 €).

2 x v Evropi!

TEDESKA PRODAJA MALIH TELIČK;
 cca 200-250 kg!

Zagotovljeno plačilo v dveh dneh na vaš bančni račun.
 Kogler Franc A., d.o.o. Parmova ulica 53, SI-1000 Ljubljana

ZADETKI

»V svoji branži želimo biti najboljši, imeti želimo najboljše kadre in takšno ponudbo, ki bo zadovoljila tudi najbolj zahtevne potnike.«

Sandi Brataševac,
direktor Avriga in
Izletnika

»Lahko povem, da je Goran Dragič povsem preprost človek in zelo prijetna oseba, predvsem pa seveda vrhunski igralec.«

Janez Belej,
voznik naše košarkarske reprezentance

»Talent brez vaje izpuhti. Za vsakim uspehom je veliko vaje ... Poleg tega sem prepričan, da lahko z vztrajnostjo daleč prideš.«

Iztok Hrastnik,
kontrabasist,
član dunajskih
filharmonikov

»Če Roman ne more naprej, tudi sama ne grem. Na vse gore sva vedno prišla skupaj. Kakšen smisel bi imelo, da bi zaradi tekme najin dvanajsti osemstočak osvojila sama?«

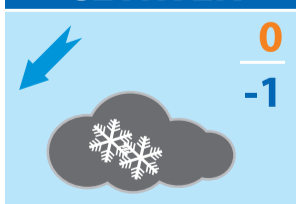
Nives Meroi, alpinistka,
žena alpinista
Romana Beneta

»Vrstile so se poškodbe, lotile so se tudi nosilcev igre Ilije Zolotiča in Mateja Krušiča. Ko smo se le sestavili, nam je uspel zmagoviti niz.«

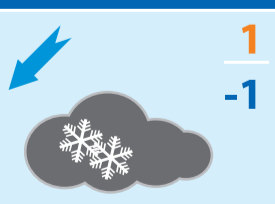
Tadej Koštomaj,
igralec Košarkarskega kluba Celje

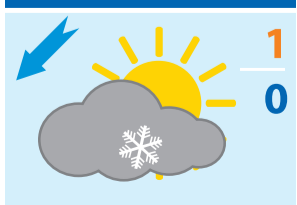
ČETRTEK

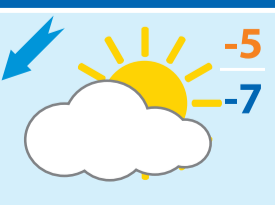
PETEK

SOBOTA

NEDELJA

Vir: ARSO

»Zelo hitro« do težav

Napotnice z novo stopnjo nujnosti v bolnišnice vnesle zmedo

V začetku januarja smo poročali, da so v zdravstvu začeli uporabljati nov Pravilnik o naročanju in upravljanju čakalnih seznamov ter najdaljših dopustnih čakalnih dobah. S tem in z novelo Zakona o pacientovih pravicah naj bi uredili ali vsaj pripomogli k ureditvi področja naročanja in vodenja čakalnih seznamov, ki je bilo zastarelo in premalo natančno opredeljeno. A očitno ni ravno tako. Napotnice z novo stopnjo nujnosti – »zelo hitro« – mešajo štrene ravno pri čakalnih vrstah.

Na ministrstvu so januarja govorili, da bo spremenjena zakonodaja v zdravstveni sistem vnesla »večjo transparentnost in učinkovitejše upravljanje čakalnih seznamov«, toda v bolnišnicah so na trnih, ker po njihovem mnenju to ne drži. Ministrstvo za zdravje je ob uveljavitvi novosti v zakonodaji razlagalo, da zdravniki napotnico s stopnjo »zelo hitro« uporabijo vedno tudi pri sumu, da gre za maligno obolenje. »S tem želimo zmanjšati možnost zlorabe stopnje nujnosti »nujno«, pri kateri so bili zdravniki postavljeni pred težko izbiro, ko je 24 ur sicer pretirano kratko, a tri mesece odločno predolgo glede na

zdravstveno stanje bolnika. S stopnjo nujnosti »zelo hitro« želimo z zmanjšanjem števila napotnic »nujno« izvajalcem omogočiti lažje načrtovanje terminov na čakalnih seznamih, saj je treba rezervirati manj prostih terminov za ne- napovedane bolnike s stopnjo nujnosti »nujno.«

Prerazporejanje bolnikov

Skoraj vse bolnišnice po Sloveniji so že po nekaj tednih ugotovile, da je novost pri napotnici, ki ima stopnjo »zelo hitro«, očitno premalo premišljena. Popolnoma enako je v Splošni bolnišnici Celje. »Čakalne vrste oziroma čakalni sezname so zasedeni za daljše časovno obdobje, odvisno od zdravstvene storitve oziroma čakalne dobe nanjo. Uvrščanje bolnikov z novo stopnjo nujnosti tako pomeni novo prerazporejanje bolnikov na čakalnih seznamih,« pravijo v celjski bolnišnici.

Kaj to pomeni v praksi? Ker so bili ob uveljavitvi zakona urniki za februar že pripravljene, bodo v bolnišnici do marca obravnavo bolnikov, ki bodo prišli z napotnico s stopnjo nujnosti »zelo hitro«, reševali z dodatnimi pregledi. »V primeru, da bolnika v

naši bolnišnici ne bomo mogli pregledati v zakonsko predpisanim roku, ga bomo s tem seznanili in ga napotili v drug zdravstveni zavod z nižjo čakalno dobo,« pojasnjujejo v bolnišnici. Od marca bodo delež terminov, ki so bili do zdaj namenjeni uvrstitvi bolnikov s stopnjo nujnosti »hitro«, razdelili na dva dela. »Na tiste s stopnjo nujnosti »zelo hitro« in na tiste s stopnjo nujnosti »hitro«. Pričakujemo namreč, da se bo z uvedbo nove stopnje nujnosti na dva dela razdelila prav ta skupina bolnikov, torej skupina bolnikov, ki so do

zdaj dobivali napotnice s stopnjo nujnosti »hitro,« dodajajo v vodstvu bolnišnice.

To razdelitev terminov bodo naredili na osnovi dosedanjih izkušenj. V celjski bolnišnici so namreč imeli v vseh specialističnih ambulantah dogovor, da so glede na napotno diagnozo bolnike s stopnjo nujnosti »hitro,« pri katerih je bil podan sum, da gre za rakavo obolenje (ali je na napotnici osebni zdravnik opredelil razlog, zaradi katerega je prošil za čimprejšnjo obravnavo), obravnavali prednostno. »Se pa ob tem hkrati bojimo, da

O protipoplavni varnosti Zgornjesavinjčanov

Državo čaka veliko dela, nekaj je že opravljenega – Koordinator upa, da bodo dogovori obveljali

Pred nekaj dnevi je bil v Nazarjah sestanek na temo večje protipoplavne varnosti Zgornje Savinjske doline. To območje so namreč že večkrat prizadele hude poplave. Gre za protipoplavno varnost na območju reke Savinje, in sicer vse od Solčave do Letuša. O večji varnosti so se pogovarjali ministrica za okolje in prostor Irena Majcen in zgornjesavinjski župani.

Ministrica je župane opozorila na to, da recenzija hidrološko-hidravlične študije za Savinjo – vse od izvira do njenega izliva v Zidanem Mostu – ni uspela. Zato bo razpis treba ponoviti. »Tudi v prihodnje bodo gradili pregrade na strugi, kar upočasni močan tok vode, ko je dovod padavinskih vod največji,« je povedala po sestanku. »Z ukrepi, ki jih bomo izvajali tudi letos, posegamo med drugim v sanacijo struge po veliki vodi, ki je nastala lani,« je še dodala o delih, ki naj bi zagotovila Zgornjesavinjčanom boljšo protipoplavno zaščito. Letošnja dela v Zgornji

Savinjski dolini bodo vredna 3,5 milijona evrov. Ministrica je spomnila tudi, da zadnja desetletja vsi potrebni ukrepi niso bili izvajani, kot bi morali biti, zato je zamujeno treba nadoknaditi.

»Upam, da bodo dogovori oziroma obljube držali. Največje težave lahko rešujemo tudi mimo načrtov za območja pomembnega vpliva po-

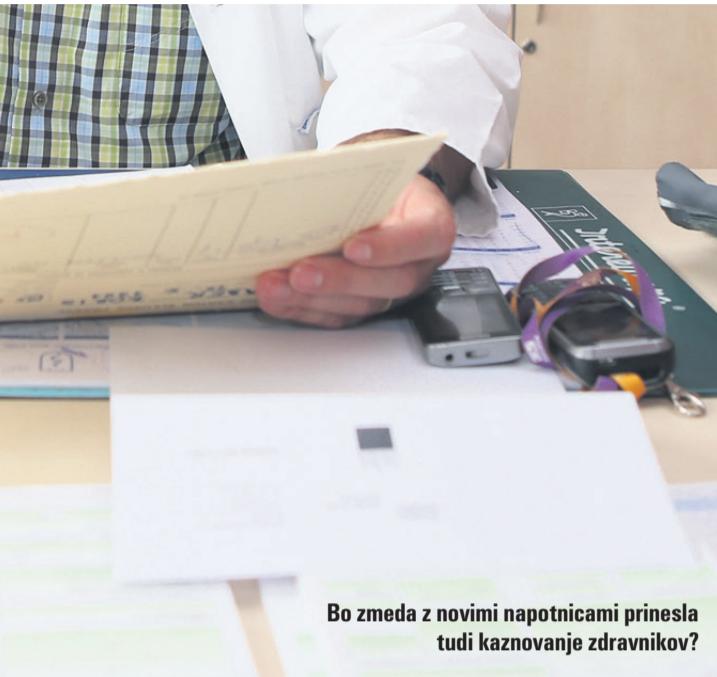
plav,« je po sestanku povedal koordinator sedmih zgornjesavinjskih županov za področje poplavne varnosti, župan Ljubnega Franjo Naraločnik. »Dobili smo tudi zagotovilo, da bomo lahko projektirali določene vodne objekte, ki bodo pomagali pri zadrževanju visokih voda,« je še povedal koordinator. »Zagotovo pa nismo zadovoljni s strateškim

pristopom k reševanju naših vodotokov, kar pomeni izdelavo hidrološko-hidravlične študije. Ta bi določila najpomembnejša področja varovanja in določila ukrepe, ki bodo pripomogli k izboljšanju protipoplavne zaščite,« je bil kritičen Naraločnik. Na določenih območjih opaža razmeroma velike premike, saj so bila izvedena nekate-

Lani je bilo v Zgornji Savinjski dolini med drugim poskrbljeno za sanacijo Grušoveljskega jezua, največjega prečnega objekta na celotni Savinji. Jez je na meji rečiške in ljubenske občine.

z napotnicami

Bo zmeda z novimi napotnicami prinesla tudi kaznovanje zdravnikov?

kaj podobnega, nas opozarjajo zbrani podatki o prvih dneh izdajanja napotnic s stopnjo nujnosti »zelo hitro«, pravijo v bolnišnici.

Število teh izdanih napotnic se namreč zelo hitro povečuje. Bojijo se tudi, da bo ta zaplet podaljševal čakalne dobe predvsem bolnikov s stopnjo nujnosti »redno«. »Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije bo zato pri uresničevanju teh pravil zakona po našem mnenju moral izvajati nadzor tudi nad osebnimi zdravniki in njihovim načinom predpisovanja oziroma napotovanja bolnikov,« pravijo v bolnišnici, kjer že nekaj časa opozarjajo na to, da osebni zdravniki preveč napotujejo v specialistične ambulante, čeprav se za to vedno ne pokaže utemeljen razlog pri bolnikih.

Kaznovanje osebnih zdravnikov

Na to je že v začetku leta opozorilo tudi Ministrstvo RS za zdravje in napovedalo, da bo neustrezno napotovanje avtomatsko spremljalo in bo izvajalce, kjer bo zaznalo več neustreznih napotitev, dodatno usposobilo: »Za neustrezno napotitev, takšno, ki ne bo v skladu s kliničnimi smernicami, bomo lahko finančno obremenili izvajalca, ki bo napotnico napisal.« Kazen glede na Zakon o pacientovih pravi-

bo prihajalo do zlorabe nove stopnje nujnosti, saj ne v zakonu ne v podzakonskem izvedbenem aktu ni definiranih diagnoz, ki bi po posameznih področjih spadale v to kategorijo,« opozarjajo v bolnišnici.

Se zgodovina ponavlja?

Toda zapleti zaradi uvedbe nove stopnje nujnosti v slovenskem zdravstvenem sistemu pravzaprav niso novi. Na podoben način sta se pred leti dve stopnji nujnosti razširili na tri. »Tudi takrat so osebni zdravniki z uvedbo

nove stopnje nujnosti (takrat stopnje nujnosti »hitro«) večino svojih bolnikov v bolnišnico napotovali s stopnjo nujnosti »hitro«, stopnjo nujnosti »redno« pa so predpisovali le v manjšem obsegu. Takšno prelivanje se še vedno dogaja, saj smo samo v preteklem letu ob enakem številu napotenih bolnikov zaznali povečanje števila tistih s stopnjo nujnosti »hitro« za sedem odstotkov, za enak odstotek se je zmanjšalo število napotenih bolnikov s stopnjo nujnosti »redno«. Da se nam tudi tokrat obeta ne-

Do 15. februarja so v Splošni bolnišnici Celje sprejeli 459 napotnic s stopnjo nujnosti »zelo hitro«. Večino – 83 odstotkov – napotnic s to stopnjo nujnosti so osebni zdravniki izdali za preglede v specialističnih ambulantah, 15,5 odstotka za preglede v ambulantah funkcionalne diagnostike, preostali del za operacije. Poleg ambulant radiološkega oddelka so v tem času največ napotnic prejele ambulante oddelka za plastično in rekonstruktivno kirurgijo ter kirurgijo roke, oddelka za ortopedijo in športne poškodbe, oddelka za otorinolaringologijo in cervikofacialno kirurgijo ter očesnega oddelka.

cah za neustrezno napotitev je od 400 do 4.100 evrov.

Ravno neustrezno napotovanje bolnikov s primarne ravni (osebni zdravniki) v specialistične ambulante je za ministrstvo zaskrbljujoče. »Gre za napotovanje z neustrezno stopnjo nujnosti ali na nepotrebno storitev, čeprav bi moral biti že zdravnik, ki napotno listino izdaja, seznanjen in bi moral upoštevati klinične smernice za določitev stopnje nujnosti ter preve-

riti indikacije za napotitev,« je dejala državna sekretarka dr. Ana Medved. Toda na napotitvi o kaznovanju zdravnikov so se ostro odzvali tudi v Zdravniški zbornici Slovenije. »Zdravnik bo v strahu pred kaznijo, ki lahko sledi domnevno napačnemu napotovanju, verjetno res manjkrat napisal napotnico, vendar bo lahko spregledal kakšen pomemben znak bolezni, ki bo za bolnika lahko tudi usoden,« izpostavlja predsednica zdravniške

zbornice dr. Zdenka Čebašek – Travnik. Opozarja še, da je nemogoče pripraviti tako enoumna merila, da bi jih lahko zdravniki na sekundarni ravni brez dvoma upoštevali kot podlago za presojo, ali naj napotnico označijo kot nepotrebno, na podlagi česar bi družinskemu zdravniku izstavili račun za opravljeno specialistično storitev ter ga tako kaznovali.

SIMONA ŠOLINIČ,
Foto: arhiv NT (GrupA)

Nova direktorica začela mandat

Margareta Guček Zakošek je včeraj, v sredo, začela svoj mandat na delovnem mestu poslovne direktorice Splošne bolnišnice Celje. V začetku februarja jo je med več kandidati izbral Svet zavoda bolnišnice, zdaj pa je soglasje k imenovanju podala tudi ministrica za zdravje Milojka Kolar Celarc.

Gre za nekoliko drugačno potrditev direktorice, pri čemer se je Ministrstvo RS za zdravje očitno oprlo na Zakon RS o interventnih ukrepih za zagotovitev finančne stabilnosti v zdravstvenih zavodih, katerih ustanoviteljica je država. Po tem zakonu namreč lahko k imenovanju direktorja zdravstvenega zavoda, kjer je do menjave direktorja prišlo v času, ko je zavod

v postopku sanacije, poda minister in soglasje vlade ni potrebno. Kot je znano, pa je Splošna bolnišnica Celje ravno v postopku sanacije. Še vedno pa odmeva predvsem to, da je razpisna komisija sveta zavoda Splošne bolnišnice Celje, v katerem je večina predstavnikov vladne strani, iz izbora za poslovnega direktorja v zadnjem hipu izločila kandidaturu Branka Gabrovca, češ da ne izpolnjuje razpisnih pogojev. Gabrovec naj bi na delovno sodišče zaradi tega vložil tudi tožbo. Kot je znano, je celjska bolnišnica podala pravno mnenje, da je Gabrovec primeren kandidat, ministrstvo za zdravje pa naj bi razpisni komisiji podalo pravno mnenje, da Gabrovec pogojem ne ustreza. SŠol

ra dela, ki so si jih nekateri zgornjesavinjski župani že dolgo želeli.

Med večjimi težavami, ki jih opažajo, je nastajanje prodišč ob vodotokih. Velike količine gramoza tako ostajajo v strugah in ustvarjajo višjo gladino vode. »Te želimo čim prej odpraviti,« je še opozoril Naraločnik. Želijo prav tako redno čiščenje zadrževalnikov. Vsaka od občin doline ima poleg tega še druge težave, ki jih želi rešiti. V domačem Ljubnem tako Naraločnik opozarja na potrebo po ureditvi leve brežine Savinje od ribiškega doma do Vrbja ter na boljšo protipoplavno zaščito industrijsko poslovne cone Loke.

BRANE JERANKO
Foto: direkcija za vode

Kje še letos?

V naši regiji je za letos po sanacijskem programu načrtovanih več del in to ne le na območju Zgornje Savinjske doline.

Po podatkih, ki nam jih je posredovala republiška direkcija za vode, je letos predvidena ureditev Savinje v braslovški občini, Dobjanskega potoka v občini Dobje, Gračnice, Rečice in Savinje v občini Laško, Savinje v preboldski in polzelski občini, Rubičevega grabna, Tinskega potoka in

Vogljajne v šentjurski občini, Pake v treh šaleških občinah, Kučnice v občini Tabor, Hudinje in Jesenice v vitanjski občini, Hudinje in Rovskega potoka v vojniški občini, Bolske v občini Vransko ter Savinje in Pirešice v občini Žalec. Vrednost načrtovanih del znaša 3,1 milijona evrov.

Med investicijsko-sanacijskimi deli je letos v Spodnji Savinjski dolini predvidena sanacija drče na Savinji pri Šeščah v vrednosti pol milijona evrov.

O vlaganjih v Savinjo in pritoke

V poplavno ogroženi Zgornji Savinjski dolini načrtuje država za letos več različnih del. Gre za dela na Savinji, Drete in Bočnici, ki naj bi bila vredna 3,5 milijona evrov. Opravljali jih bodo na območju vseh sedmih občin doline.

»Letos sta predvidena čiščenje naplavin in sanacija poškodovanih brežin. To bo predvsem v okviru odpravljanja posledic neurja s poplavami, ki je bilo lani aprila. Na vodotokih in vodnih priobalnih zemljiščih je povzročilo ogromno škode,« povedala Alenka Zupančič, ki je v republiški direkciji za vode vodja sektorja območja Savinje. Vlada je zato sprejela sklep o odpravi posledic, ki so nastale po tem neurju, in zagotovila denar. »Med rednim vzdrževanjem bodo v okviru sredstev, ki so na voljo, očiščeni prodni zadrževalniki. Prav tako bo opravljena košnja brežin,« je dejala vodja. Sredstva za letošnje redno letno vzdrževanje vodotokov so že odobrena.

Po sanacijskem programu so letos predvidene ureditve Drete in Bočnice v gornje-

grajski občini, Savinje v območju Budnove žage in Mlinarjevega jezua ter Ljubnice v ljubenski občini, v luški občini Savinje v območju pod Lučami, Lučnice ter Dupeljnika, v moziški občini Savinje v območju Lok, Drete v nazarski občini, Savinje v območju Šentjanža v rečiški občini ter Savinje v solčavski občini.

Država je v zadnjih letih v Zgornji Savinjski dolini kar nekaj storila. Tako lani za nekatere sanacije po neurju, ki je dolino prizadela poleti leta 2016. V preteklem letu je bilo v to dolino vloženi približno dva milijona evrov. Izpostaviti je mogoče sanacijo Grušoveljskega jezua na Savinji, najdaljšega prečnega objekta na tej reki, ki je na meji med rečiško in ljubensko občino. Med drugim je bila zgrajena nova ribja steza, očiščene so bile naplavine. Po vsem tem je prišlo do boljše pretočnosti reke in boljše protipoplavne varnosti. Konec leta je bila dokončana tudi sanacija desne brežine Savinje na Ljubnem, kjer je visoka voda ogrožala cesto in stanovanjsko hišo.

Pavličevo sedlo je še vedno zaprto

Cesta čez mejni prehod Pavličevo sedlo, ki bi morala biti letos odprta tudi pozimi, je že kar nekaj časa zaprta. Gre za cesto, ki povezuje Zgornjo Savinjsko dolino in avstrijsko Koroško. Državi sta se jeseni dogovorili, da naj bi bilo Pavličevo sedlo po novem odprto tudi v zimskem času. Gre za cestno povezavo, ki ima za razvoj Zgornje Savinjske doline in širše poseben pomen.

»Cesta je zaprta zaradi sečnje lesa na avstrijski strani. Ta sečnja je zaradi vetroloma, ki je močno prizadel tudi sosednjo občino Železna Kapla,« je povedala direktorica solčavske občinske uprave Albina Štifter. Cesta naj bi tako predvidoma ostala zaprta vse do sredine prihodnjega meseca.

Pavličevo sedlo je na 1.300 metrih nadmorske višine. Doslej je bilo za promet odprto zgolj v toplejšem delu leta, letos naj bi bilo prvič v zgodovini mejnega prehoda celo leto. »Novembra sta se ministrstvo za infrastrukturo in koroška deželna vlada dogovorila, da bo cesta odprta tudi pozimi. Nato je narava naredila svoje,« je še povedala Štifterjeva. Pluženje na obeh straneh državne meje naj bi opravljalo celjsko podjetje.

Zgornji del Zgornje Savinjske doline je z Železno Kaplo zgodovinsko povezan. Danes pomeni odprta cesta za obe odmaknjeni obmejni občini in širše razvojno priložnost. »Celoletna prevoznost Pavličevega sedla je velika pridobitev za celotno dolino, saj odpira nove možnosti na področju gospodarstva, turizma, kulture in športa,« poudarja direktorica občinske uprave. Podobno poudarjajo na avstrijski strani. Nekaj Zgornjesavinjčanov hodi na delo na avstrijsko stran, odprta meja je nasploh pomembna.

Za celoletno odprtje meje so si na avstrijski strani veliko prizadevali tudi koroški Slovenci. V Železni Kapli je namreč veliko pripadnikov slovenske manjšine, občino pa vodi slovenski župan Franc Jožef Smrtnik. Ta je na Facebooku označil dogovor o celoletnem odprtju Pavličevega sedla kot velik uspeh. Železna Kapla je sicer prometno veliko bolj odprta, kot je Solčavsko, saj jo s Slovenijo povezuje tudi pomembna cesta čez Jezersko.

BRANE JERANKO

Mejni prehod Pavličevo sedlo je bil po dolgoletnih pričakovanjih slovesno odprt julija 2001. Odprtja sta se udeležila predsednik Slovenije in avstrijski zvezni kancler. Do Pavličevega sedla vodi cesta iz Logarske doline, in sicer od Doma sester Logar.

Ne samo avtobusni prevozi, še veliko več

Podjetje Avrigo-Izletnik želi postati najboljše v Sloveniji na področju mobilnosti – Do konca leta 800 zaposlenih

Do maja se bosta celjski Izletnik in novogoriški Avrigo tudi formalno združila v eno podjetje pod streho Adventure Holdinga, ki je v večinski lasti Darka Klariča. Novo podjetje bo imelo sedež v Ljubljani in bo delovalo po regijskem načelu. Poslovanje združenega podjetja, ki bo pod svojim okriljem imelo še turistično agencijo STA potovanja, bo namreč razpršeno v treh regijah – zahodni, vzhodni in osrednji. Središče vzhodne regije bo v Celju, za prodajo na tem območju bo odgovoren Izletnik. Cilj novega podjetja Avrigo-Izletnik je biti prvi v državi na področju mobilnosti. »V svoji panogi želimo biti najboljši, imeti želimo najboljše kadre in takšno ponudbo, ki bo zadovoljila tudi najbolj zahtevne potnike,« pravi direktor Avrigo in Izletnika Sandi Brataševc, ki bo vodil tudi novo podjetje Avrigo-Izletnik.

V enotno podjetje bo od maja povezanih kar sedem nekdanjih razdrobljenih avtobusnih družb: poleg Izletnika in Avrigo še Integral Zagorje, Integral Kočevje, Integral Notranjska, Koratur in Promet Mesec. Lani so vsa ta podjetja z malo več kot 500 avtobusi prevozila več kot 26 milijonov kilometrov in prepeljala več kot 10 milijonov potnikov. Nova skupina trenutno zaposluje malo več kot 700 ljudi, do konca leta se bo zaradi zaposlovanja novih voznikov in pripojitve Avtobusnega podjetja Rižana število povečalo na 800. Poleg tega sodeluje še s sto pogodbenimi vozniki, ki pomagajo pri šolskih in turističnih prevozih. Letni prihodki skupine znašajo 70 milijonov evrov, od tega je delež, ustvarjen z opravljanjem gospodarske javne službe, 40-odstoten, medtem ko je delež turističnih oziroma občasnih prevozov 15-odstoten.

Cilj vseh prevzemov, ki jih je krovna družba Adventura Holding že opravila ali jih še načrtuje, je doseči pomembne tržne deleže v Sloveniji, na Hrvaškem in v italijanski Furlaniji-Juljski krajini. V Sloveniji ima zdaj približno 30 odstotkov trga, na Hrvaškem deset, v Italiji delež ne bo visok. »S prevzemi bomo okrepili svojo prisotnost na področju turizma v celotni regiji. Ker imamo dobre avtobuse in voznike, iščemo stranke, ki zahtevajo več kot le avtobusni prevoz za najnižjo ceno. Če želimo dobro plačati svoje zaposlene, moramo namreč pridobiti dobre posle,« pravi Sandi Brataševc in poudarja, da je glavni namen združitve avtobusnih prevoznikov in agencije STA potovanja uvajanje novih inovativnih storitev na področju mobilnosti.

Od Benetk do Dubrovnika

Internacionalizacija, ki je eden od treh strateških ciljev Adventure Holdinga, se je

Darko Šafarič: »Pričakujemo, da bo Mestna občina Celje kmalu objavila razpis za podelitev koncesije za izvajanje mestnega prometa. Ker imamo na tem področju veliko znanja in izkušenj – Avrigo jih ima v Novi Gorici, Postojni in Idriji, Izletnik pa v Velenju, Krškem in Sevnici – se na razpis resno pripravljamo. Če bomo dobili koncesijo, bomo na novo zaposlili dvajset voznikov.«

začela lani z nakupom 70-odstotnega lastniškega deleža v avtobusnem podjetju Brioni iz Pulja. »Gre za dobrega prevoznika. Kupujemo le najboljše, saj želimo ohranjati svoje standarde. Tako Izletnik kot Avrigo sta zelo cenjena, zato iščemo podjetja, ki imajo na trgih, kjer poslujejo, visoke standarde. Z nakupom Brionov smo vstopili na hrvaški trg, kmalu bomo tudi na italijanskega, kjer prav tako kupujemo enega od podjetij. Avrigo je že zdaj močno prisoten na italijanskem trgu. Med drugim je uradni prevoznik nogometnega prvoligaša Udinese Calcio in je zato kupil avtobus, vreden kar pol milijona evrov. Skratka, povsod, kamor se širimo, stranke veliko zahtevajo od nas, saj se s tem dviguje kakovost naših storitev,« pojasnjuje Brataševc.

Cilj novega podjetja in krovne družbe Adventura Holding je obvladovati območje od Benetk preko Slovenije in Istre do Dubrovnika. »Želimo povezati pristanišča in letališča ter vse, kar je vmes, ter tukaj postati igralec številka ena na področju mobilnosti. Avrigo je že zdaj ekskluzivni prevoznik vseh ladjarjev,

Na vprašanje, kaj narediti, da se bo z avtobusi vozilo več ljudi, Sandi Brataševc pravi: »Odgovor je samo eden – treba bo okrepiti javni potniški promet in mu dati večjo veljavo. Število kilometrov, ki nam jih država dodeli kot koncesionarju, se že dolgo ni povečalo. Zato si želimo, da bi bila vsebina novega javnega razpisa, ki ga pričakujemo naslednje leto, potnikom čim bolj prijazna – da bi se povečala pogostost posameznih linij, da bi bile cene ugodne in da bi bili zagotovljeni visoki standardi prevoza. Vendar se bodo vsi, dokler bo podlaga za povračilo stroškov za prevoz na delo kilometrina in ne vozovnica, vozili z avtomobili in ne z javnim prevozom.«

ki pridejo v Koper, vozimo tudi potnike s križark v Trstu in Benetkah. Pripravljamo novo ponudbo, s katero bomo povezali Slovenijo z bližnjimi tujimi letališči,« pravi Brataševc in napoveduje, da bodo čez čas s pomočjo vzhodne regije oziroma Izletnika, poskusili sodelovati tudi z Madžarsko in Avstrijo.

Tretji cilj digitalizacija poslovanja

Prevzeta podjetja na Hrvaškem in v Italiji se ne bodo pripojila k novi skupini, vendar bodo poslovala po njenem poslovnem modelu. »Ker gre za podjetja, registrirana v tujini, bo naš vstop na te trge veliko lažji. Naložba je sicer na začetku večja, ampak je pridobivanje poslov hitreje in lažje, kot bi bilo v primeru, če bi v tujini sami ustanovili podjetje,« pravi Darko Šafarič, ki bo po združitvi Izletnika in Avrigo vodil poslovanje v vzhodni regiji.

Poleg povezovanja domačih avtobusnih prevoznikov in internacionalizacije je tretji najpomembnejši strateški cilj novega podjetja in družbe Adventura Holding digitalizacija

poslovanja oziroma digitalna preobrazba. »Prevoz potnikov je dejavnost, kjer sodobne tehnologije nudijo veliko novih možnosti. Lahko olajšajo poslovanje, pripomorejo k varnejši in zanesljivejši vožnji ali omogočijo večjo dostopnost potnikov do javnega prevoza, čemur trenutno tudi namenjamo največ pozornosti. Kot prvi v Sloveniji in za zdaj tudi edini smo lani uvedli spletno prodajo vozovnic za dijake in študente. Letos bomo ta sistem nadgradili in omogočili nakup posamičnih vozovnic, ponuditi pa nameravamo tudi druge storitve, povezane z mobilnostjo in s potovanji,« pravi Sandi Brataševc. Pri digitalizaciji poslovanja se želijo učiti od najboljših in na slovenski trg prinašati nova znanja ter spoznanja, še poudarja. Zato so se lani tudi odločili za sodelovanje s FlixBusom kot vodilnim zagonskim podjetjem v Evropi pri posredovanju prevozov potnikov v cestnem prometu. Dosedanje izkušnje so dobre, saj pozitivno vplivajo na razvoj standardov skupine, izboljšanje voznega parka in izmenjavo znanja na področju novih digitalnih tehnologij. Za FlixBus so do zdaj do Dunaja in Bratislave prepeljali že več kot 11 tisoč potnikov.

Ne bo treba v Ljubljano

Novo podjetje Avrigo-Izletnik bo organizirano regijsko. Največja po številu zaposlenih, poslovalnic in avtobusov bo vzhodna regija, ki bo imela sedež v Celju. Zahodno regijo bo obvladoval Avrigo, v osrednji bo glavno ljubljansko podjetje Promet Mesec, ki se je skupini pridružil pred kratkim. Vsaka regija bo imela svojega direktorja in v glavnem enake poslovalnice, kot jih ima zdaj. »S takšno ozemeljsko razdelitvijo želimo ohranjati lokalnost in tudi neposreden stik s svojimi strankami. V Ljubljani, kjer že pripravljamo nove poslovne prostore, bodo sedež podjetja in tako imenovane skupne službe. Vendar zaposleni v teh službah, vsaj večina, ne bodo fizično prisotni v Ljubljani, ampak bodo delali v svojih krajih. Digitalizacija nam bo namreč omogočila nov, sodoben način poslovanja,« pravi Brataševc. Šafarič pojasnjuje, da bodo sedanje službe Izletnika podaljšana roka centrale v Ljubljani. »To velja za vse službe, od računovodske do kadrovske. Računovodstvo bo na primer skupno za celotno podjetje, zaposleni v njem pa bodo delali na različnih lokacijah.«

Zaradi drugačne organiziranosti sta Izletnik in Avrigo že oktobra lani sprejela novo sistemizacijo delovnih mest za novo podjetje, vodstvu obeh podjetij sta začeli tudi pogajanja za novo podjetniško kolektivno pogodbo, ki še niso končana. »Zaposlenim želimo zagotoviti čim boljše pogoje dela in takšen plačni sistem, po katerem bodo tisti, ki bodo bolj produktivni, dobili več,« napovedujeta Darko Šafarič in Sandi Brataševc.

JANJA INTIHAR
Foto: SHERPA

Med najnovejšimi pridobitvami novega podjetja Avrigo-Izletnik so nove servisne delavnice v Pamečah na Koroškem. V zgradbi, ki ima približno 1.200 kvadratnih metrov, bodo tudi avtopralnica in poslovni prostori. Naložba je bila vredna 1,5 milijona evrov. (Foto: Izletnik)

Država ostaja v Cetisu

Država ni sprejela prevzemne ponudbe, ki jo je za odkup delnic Cetisa objavila ljubljanska družba MSIN. Država ima v Cetisu s Slovenskim državnim holdingom in Kapitalsko družbo malo več kot 15-odstotni lastniški delež. V SDH razlogov za takšno odločitev niso pojasnili, češ da svojih poslovnih odločitev ne komentirajo.

Prevzemna ponudba se je iztekla v ponedeljek. Sprejelo jo je 99 delničarjev, ki so imela skupaj 3,4 odstotka vseh delnic Cetisa. Družba MSIN je za delnico ponujala malo manj kot 62 evrov. Po nekaterih informacijah je bila prav cena, ki naj bi bila zanjo prenizka, razlog, da država ponudbe ni sprejela.

Družba MSIN je večinska lastnica Cetisa že od leta 2012. Po odkupu nekaj manjših deležev je konec lanskega leta svoje lastništvo še povečala. Od Kovinoplastike Lož, ki je bila dolgoletna solastnica celjske družbe, je odkupila njen celoten delež, to je 9,3 odstotka delnic. Ob objavi prevzemne ponudbe je tako imela že 75-odstotni delež Cetisa. Družba MSIN je pri odkupu delnic sodelovala z družbo Optimus naložbe, ki je v lasti izvršnega direktorja Cetisa Romana Žnidariča in ima 4,5 odstotka delnic.

Zanimivo je, da je država še lani jeseni delež, ki ga ima v Cetisu, želela prodati, ker nima nobenega vpliva na poslovanje in vodenje podjetja. JI

Večinski lastnik Valjev podjetje s Cipra

Z dokapitalizacijo do 53 odstotkov štorske družbe

Ivana Štrlekarja ni več med pomembnejšimi lastniki štorskih Valjev. Tudi vodenje podjetja, ki izdeluje valje in ulitke ter je v regiji pomemben izvoznik in zaposlovalec, si mora po novem deliti s finančnikom Robertom Močnikom. Takšna je bila odločitev novega večinskega lastnika družbe Elements skladi, ki je od bank odkupila del terjatev do Valjev in jih potem spremenila v kapital. Z dokapitalizacijo v višini 4,1 milijona evrov so Elements skladi postali malo več kot 53-odstotni lastniki štorske družbe.

Valje je v velike finančne težave pahnila nekaj milijonov evrov vredna naložba v novo livarno. Konec leta 2015 je vodstvo podjetja predlagalo postopek preventivnega prestrukturiranja, vendar mu sodišče ni ugo-

dilo, ker ni predložilo vseh zahtevanih listin. Medtem ko je vodstvo Valjev vlagalo pritožbe na takšno odločitev, so banke preklicale posojilne pogodbe. Ivan Štrlekar je rešitev našel v investicijski družbi Elements skladi, ki se ukvarja z odkupom terjatev. Gre za nekdanjo družbo za upravljanje NFD, ki se je iz upravljanja z vzajemnimi skladi usmerila na področje alternativnih naložb. Leta 2014 je družbo kupil poslovnež Savvas Liasis, lastnik podjetja Elements Capital Partners, ki ima sedež na Cipru.

Deleži so se več kot prepolovili

Elements skladi so od NLB, Hete, SID banke in Republike Slovenije odkupili za 14 milijonov evrov terjatev do Valjev. Kakšno ceno so plačali zanje, ni znano.

Je pa vsekakor visoka cena, ki so jo za rešitev podjetja morali plačati lastniki podjetja. Zaradi dokapitalizacije oziroma lastniškega vstopa Elements skladov so se namreč deleži dosedanjih lastnikov več kot prepolovili. Družba Valji Group, ki je prej imela skoraj 64-odstotni delež, ima zdaj le še malo več kot 30 odstotkov podjetja, delež družbe pooblaščenke Železar Štore je z 21 padel na 10 odstotkov, delež Štore Steel z 12 na malo več kot 5 odstotkov, delež Storkoma pa zdaj ne znaša niti odstotek.

Za preostala posojila, ki niso bila pretvorjena v kapital, bodo Valji Elements skladom plačevali visoke obresti, zadnji obrok, ki naj bi znašal 1,6 milijona evrov na leto, bodo morali poravnati do leta 2024.

Jl, foto SHERPA

Dosedanji lastniki štorskih Valjev so za rešitev podjetja morali plačati visoko ceno.

Za desetino več tujih gostov

V laški Thermani so obeležili deset let delovanja termalnega centra, ki ima 2.200 kvadratnih metrov vodnih površin in je prepoznaten predvsem po svoji stekleni kupoli. Termalni center je stal malo več kot 28 milijonov evrov in je bil prva od naložb, za katere je zdravilišče plačalo 75 milijonov evrov in so družbo pahnilo v velike dolgove.

Ker so dogovori o reprogramiranju dolgov padli v vodo, je leta 2014 Thermana pristala v prisilni poravnavi, ki se je končala z razlastitvijo vseh delničarjev. Največja, skoraj 100-odstotna lastnica je zaradi konverzije večjega dela terjatev postala Družba za upravljanje terjatev bank. Zaradi razlastitve so mali delničarji tožili Thermano, postopek pred sodiščem še ni končan.

Thermana po potrjeni prisilni poravnavi posluje dobro in izpolnjuje vse zaveze, ki jih je dala bankam. V treh letih jim je odplačala že več kot 4 milijonov evrov

dolga, ki je ob potrditvi poravnave znašal malo več kot 18 milijonov evrov. Lani je zdravilišče, ki je s skoraj 500 zaposlenimi največje podjetje v laški občini, ustvarilo malo več kot 20 milijonov evrov prihodkov

od prodaje. Čisti dobiček je znašal 1,1 milijona evrov in je bil od predlanskega višji za petino.

V Thermani, ki je še vedno prepoznavna zlasti po svojih medicinskih storitvah in fizioterapevtskih programih, so

lani zabeležili približno 180 tisoč nočitev, kar je več kot leta 2016. Število nočitev tujih gostov, ki so predstavljali 45 odstotkov vseh nočitev, je bilo višje za desetino.

Jl, foto: arhiv NT (SHERPA)

Drugačen izračun potnih stroškov

Nekatere zaposlene v Gorenju je na zadnji plačilni listi presenetila nižja postavka za potne stroške. V Gorenju odgovarjajo, da so na podlagi podpisanega aneksa h podjetniški kolektivni pogodbi med upravo in Sindikatom kovinske in elektro industrije Slovenije (SKEI) vpeljali nov sistem za obračunavanje stroškov prevoza na delo.

Izračun potnih stroškov temelji na določenih kolektivnih pogodbah za dejavnost elektroindustrije Slovenije. Namesto dosedanjega načina za določitev poti od kraja prebivanja do delovnega mesta odslej uporabljajo davčno predpisani način. Ta določa najkrajšo pot, ki je lahko drugačna od tiste, določene po dosedanjem modelu. V posameznih primerih je za-

radi drugačne razdalje prišlo do razlik pri znesku obračunanih stroškov, pravijo v podjetju. In poudarjajo, da ne gre za enostransko odločitev, temveč za soglasje med upravo in sindikatom SKEI.

V podjetju so ustanovili delovno skupino, ki bo pripravila izhodišča za reševanje še odprtih vprašanj glede celovite prenove ko-

lektivne pogodbe. V delovni skupini so tako predstavniki delodajalcev kot zaposlenih. Sindikat se z ustanovitvijo delovne skupine strinja. Kot pogoj, da bo skupina začela delati, še vedno navaja preklic odpovedi kolektivne podjetniške pogodbe. K temu je upravo že pozval, odgovor pričakuje v teh dneh.

TS

MESTNA OBČINA CELJE

Na podlagi 50., 60., 61.a in 96. člena Zakona o prostorskem načrtovanju ((Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 76/14 – odl. US in 14/15 – ZUUJFO) in 32. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 106/13 in 93/15) župan Mestne občine Celje s tem

JAVNIM NAZNANILOM

obvešča javnost o javni razgrnitvi Odloka o spremembah in dopolnitvah Občinskega podrobnega prostorskega načrta za območje Splošne bolnišnice Celje

I.

(1) Mestna občina Celje naznanja javno razgrnitev Odloka o spremembah in dopolnitvah Občinskega podrobnega prostorskega načrta za območje Splošne bolnišnice Celje (Uradni list RS št. 76/10). Predmet sprememb in dopolnitev prostorskega akta je prizidava in nadzidava obstoječega dela kompleksa enote NB za dve nadstropji.

(2) Območje sprememb in dopolnitev obsega dele parcel št. 600 in 581/1 v k.o. Celje.

II.

Gradivo bo javno razgrnjeno od 2. 3. 2018 do vključno 4. 4. 2018 v prostorih Mestne občine Celje, Oddelka za okolje in prostor ter komunalo, v Sektorju za prostorsko načrtovanje, promet in varstvo okolja, Trg celjskih knezov 9, Celje in na sedežu Mestne četrti Dolgo polje, Brodarjeva ulica 4, 3000 Celje.

Javna obravnava bo 21. 3. 2018 v sejni sobi pod dvoranami Narodnega doma Mestne občine Celje, Trg celjskih knezov 9, Celje, s pričetkom ob 15. uri.

III.

(1) V okviru javne razgrnitve ima javnost pravico dajati pripombe in predloge. Pripombe in predlogi se lahko do vključno 4. 4. 2018 podajo pisno na mestih javne razgrnitve kot zapis v knjigo pripomb in predlogov, lahko se pošljejo na naslov Mestna občina Celje, Oddelek za okolje in prostor ter komunalo, Trg celjskih knezov 9, Celje, ali pa na elektronski naslov prostor@celje.si, pri čemer se v rubriki »zadeva« navedeta besedi »OPPN SBC«.

(2) Mestna občina Celje bo preučila pripombe in predloge javnosti in do njih zavzela stališče, ki ga bo objavila na spletnih straneh Mestne občine Celje: http://moc.celje.si/moc_planiranje_staliska.

(3) Šteje se, da je pri dajanju pripomb in predlogov z navedbo imena in priimka ali drugih osebnih podatkov dan pristanek za objavo teh podatkov v stališču, ki bo objavljeno na spletnih straneh Mestne občine Celje in na mestih javne razgrnitve. Osebe, ki ne želijo, da se v stališču objavijo njihova imena in priimki ali drugi osebni podatki, morajo to posebej navesti.

Bojan Šrot
župan

Zaplet pri grbih odnesel okoljsko točko

Mestni svet sicer potrdil nominirance za najvišja občinska priznanja

CELJE – Prva seja mestnega sveta je v uvodnem delu, pri potrjevanju nominirancev za celjske grbe, postregla z nepričakovanim zapletom, ki je vplival tudi na nadaljnji potek seje in umik točke dnevnega reda, ki je sicer prvotno vzbujala največ zanimanja. Odpadla je namreč obravnava predloga Zakona o okoljski sanaciji Celjske kotline (o tem več v Naši temi).

Potem ko je Marko Zidanšek, predsednik komisije za volitve, imenovanja in nagrade, predstavil letošnje nominirance za celjske grbe, je svetnik SMC Vinko Skale predlagal, da bi za zlati celjski grb naknadno nominirali še dr. Antona Šepetavca, ravnatelj I. gimnazije v Celju, za dosežke na področju izobraževanja. Marko Zidanšek je dejal, da bi bil precedens, da bi na seji predlagali dodatnega nominiranca, zato je vztrajal pri prvotnem predlogu.

Župan Bojan Šrot je zaradi proceduralnega zapleta določil desetminutni premor za natančnejšo preučitev odloka. Po premoru je povedal, da odlok in statut o priznanjih določata, da mestni svet odloča o kandidatih, ki jih predlaga

komisija, zato predloga Vinka Skaleta ni uvrstil na glasovanje. Mestni svet je sicer potem potrdil vse nominirance.

Naziv častnega občana, ki lani ni bil podeljen, bo letos pripadel Liljani Praprotnik Zupančič – Lili Prap, tudi letošnji dobitnici priznanja celjske zvezde ob kulturnem prazniku, za dosežke na področju literature, oblikovanja in ilustratorstva.

Zlati celjski grb bodo prejeli Celjske lekarne za uspehe

na strokovnem in poslovnem področju, dobitnika srebrnih celjskih grbov bosta Narcis Kantardžić za odlično kulturno umetniško ustvarjalno delo in Brane Piano za novinarske ter publicistične dosežke.

Prav tako sta dva prejemnika bronastega grba, Simon Dvoršak za 25-letno delovanje v kulturi in umetniško vodstvo v številnih projektih ter Goran Bojčevski za vrhunski ustvarjalski in izvajalski glasbeni opus.

Kristalne grbe za izjemne študijske uspehe bodo pre-

jeli Eva Vidak, Iza Herman, Sara Železnik, Tjaša Jager,

Pia Robida in Luka Šrot, kar je največ dobitnikov doslej.

Poslanka čakala zaman

Na predlog svetniške skupine SMC naj bi sicer takoj za to točko obravnavali predlog zakona o nujni sanaciji čezmerne obremenitve Celjske kotline. Predlagateljica zakona Janja Sluga je na seji čakala, da bi svetnikom predstavila predlog. A ker se je glasovanje o tem zakonu v državnem zboru začelo prej, kot je bilo predvideno, je poslanka zapustila sejo mestnega sveta, na predlog svetniške skupine SMC je bila potem ta točka tudi umaknjena z dnevnega reda.

ROBERT GORJANC
Foto: GrupA

Spremembe pri vpisu v vrtec

VELENJE – Javni vpis v vrtec bo po novem že marca. To je le ena od sprememb Pravilnika o sprejemu otrok v Vrtec Velenje, ki jo je na zadnji seji potrdil tamkajšnji mestni svet.

Po spremenjenem pravilniku je zaželeno, da starši ob oddaji vpisne dokumentacije predložijo dokazilo, da ne uveljavljajo več

pravice do starševskega dopusta. Zaradi varstva osebnih podatkov bodo odslej vlogi za vpis v vrtec starši namesto pogodb o zaposlitvi priložili potrdila delodajalca. Potrebo po izmenskem varstvu bodo dokazali s potrdilom delodajalca o izmenskem delu.

TS

Razgledni stolp na Rudnici

PODČETRTEK – Občina želi na območju Rudnice letos poleti zgraditi razgledni stolp, da bi popestrila turistično in športno-rekreacijsko ponudbo. Začetek priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta za to območje je podprl tudi tamkajšnji občinski svet.

Občina je že leta 2009 pristopila k postopku priprave projektne dokumentacije za gradnjo razglednega stolpa na Rudnici. V vsem tem času je skušala soglasje za gradnjo pridobiti pri solastniku zemljišča, kjer naj bi stal stolp. Ker se z njim ni mogla dogovoriti, bo stolp postavila drugje. Pridobila je že soglasje državnih gozdov. Dodatnim pogojem za gradnjo 40-metrskega stol-

pa bo zadostila z izdelavo podrobnega prostorskega načrta. Denar za gradnjo, približno 70 tisoč evrov, ima občina v proračunu predviden že več let, je povedal župan **Peter Misja**. Stolp bo postavljen pod vrhom malo več kot šeststo metrov visokega Silavca, umeščen bo ob omrežje različnih pešpoti, izdelan bo iz paličnega železa. Z razgledne ploščadi bo omogočen neokrnjen pogled na širšo okolico.

TS

Priznanje velenjski šoli

VELENJE – Zavod Republike Slovenije za šolstvo je pred tednom v Ljubljani že devetnajstič podelil priznanja Blaža Kumerdeja za odlično partnerstvo pri razvoju in uvajanju novosti v vzgojno-izobraževalnih ustanovah.

Priznanja podeljuje zavod na področju predšolske vzgoje, osnovnih in srednjih šol, dijaških domov, glasbenega šolstva ter zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok s posebnimi potrebami. Med letošnjimi prejemniki je tudi Osnovna

šola Gustava Šiliha Velenje. Vodstvo šole in strokovni delavci so naklonjeni uvajanju sprememb in izboljšav na področju poučevanja in učenja. Vključeni so v projekte zavoda za šolstvo in rezultate projektov širijo tako v okviru šole kot širše, so na zavodu zapisali v obrazložitvi priznanja. TC

Odločila je velikost košarice

V oddaji Jutranji ritem z Evo in Dejanom na Radiu Celje sta se 14. februarja za nagrado, Valentinovo razvajanje v restavraciji Pavus, pomerila dva izžrebana simpatična para: Martina in Radojko iz Celja ter Amadeja in Henrik iz Žalca. Para sta dokazovala, kako dobro se poznata.

Oba sta se odlično odrezala in dokazala, da se partnerji dobro poznajo. O zmagovalcu je odločilo vprašanje o velikosti košarice nedrčka, pri katerem Martina in Radojko nista bila poenotena. Zmagovalnemu paru, Amadeji in Henriku, je Marko Pavčnik podaril Valentinovo razvajanje v svoji restavraciji Pavus na gradu Tabor v Laškem.

Amadeja in Henrik sta se pustila razvajati konec tedna, nam pa zaupala: »V restavraciji Pavus na gradu Tabor v Laškem sva bila prvič, ampak zagotovo ne zadnjič. Priporočava obisk vsem, ki bi se radi sprostil in uživali v razvajanju. Večerja je bila odlična, prav tako so bili vrhunski osebje in postrežba. Okolje je zelo sproščujoče, mirno, počutiš se, kot bi bil doma.« Amadeji je bila od vseh jedi najbolj všeč sladica, ker je zelo sladkosneda. Henrik pa se ni mogel odločiti, kaj mu je bilo najbolj všeč, ker se mu je vse zdelo odlično.

KŠ

Nagrajenca Amadeja in Henrik z Markom Pavčnikom

Kmalu nova parkirišča?

ŠENTJUR – V središču mesta sta predvsem dopolne gneča in kaos na parkiriščih. Občina se tega problema zaveda, zato se je odločila urediti novo parkirišče za zdravstvenim domom. Če ne bo zapletov, bi lahko na novem prostoru parkirali že konec leta. V bližnji prihodnosti naj bi uredili tudi dodatna parkirna mesta v Zgornjem trgu.

Za zdravstvenim domom v Šentjuru je trenutno zelo neurejeno parkirišče, zato so se v občini odločili, da ga bodo uredili in razširili proti obvoznici. »Na površini, ki je v lasti Občine Šentjur, naj bi bilo sto novih parkirnih mest. Obstojne površine niso zgolj v naši lasti, temveč v solastništvu drugih dveh zasebnikov. Z njima se že pogovarjamo o odkupu zemljišč,« je razložil šentjurski župan mag. **Marko Diaci**.

Z obstoječim parkiriščem in novim bi v središču mesta pridobili 130 novih parkirnih mest. Že nekaj časa pripravljajo projektno dokumentacijo, da bodo letos izvedli javno naročilo. Tako Celjske lekarne kot šentjurski zdravstveni dom in Mestno skupnost Šentjur so seznanili z idejo. Le-ti jo tudi podpirajo. Diaci upa, da bodo začeli graditi že letos. »To je odvisno od sola-

stnikov parkirnih mest. Če se ne bomo strinjali s ceno odkupa zemljišč, bomo letos uredili prvo fazo na novem zemljišču in kasneje drugo.«
Dodatna parkirna mesta naj bi uredili tudi v Zgornjem trgu, in sicer pod cerkvijo, kjer je občina manjše parkirišče uredila že leta 2011. Celjska škofija jim je to zemljišče odstopila. Idejno zasnovano v občini že imajo. »V Zgornjem trgu je največji problem, da je celotno območje spomeniško zaščiteno, zato moramo v projektu ohraniti enako veduto. Zaradi tega projekt ni enostaven niti vsebinsko niti finančno. Na tistem mestu, kjer je star objekt, to je pod gostiščem Jug, ga je treba porušiti in postaviti skoraj da enak nadomestek.«

Po besedah župana kljub gneči zaenkrat vsa parkirišča v mestu ostajajo neplačljiva. BGO

Delo varnostnika postaja karierni poklic

Prihaja prva generacija izšolanih varnostnikov

CELJE – Letos bo v Celju izobraževanje končala prva generacija dijakov, ki bodo pridobili poklic tehnik varovanja. Gre za srednje strokovno izobraževanje, ki ga v Celju izvaja Srednja ekonomska šola. Varnostniki so do zdaj ta poklic lahko opravljali na podlagi pridobitve nacionalne poklicne kvalifikacije in opravljanja posebnega izpita pred državno izpitno komisijo, zdaj pa bo to tudi karierni poklic. Hkrati to pomeni v prihodnosti še višjo strokovno raven usposobljenosti zasebnih varnostnikov.

Po izobraževanju po programu Tehnik varovanja bodo lahko osebe s tem poklicem takoj opravljale večino del zasebnega varovanja, le dela v varnostno-nadzornem centru varnostne službe ne, za to mora posameznik opravljati delo varnostnika dlje časa. Raven strokovnosti varnostnikov se je v zadnjih letih že dvignila, ker morajo podjetja tudi sama redno skrbeti za obdobja usposabljanja.

Ker je tudi področje zasebnega varovanja dobilo svoj poklic, se bodo razmere še izboljšale, pravi direktor Prosignala **Darko Kolar**. »V stroki to absolutno pomeni korak naprej. Vedno več poudarka namenjamoznanju in usposabljanju.« Glede izboljšanja strokovnosti dela varnostnikov v zadnjih letih Kolar ocenjuje, da je k temu pripomogel tudi

V srednji ekonomski šoli so poklic tehnik varovanja predstavili tudi na informativnem dnevu. Foto: SHERPA

večji nadzor nad izvajanjem dela: »Posledično se to kaže tudi pri tem, da je manj tudi prekoračitev ukrepov, ki jih varnostniki izvajajo.« Štiriletno izobraževanje pomeni, da dijaki v času šolanja spoznavajo snov in delo zasebnih varnostnikov širše in globlje.

Večja stabilnost podjetij

Poklic tehnik varovanja dolgoročno prinaša tudi večjo stabilnost v podjetjih za zasebno varovanje. Marsikateri varnostnik s pridobljeno nacionalno poklicno kvalifikacijo ima svoj osnovni poklic in se

je do zdaj lahko po letih zaposlitve v takšnih podjetjih vrnil v svojo stroko. To je pomenilo odliv zaposlenih, ki ga bo zdaj nekoliko manj.

Na splošno je danes tudi zavedanje o pomenu zasebnega varovanja v družbi vedno večje, a ne samo pri gospodarstvenikih, ampak tudi pri občanah, ki se odločajo za to vrsto varovanja svojih nepremičnin. Toda kljub temu je bilo na tem področju v zadnjih letih kar nekaj zmede. Predvsem zaradi nelojalne konkurence.

Medtem ko so bili v preteklosti kriteriji, da je neko podjetje pridobilo licenco za

opravljanje te dejavnosti, višji, jih je z leti država nižala in s tem v zasebno varovanje odprla vrata tudi podjetjem, ki so želela le služiti. Vendar se dolgoročno zato marsikatero podjetje ni obdržalo. »Tudi zato ne, ker podjetja niso namenjala toliko poudarka usposabljanju in preverjanju kadra. Trg je tisti, ki ocenjuje kakovost izvajanja nalog in zazna, kdo jih opravlja dobro. Zato se bodo dolgoročno obdržala le podjetja, ki dajejo poudarek izobraževanju in usposabljanju varnostnikov, kar je tudi prav,« dodaja Kolar. SŠol

Bo Celje dobilo novega škofa?

Na območju Škofije Celje vedno večje pomanjkanje duhovnikov

CELJE – Župnijam v Škofiji Celje trenutno slabo kaže. Na teološki fakulteti je trenutno z njenega območja za tako imenovanega škofijskega duhovnika en sam duhovniški kandidat. V Škofiji Celje je mogoče nasploh pričakovati velike spremembe, med drugim naj bi dobila novega škofa.

Letos bo posvečen v škofijskega duhovnika **Matic Lesjak** iz Tabora v Savinjski dolini, in sicer iz Župnije sv. Jurija ob Taboru. Trenutno deluje kot diakon v Laškem. Njegovo duhovniško posvečenje bo 29. junija, na praznik sv. Petra in Pavla, v celjski stolnici. Škof mu bo nato, kot je običajno, ponudil eno od kaplanskih mest na območju škofije. Duhovnik želi postati vsaj še en redovniški kandidat – doma iz Vojnika – ki je šele v noviciatu kapucinskega reda v Italiji. Točnih podatkov o redovniških kandidatih na škofijski ravni nimajo, saj ti pripadajo posameznim meniškim redom.

Za župnije na našem območju so takšne razmere zažbljujoče. Na desetine jih je že ostalo brez rednih duhovnikov. »Manjšemu številu duhovnikov se bo treba prilagoditi. Že zdaj imamo nekaj župnij, ki so v soupravljanju, kar pomeni, da upravlja en sam župnik več župnij hkrati,« je povedal namestnik škofijskega kanclerja **Luka Mihevc**. Tega bo v prihodnosti še več. »Če se ozremo na starostne skupine duhovnikov, jih je največ od petdesetega in šestdesetega leta naprej. Tako se bodo razmere v desetletju zelo spremenile,« je še komentiral Mihevc.

V takšnih razmerah naj bi prišlo do reorganizacije škofije, zato meni Mihevc, da čaka morebitnega novega škofa težka naloga. Celjski škof **dr. Stanislav Lipovšek** bo namreč letos dopolnil 75 let, ko mora vsak škof papežu ponuditi svoj odstop. »Tega papež običajno kmalu sprejme in imenuje novega škofa,« je pojasnil namestnik škofijskega kanclerja. Lipovška je papež imenoval za novega celjskega škofa leta 2010.

Letošnje leto je za Škofijo Celje očitno prelomno tako glede morebitnega novega prvega moža škofije kot tudi njenega zadnjega škofijskega novomašnika. Novih maš tako imenovanih škofijskih duhovnikov v prihodnjih šestih letih očitno ne bo več.

BRANE JERANKO

Dobrodelne Štore

ŠTORE – V kulturnem domu bo jutri, 23. februarja, dobrodelni koncert, ki ga pripravlja Krajevna organizacija Rdečega križa. Koncert Še imamo upanje bo že peto leto.

Izkupiček od vstopnic bo organizator namenil za pomoč občanom v stiski. Na koncertu bodo nastopili Ansambel Gas, Joškova banda, štorski osnovnošolski zbor, Srečko Centrih, M&M Petan, Oktet Valvasor, Ansambel Stil in Evrokvintet. Začetek koncerta bo ob 18. uri. Vstopnice so po 8 evrov, kupiti jih je mogoče tudi v občini ter Mercatorju na Lipi. BJ

Najboljši na regijsko tekmovanje

BRASLOVČE – V osnovni šoli je bil v nedeljo kviz mladine Gasilske zveze Žalec. Udeležilo se ga je 28 ekip iz vseh petih gasilskih poveljstev žalske gasilske zveze. Najboljše tri ekipe iz vsake kategorije so se uvrstile na regijsko tekmovanje.

Mladi gasilci so se pomerili v poznavanju gasilske tematike. Reševali so teste in iskali gasilske besede v osmerosmerki. V praktičnem delu so štafetno vezali vozle in izvajali vajo iz gasilskih spretnosti. Med pionirji so prva tri mesta zasedle ekipe

iz PGD Drešinja vas. Med mladinci so slavili člani PGD Grajska vas, drugi so bili člani PGD Andraž nad Polzelo in tretji člani PGD Braslovče. Med gasilskimi pripravniki najboljše tri ekipe prihajajo iz PGD Šempeter, PGD Polzela in PGD Kapla-Pondor. Vseh teh devet skupin se je uvrstilo na regijsko tekmovanje, ki bo 10. marca v Velenju, od koder se bosta na državno tekmovanje uvrstili po prvi dve ekipi iz vsake kategorije.

ŠO

Mladi gasilci Gasilske zveze Žalec so se v nedeljo dopoldne potegovali za nastop na regijskem gasilskem kvizu, ki bo v Velenju.

novi tednik radio celje

NT&RC, d. o. o., Prešernova ulica 19, 3000 Celje

Si kreativen/-na, vztrajen/-na in iznajdljiv/-a?

Verjameš vase in v svoje sposobnosti trženja?

Imaš izkušnje na področju trženja medijev in

vsaj 6. stopnjo izobrazbe ekonomske ali komercialne smeri?

V medijski hiši
Novi tednik in Radio Celje
iščemo sodelavca oziroma
sodelavko, ki zna prepričati
in prodati -

TRŽNIKA

Prijave s kratkim življenjepisom sprejemamo do 28. februarja na naslovu razpis@nt-rc.si ali na

NT&RC, d.o.o., Prešernova ulica 19, 3000 Celje, s pripisom »Razpis za tržnika«.

V Dobju premična, v Novi Cerkvi pismoška

DOBJE, VOJNIK – Pošta Slovenije je letos na našem območju zaenkrat preoblikovala dve lokalni pošti. Tako deluje od začetka tega meseca v Dobju pri Planini tako imenovana premična pošta, medtem ko bodo v Novi Cerkvi kmalu dobili tako imenovano pismoško pošto.

Razlika med obema vrstama pošte je, da je pismoška v Dobju vsak delavnik po eno uro v prostoru nekdanje trgovine. Povsod, kjer deluje premična ali pismoška pošta, naj bi lahko gospodinjstva naročila na svojem domu obisk pismoške, ki opravlja različne storitve. Tako mu lahko na domu stranke oddajo pošiljke, plačajo položnice in vplačajo nakaznice, dvignejo denar z osebnega računa ter kupijo znamke.

V Dobju nad premično pošto niso ravno navdušeni. »Mislil sem, da smo prva občina v državi, ki nima na svojem ozemlju klasične pošte. Kot državna ustanova bi morala Pošta Slovenije nuditi enake možnosti na celotnem ozemlju države, ne pa da smo tu drugorazredni državljani,« je nezadovoljen župan Dobja **Franc Leskovšek**. »Vodstvo vidi le dobiček,« je še komentiral. V novi premični pošti v Dobju prihaja do zapletov.

V Dobju je doslej delovala pogodbeno pošta skupaj s trgovino, vendar jo je pogodbenik zaradi pomanjkanja prometa zaprl. Podobno je v Novi Cerkvi pri Vojniku, kjer je pogodbenik pogodbeno pošto prav tako zaprl. Zato je morala Pošta Slovenije v kraju ponovno vzpostaviti klasični poštni urad, ki ga bo od 3. aprila nadomestila pismoška pošta.

Pošta Slovenije je doslej preoblikovala 149 slovenskih poštne uradov. Preoblikovanje je začela pred šestimi leti. »V Pošti Slovenije smo od leta 2006 do 2016 zabeležili 35-odstotni upad pisemskih pošiljk. Padec univerzalne poštne storitve je še bistveno višji in tako se je količina teh pošiljk že prepolovila. Pri plačilnih storitvah beležimo že 58-odstotni upad,« nam je odgovorila Pošta Slovenije. »Spremenjenim okoliščinam se prilagajamo tudi tako, da – v skladu s svojo strategijo – optimiziramo poštno omrežje z uvajanjem tako imenovanih pogodbenih pošt ter v manjši meri z zmanjševanjem števila pošt,« pojasnjuje Pošta Slovenije. Ta dokazuje, da ima za razliko od nekaterih zahodnoevropskih držav še vedno razmeroma visok delež lastnih pošt. **BRANE JERANKO**

Rahla podražitev vrtca

PODČETRTEK – Od prvega marca bodo veljale spremenjene cene tamkajšnjega vrtca. Nove cene programa se bodo za starše, ki plačujejo približno 28 odstotkov ekonomske cene, spremenile le za nekaj evrov.

Starši otrok iz prvega starostnega obdobja bodo od 1. marca za vrtec plačali približno tri evre več mesečno, starši otrok iz drugega starostnega obdobja en evro več, starši otrok, ki so vključeni v kombinirane oddelke pa tri evre več. Cene so se spremenile zaradi odprave plačnih nesorazmerij, a tudi zato, ker so v vrtcu namenu predali dodatne prostore. V tem šolskem letu je sicer v Vrtec Podčetrtek vključenih 172 otrok. **TS**

novi tednik radio celje

NT&RC, d. o. o., Prešernova ulica 19, 3000 Celje

Hodiš po svetu z odprtimi očmi?

Rad/-a postavljaš vprašanja in iščeš odgovore ter si več/-a pisanja in nastopanja pred radijskim mikrofonom?

Zgrabi priložnost in nas prepričaj s kratkim življenjepisom.

V uredništvu Novega tednika in Radia Celje

iščemo

novinarko oziroma novinarka

z vsaj 7. stopnjo izobrazbe

Prijave s kratkim življenjepisom sprejemamo **do 28. februarja** na

radio@nt-rc.si ali tednik@nt-rc.si

ali na NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, s pripisom »Razpis za novinarka/novinarko«.

OŠ Prebold pod drobnogledom inšpekcije

Ta odkrila nepravilnosti pri postopku imenovanja novega ravnatelja – Škarje in platno še naprej v rokah članov sveta zavoda

PREBOLD – Iztekel se je 30-dnevni rok, v katerem je moralo ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport podati sicer nezavezujoče mnenje o izbranem kandidatu za novega ravnatelja tamkajšnje osnovne šole. V tem času je šola obiskala pristojna inšpekcija, ki je ugotovila nepravilnosti pri postopku izbire novega ravnatelja.

Po glasovanju o zaupnici predstavnikov zaposlenih v svetu zavoda je zdaj OŠ Prebold obiskala še inšpekcija in preverila postopek odpoklica predstavnikov v svetu zavoda ter postopek imenovanja novega ravnatelja. Foto: arhiv NT (GrupA)

V OŠ Prebold je burno vse od konca razpisa za novega ravnatelja, ki je dodobra razklal kolektiv. Del zaposlenih se namreč nikakor ne strinja z glasovanjem svojih predstavnikov v svetu zavoda, ki ponovnega mandata ni potrdil dosedanjemu ravnatelju **Otonu Račeviću**, ampak je izbral novega kandidata **Petra Žureja**. Ta isti del zaposlenih je zato zahteval odpoklic svojih predstavnikov v svetu zavoda, ker ti naj ne bi glasovali v skladu z večinsko voljo kolektiva. Na glasovanju o njihovi zaupnici se je izkazalo, da večina zaposlenih v preboldski šoli ni bila za njihovo razrešitev, zato so predstavniki ostali isti.

Ugotovitev ni zavezujoča

Prejšnji teden je šola obiskala še pristojna inšpekcija. Pod drobnogled je vzela postopek odpoklica predstavnikov v svetu zavoda in

postopek imenovanja novega ravnatelja. Pri prvem ni ugotovila posebnosti, medtem ko je pri postopku izbire novega ravnatelja ugotovila nepravilnosti in zato predlagala svetu zavoda, da prekine postopek. Ker ugotovitev inšpekcije ni zavezujoča, je zdaj od članov sveta zavoda odvisno, ali se bodo odločili postopek prekiniti ali ne. »Zavezujoča je toliko, da predstavniki sveta zavoda, če ne prekinejo postopka, prevzamejo vso odgovornost v primeru morebitnih sodnih postopkov in odškodnin,« pojasnjuje aktualni ravnatelj **Oton Račević**, ki o morebitni tožbi zaenkrat še ne razmišlja, saj bo, kot pravi, najprej počakal na odločitev sveta zavoda. Njegovi člani naj bi o tem odločali na sinočnji seji, zato njihova odločitev ni bila znana do konca naše redakcije. Bomo pa o tem poročali v prihodnji številki časopisa. **ŠPELA OŽIR**

Dodatna priložnost za druženje

Po Velenju še Zlati kotichek v Žalcu – Projekt Prostofer širi svojo mrežo tudi v naši regiji

ŽALEC – Žalčani po novem tamkajšnjega Mercator centra ne bodo več obiskovali le zaradi nakupov, temveč tudi zaradi druženja. Zavod Zlata mreža je v njem v sodelovanju z lokalno skupnostjo odprl Zlati kotichek, enega od sedmih večnamenskih prostorov za druženje starejših v Sloveniji. Za aktivnosti v žalski enoti bodo skrbeli tamkajšnje društvo upokojencev, univerza za tretje življenjsko obdobje in Hiša Sadeži družbe.

Gre za družabno središče, v prvi vrsti namenjeno nekoliko starejšim občanom, ki ga je zavod Zlata mreža vzpostavil v sodelovanju z Mercatorjem in s tamkajšnjo lokalno skupnostjo. Do zdaj so podobni prostori zaživeli že v Kopru, Novi Gorici, Velenju, na Ptujju, v Grosupljem in Medvodah. Vodja projektov pri Zlati mreži **Eva Jelnicar Mrak** pravi, da z njimi želijo v prvi vrsti starejšim ponuditi brezplačne aktivnosti in s tem spodbuditi njihovo druženje. Koticčki so namenjeni različnim kulturnim in družabnim dogodkom, kuharskim, likovnim, fotografskim in drugim delavnicam, vadbam, pripravam na izlete in pohode. V kar nekaj koticčkih delujejo tudi pevski zbori.

Zmenkarije in še kaj

Glede na dober odziv lokalne skupnosti v Žalcu, ki

Uradno odprtje Zlatega koticčka je bilo prejšnji četrtek, prve aktivnosti v njem naj bi se začele v začetku marca. Zanje bodo poskrbeli Društvo upokojencev Žalec, Univerza za tretje življenjsko obdobje Žalec in Hiša Sadeži družbe.

se je hitro in resno odzvala na pobudo Zlate mreže in sodelovala pri vzpostavitvi takšnega koticčka tudi v Žalcu, se po besedah Jelnicar Mrakove ni treba bati, da ta ne bi zaživel. Po uradnem odprtju, ki je bilo prejšnji četrtek, naj bi se prve aktivnosti v njem začele v začetku marca. V žalskem primeru bodo za dogajanje skrbeli Društvo upokojencev Žalec, Univerza za tretje življenjsko obdobje Žalec in Hiša Sadeži družbe. Člani upokojenskega društva v koticčku poleg športnih aktivnosti, kot so pikado, aerobika, joga, načrtujejo tudi zmenkarije. Enkrat mesečno se bodo srečevali člani vseh občinskih društev upokojen-

cev, poklepotali in navezovali stike. Čas si bodo nenazadnje lahko krajšali tudi v knjižnem koticčku, ki je prav tako našel prostor v tem novem družabnem središču v Mercator centru.

S Prostoferjem po nujnih opravkih

Med najbolj znanimi in odmevnimi projekti Zlate mreže, ki deluje kot neprofitni zavod, financira pa se v veliki meri z donacijami, je Prostofer, v sklopu katerega prostovoljci nudijo brezplačne prevoze starejšim. Prostovoljci so sprva prevoze opravljali zgolj s svojimi avtomobili, a ker je bilo med starejšimi zanimanja vedno več, so se

v Zlati mreži odločili, da v sodelovanju z lokalnimi skupnostmi zagotovijo občinska vozila, ki jih bodo vozili prostovoljci. »Občina zagotovi avtomobil, mreža prostovoljcev pa nato z njim zagotavlja prevoze starejših ljudi, ki morajo po nujnih opravkih,« pravi Jelnicar Mrakova. Med prvimi je k projektu pristopila Občina Slovenske Konjice, kjer so lani prostovoljci z občinskim električnim avtomobilom prevozili približno tri tisoč kilometrov. Od tega je Ivan Mehle do danes opravil kar 2.300 kilometrov. O nakupu takšnega avtomobila že razmišljajo tudi v Žalcu in Velenju.

ŠO, BGO

OŠ Lava je bila izbrana za sodelovanje v prvem krogu projekta Pogum na osnovi številnih dosedanjih uspešnih projektov.

Za bolj samozavestne in prilagodljive mlade

Projekt Pogum, v katerem sodelujejo štiri šole iz regije

CELJE – Med tridesetimi slovenskimi šolami, ki so bile na razpisu ministrstva za izobraževanje lani izbrane za sodelovanje v petletnem projektu Pogum (podjetnost, gradnik zaupanja mladih), so tudi štiri šole iz regije. To so Osnovna šola Lava, III. osnovna šola Celje, I. osnovna šola Rogaška Slatina in Osnovna šola Hruševci iz Šentjurga. Gre za projekt, ki naj bi prispeval h krepitvi podjetnosti med mladimi, in to na način, da bi te vsebine šole izvajale v okviru učnih načrtov.

Na ministrstvu so šole izbrali na osnovi dosedanjega uspešnega delovanja na podobnih področjih ali na osnovi njihove velike želje, da bi se s

tem ukvarjale. Trideset šol, razporejenih po vseh slovenskih regijah, ima tako status razvojnih šol za obdobje petih let. V tem času naj bi ustvarile modele za spodbujanje načina razmišljanja in razumevanja podjetnosti v osnovnih šolah kot zmožnosti razvijanja ustvarjalnosti, inovativnosti in pripravljenosti na izzive prihodnosti. V projekt naj bi se leta 2019 vključilo naslednjih devetdeset šol, čez pet let, če bo ugotovljeno, da ima projekt Pogum pozitivne učinke, ki ga razširili na vse slovenske šole.

Za drugačne pristope

»Veseli smo, da smo zraven že v tem prvem obdobju, saj menim, da

imamo kaj pokazati,« pravi ravnateljica OŠ Lava **Marijana Kolenko**. »To ni projekt za zraven, to so vsebine in področja, ki naj bi postali sestavni del rednih učnih načrtov, saj naj bi pomagali razvijati zmožnosti pri učencih, kot so razvoj kritičnega razmišljanja, sposobnosti raziskovanja, spremljanja lastnega napredka, spoznavanja sebe in postavljanja realnih ciljev na področju osebnostnega razvoja. Gre torej tudi za individualen razvoj posameznika, s katerim bi se približali opevanemu šolskemu modelu severnoevropskih držav,« pojasnjuje Kolenko.

V teh dneh se osnovnošolci odločajo za izbiro srednje šole in mnogi

so pri tem izgubljeni, ne vedo, kaj jih sploh zanima in na katerih področjih so močni. »Takšne vsebine v okviru pouka bi jim pomagale pri tem,« meni ravnateljica. Projekt naj bi jih usmerjal v bolj aktivno in samoiniciativno delovanje, saj bodo v prihodnje opravljali veliko poklicev, ki jih danes sploh še ni. Zato bodo morali biti zelo prilagodljivi in iznajdljivi in ne bodo smeli samo čakati, kaj jim bo nekdo omogočil.

»Drug vidik, ki je tudi zelo pomemben, je spodbujanje ekipnega duha, saj je danes veliko individualizma in egocentrizma. Treba je najti načine, kako otroke usposobiti za sodelovanje in povezovanje,« opozarja Kolenkova, ki meni, da bo narejen velik korak glede kakovosti izobraževanja, če bodo šole ta dva vidika uspele vnesti v učne načrte.

Pa imajo učitelji sploh možnost pripeljati nove vsebine v razrede?

»Podobne stvari že počnemo, nekateri učitelji so takoj prepoznali možnosti, drugi bodo morali stopiti iz tega obstoječega, na nek način okostenelega pristopa. Gre predvsem za spremenjen način, za drugačne pristope, strategije, ne za same učne vsebine. V aktivih bomo pregledali, kje se da umeščati dejavnosti, ki bi otrokom omogočile bolj aktivno vlogo.«

V projektu naj bi sodelovali tudi starši in lokalna skupnost, kjer otroci odraščajo. Vse štiri šole v regiji se pri tem že povezujejo, da bi projekt hitreje zaživel.

Ravno takšni projekti so po mnenju Marijane Kolenko tisti, ki prinašajo novosti in priložnosti za spremembe v šolah, medtem ko je spreminjanje učnih načrtov precej dolgotrajnejši proces.

TATJANA CVIRN
Foto: arhiv NT (SHERPA)

Za kulturni praznik obnovljena avla

ŠENTJUR – Tla kulturnega doma v Gorici pri Slivnici so na predvečer kulturnega praznika zažarela v novi podobi. Njihovo obnovo in prenavljanje ploščadi pred domom je podprl šentjurski župan mag. Marko Diaci, ki je prisostvoval odprtju nove pridobitve.

Goriški kulturni dom služi namenu že več kot štirideset let, zato so bile nujno potrebne osvežitve. KS Gorica pri Slivnici je lani začela obnavljati avlo doma in nato še vstopno ploščad pred njim. Ker so se dela raztegnila v novo leto, je bilo primerno, da preurejene prostore svečano predajo namenu ravno ob slovenskem kulturnem prazniku. Skupno je bilo v delo vloženih približno 76 tisoč evrov, od tega je občina prispevala približno 51 tisoč evrov, KS je zagotovila približno 25 tisoč evrov.

Na slavnostnem odprtju je spregovoril predsednik krajevne skupnosti **Janez Palčnik**, ki je bil posebej vesel, da po dolgem času odpira nekaj, kar ni cesta. Kulturni dom mora biti ravno toliko pomemben za krajanke kot javne poti v kraju, saj je stičišče ljudi in kulture. A kulture ni brez kulturnega obnašanja, na katerega sta v svojih govorih opozorila govornika – šentjurski župan mag. Marko Diaci in domači župnik **Marko Šraml**. Odprtje avle so s svojimi ubranimi zvoki pospremile članice Vokalne skupine Kresnice. A glavni del praznovanja je bil koncert Šaleškega študentskega okteta, ki je prevzel celotno občinstvo. BGO

Marijana Kolenko: »Podjetnost pomeni najprej poznati sebe, svoja močna in šibka področja. Otrok na osnovi tega lažje ugotovi, kje so njegove priložnosti.«

VITARA
PRILOŽNOST JE PRAVA.

PRIHRANEK 500 EUR
GORNO ZA 800 EUR

PONOŠNI POKROVITELJI
JZS
JUDO ZVEZE SLOVENIJE

EURO NCAP
TEST 2015

Kombinirana poraba goriva in izpusti CO₂: 4,0-5,7 l/100km in 106-131 g/km, emisijska stopnja: EURO6, specifična emisija dušikovih oksidov (NOx): 0,0073-0,0558 g/km, trdi delci: 0,00024-0,00129 g/km, število delcev: 0,098-3,160 E11/km. Ogjikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM10 in PM2,5 ter dušikovih oksidov. Vse nadaljnje informacije o specifični porabi goriva in specifičnih emisijah CO₂ iz novih osebnih vozil najdete v Priročniku o varčni porabi goriva in emisijah CO₂, ki ga lahko brezplačno pridobite pri pooblaščenem SUZUKI partnerju in na spletni strani www.suzuki.si. Slike so simbolične.

Akcija velja od 1.1.2018 do 31.3.2018. Priporočene akcijske maloprodajne cene veljajo za nova vozila, za katera bo v obdobju akcije izstavljen račun. Do prejema Magna kartice v znesku 800 EUR so upravičeni tisti kupci novih vozil, katerim bo v obdobju akcije izstavljen račun in bo vozilo tudi registrirano.

FRI MOBIL
AVTOCENTER

AC Fri-Mobil d.o.o.
Dečkova cesta 43, 3000 Celje

T: 03 425 60 80
M: 031 744 048

E: suzuki@fri-mobil.si
W: suzuki.fri-mobil.si

SUZUKI
Way of Life!

Študentski film ima premalo možnosti za promocijo

Najkrajši filmski festival ponudil tri študentske filme

V organizaciji Hiše kulture Celje so znotraj 5. abonmajskega dogodka v ciklu **Ti gledaš ... Umetnost v gibanju predstavili tri vzhajajoče zvezde slovenskega filma in njihove magistrske produkcije v okviru študija na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo.**

V Mestnem kinu Metropol so bile projekcije treh filmov. Prvi film je bil 1319. dan režiserja Domena Martinčiča, drugi je bil film Ljubljana-München 15:27 režiserke Katarine Morano in zadnji Vida Hajnška Konec. Trije filmi so različnih žanrov in različnih vsebin, a skupno jim je, da so kakovostni in inovativni vsak na svoj način. Pobuda, da bi jih predstavili tudi v Celju, je prišla pred letom, ko so jih predvajali v Slovenski kinoteki. »Takrat se nam je zdelo, da je velika škoda, da študentski izdelki, ki so vrhunski, zelo redko pridejo v redno distribucijo slovenskih kinema-

tografov, saj so po premieri pozabljeni. Filmi so preveč zanimivi in dobri, zato bi bilo škoda, če jih ne bi še kdaj videli tudi izven Ljubljane,« je razložila pobudnica celjskega dogodka **Antonija Todić**.

Začasno postane stalno

Po projekciji je bil pogovor z režiserjem **Vidom Hajnškom** in igralko, Celjanko **Hano Vodeb**, ki je nastopila v filmu Ljubljana-München 15:27. Film se ukvarja z mladim parom, ki opravlja začasna dela za svoj obstanek z mislijo, da bo enkrat našel nekaj boljšega. Živi v majhnem podstrešnem stanovanju, in sicer začasno, dokler se stvari ne bodo uredile in bo našel kaj boljšega. Še dva meseca in v njegov začasen svet pride mala Rubi. Film, v katerem je zelo malo besed, raziskuje trenutek, ko spoznaš, da vse, kar si mislil, da je začasno, nenadoma po-

Antonija Todić (levo) je po predstavitvi filmov imela krajši pogovor s Hano Vodeb in z Vidom Hajnškom.

stane stalno. Tema ni ravno optimistična, a po besedah Hane Vodeb je bilo na snemanju zelo zabavno. »Druženje s kamero zame ni bilo

težko, saj sem kot režiserka večkrat za kamero in sem vedela, kaj je Katarina želela od mene. Režiserka mi je zelo zaupala. Vsa ekipa se

je trudila ustvariti najboljše pogoje, da sem lahko sproščeno odigrala mojo vlogo.«

Hana je v celjskem kinematografu komaj drugič vi-

dela film. Prvič ga je videla pri režiserki doma. »Film je zelo temačen in težko mi je bilo sebe gledati v tej vlogi, četudi sem vse to tudi jaz.«

Velika igralska imena v študentskih filmih

V filmih igrajo uveljavljena igralska imena, ki jih po besedah Vida Hajnška ni težko dobiti. »Pritegniti jih ni tako težko kot potem delati z njimi. Za razliko od Hane, s katero je bilo zelo enostavno. Mladi režiserji ne vemo nič o režiji, saj potrebujemo še veliko prakse, zato je težko uveljavljenim igralcem povedati, kako naj igrajo, če še sam ne veš.«

Ob tem sta sogovornika poudarila, da žal ni mehanizma, ki bi te filme »porinil« na različne domače in tuje festivale. Vse je odvisno od volje posameznika.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: Grupa

Resnik ima kar dve publikaciji. (Foto: A. M.)

Novi knjigi o pohorski vasi

Pohorska vasica in krajevna skupnost Resnik z le 150 prebivalci ima bogato zgodovino in tudi pestro sedanost, o čemer pričata tudi novi knjigi **Krajevna skupnost Resnik in Skumavčevi likovni dnevi na Resniku 2008-17**. V slednji je zbrana likovna dediščina, medtem ko sta v prvi zgodovina in kulturna dediščina pohorske vasi.

Vasica Resnik leži na južni strani Pohorja na nadmorski višini približno 950 metrov. Je majhna, hribovita, srednjegorska vasica z zaselkoma Resnik in Rogla. Prva pisna omemba Resnika sega že v leto 1389. Prav bogato zgodovino in tudi kulturni, gospodarski ter verski utrip je v skupni knjigi z enostavnim naslovom **Krajevna skupnost Resnik** ujel resniški rojak, ki živi v Ljubljani, to je letošnji nagrajenec kulture v občini Zreče **Anton Gričnik**. Knjigo je razdelil na tri dele in v zadnjem se je dotaknil narodopisja, opisa šeg in navad, pomembnih dogodkov v tej krajevni skupnosti. V novi knjigi se je avtor dotaknil tudi izvora imena. »Mislim, da je kraj Resnik dobil imel po resju, rastlini, ki raste tu okoli. Mogoče je je bilo še kaj več v preteklosti.« Kot je poudaril Anton Gričnik, je knjiga neke vrste reklama za vasico, v kateri trenutno prebiva malo ljudi, da bi mladi ostajali v teh krajih, da bi ohranjali naravo in tudi kulturno dediščino.

Knjiga **Skumavčevi likovni dnevi na Resniku 2008-17** s predstavitvijo reprodukcij nastalih del in z zapisom o udeleženi slikarjih predstavlja umetniški fond kolonije in nekaj (foto) utrinkov s kolonjskega utripa. Urednik monografije je slikar **Anton Seifert**, zadnja leta tudi umetniški vodja likovne kolonije. Knjigi sta izšli ob podpori Občine Zreče ob deseti obletnici Skumavčevih likovnih dni na Resniku in obe sta na prodaj v zreškem Ticu.

BGO

Rusija: celjski dijaki poželi stoječe ovacije

Vokalna skupina **dijakov Srednje šole za gostinstvo in turizem Celje se je udeležila mednarodnega festivala otroške vokalne zborovske umetnosti Prijateljstvo - Dirigent 2018 v ruskem mestu Ščjolokovo. Rusko občinstvo jim je stalo ploškalo, glasbeniki, ki so jih ocenjevali, pa so zapisali, da so to pevci z angelskimi glasovi.**

Zbor dijakov Srednje šole za gostinstvo in turizem Celje pod vodstvom mentorice Ingrid Slapnik v letošnjem šolskem letu praznuje deseto leto delovanja. Lani oktobra

so imeli v Narodnem domu koncert ob obletnici in ker so jih slišala prava ušesa, so dobili povabilo na ruski mednarodni festival. Celoten zbor se festivala ni mogel udeležiti, tja so poslali le vokalno zasedbo s pianistom. Mlade je festival navdušil. »Bili smo navdušeni nad srčnostjo in gostoljubnostjo ljudi. Za naše dijake je bil festival neprecenljiva izkušnja in velika nagrada za večletno delo. Mladi so navezovali prijateljske stike, to je motivacija za nadaljnjo delo,« je povedala njihova mentorica **Ingrid Slapnik**.

Priprave na festival so bile zahtevne, četudi ni bil tekmovalnega značaja. Ocenjevalo jih je glasbeno izobraženo občinstvo. »Imeli smo zelo malo časa za priprave, naučiti smo se morali še dve ruski pesmi, a smo vadili z veseljem. Zelo sem ponosna na dijake, ki so vrhunsko zastopali našo šolo, Celje in Slovenijo.«

Mladi so se v Rusiji predstavili tudi s slovensko prepoznavno melodijo - a capella različico Avsenikove Goličice, ki je po besedah Ingrid Slapnik navdušila.

BGO

Na mednarodnem pevskem festivalu v Ščjolokovu so bili tudi dijaki iz Celja.

V tokratni predstavi pod režijskim vodstvom Saše Juharta igra osem članov preboldske gledališke skupine.

Predsednica KUD Svoboda Prebold Manja Holobar je ob koncu predstave čestitala nastopajočim igralcem.

Klobčič laži, zmešnjav in preobratov

Preboldski ljubiteljski gledališčniki tokrat s komedijo *Moža je zatajila*

Gledališka skupina KUD Svoboda Prebold je pretekli konec tedna premierno uprizorila gledališko predstavo *Moža je zatajila* v režiji Saše Juharta. Komedija zmešnjav je navdušila gledalce, ki so tako v soboto kot v nedeljo do zadnjega kottička napolnili Dvorano Prebold, kjer si bo predstavo mogoče ponovno ogledati še to soboto.

Predstava neznanega avtorja govori o mladem paru, ki uživa na medenih tednih, ko njegovo romanco prekine nenapovedan obisk bogate tete. Ker je ta velika nasprotnica moških, ji nečakinja, ki je njena edina dedinja, ne pove za poroko. Novo-pečena zakonca jo želita na novico počasi pripraviti. Navidez enostavno prikrivanje poroke privede do številnih zapletov in komičnih situacij. »Ko se človek odloči, da bo nekaj zatajil, to ponavadi

pripelje iz ene laži v drugo. Na koncu nastane tako velik klobčič zmešnjav, da že potem ne veš več, kaj je res in kaj ni,« pravi predsednica KUD Svoboda Prebold Manja Holobar.

Več gostovanj

Preboldski ljubiteljski gledališčniki, ki v bolj ali manj podobni sestavi delujejo od leta 1993, tokrat z režiserjem Sašem Juhartom ne sodelujejo prvič. Do zdaj so skupaj na oder postavili že štiri predstave, ki se jih vedno znova lotijo zelo resno. Z njimi namreč že tradicionalno gostujejo v okoliških krajih in si na ta način z izmenjavo

predstav tamkajšnjih ljubiteljskih gledaliških skupin zagotovijo pestro gledališko vsebino tudi v svojem domačem kraju. Že več kot petnajst let vsako leto pripravljajo otroški abonma. Da so gledališke vsebine dostopne čim širšemu krogu mladih družin, abonmajske karte za ogled petih predstav stanejo zgolj deset evrov. Društvo finančno pri tem podpira tudi tamkajšnja občina. Gostovanja odraslih ljubiteljskih gledaliških skupin v Preboldu do zdaj niso bila povezana v abonma, a z letošnjo jesenjo naj bi bilo drugače. Načrtujejo namreč tudi organizacijo

odraslega gledališkega abonmaja.

Dolga tradicija

KUD Svoboda Prebold, ki bo leta 2020 praznovalo 110-letnico, je osrednje kulturno društvo v tamkajšnji občini. Ena od sekcij je tudi gledališka skupina, ki z

manjšimi prekinitvami deluje že več kot sto let. Največji razcvet je doživela po drugi svetovni vojni tudi po zaslugi domačega literarnega ustvarjalca Ervina Fritza. Člani so premiere pripravljali vsako leto, predstave pa so bile večdejanke s številnimi igralci, kar je dandanes po besedah

predsednice društva zaradi pomanjkanja časa precej težje. »Težko je najti ljudi, ki so pripravljeni toliko časa nameniti vajam in gostovanjem. Po premieri imamo v marcu zaradi gostovanj zasedene že skoraj vse konce tednov.«

ŠPELA OŽIR
Foto: IVAN LIPIČNIK

V predstavi *Moža je zatajila* igrajo Marko Reberšek, Martina Aubrecht, Marija Petrovec, Janko Pirc, Dušan Vedenik, Jani Pilko, Marjeta Volmut in Ana Ajdič. Šepetalka je Petra Reberšek, za zvokovno opremo je poskrbel Sašo Juhart ter za luč in ton Srečko Stepišnik. Gledališki list je izdelala Mojca Jezernik.

Šentjurčani v Zagrebu in Velenju

V Vili Bianca v Velenju se z razstavo *Razkrite skrivnosti* predstavljajo štirje člani Društva likovnih umetnikov Rifnik iz Šentjurja, in sicer Dragan Podovac, Ivo Brodej, Martin Čater in Robert Podpečan. Šentjurska četvorka razstavlja tudi v središču Zagreba.

Štirje ljubiteljski umetniki večino svojega likovnega opusa posvečajo klasičnim moti-

vom krajine in vedut, nekateri se preizkušajo tudi v slikanju portretov in aktov. Šentjurski likovniki se radi družijo s člani drugih društev, tudi izven državnih meja. Trenutno do 3. marca razstavlja v galeriji Sonce v središču Zagreba in v Vili Bianca do 19. marca.

BGO
Foto: osebni arhiv

Šentjurska četvorka na odprtju razstav v galeriji Sonce v središču Zagreba

Nuša Komplet Peperko, Eva Kokalj in Nuša Ofentavšek so pripravile odličen dogodek in s pripovedovanjem navdušile starejše občinstvo.

Pripovedovanje zgodb odraslim kot začetek neke predstave

»Zanimala me je pot nazaj k zgodbi in človeku, ki pripoveduje zgodbe,« je razložila Nuša Komplet Peperko idejo, s pomočjo katere je v Celju pripravila pripovedovalski dogodek za odrasle.

Dramaturginja Nuša Komplet Peperko se je vključila v Pripovedovalski variete v Ljubljani, ki ga vodita Ana Duša in Špela Frlič. Društvo je bilo ustanovljeno leta 2010 z namenom promocije in razvoja sodobnega pripovedovanja v Sloveniji in širše. »V delavnicah pripovedujemo zgodbe na neko temo. Mene je zanimal korak še dlje, saj je med ljudskim pripovedovanjem in gledališko predstavo

še nekaj stopnic. Ena od njih je pripovedovanje z zvočno pokrajino.« K sodelovanju je povabila Evo Kokalj, gledališko in radijsko režiserko, ter vsestransko glasbenico Nušo Ofentavšek. Izbrale so dve finski zgodbi za odrasle, ki sta se jim zdeli zelo duhoviti, in s pomočjo Mestnega marketinga MOC pripravile dopoldanski dogodek v umetniški četrti.

Finske zgodbe so zelo neposredne za slovenski prostor

Finski zgodbi sta izven vseh domačih oblik dojetja ljudskih zgodb. Ena je Zlatokljuni petelin in druga

Govoreče smreke. »Nam sta se zdeli predvsem duhoviti, poleg tega prenašata sporočilo, da je treba sočloveka spoštovati, enako tudi njegove skrivnosti.«

Prvi odziv je bil zelo dober in poslušalci so želeli slišati še več. »Ljudem je všeč pripovedovanje. Dobile smo idejo, da bi lahko to razvijale še naprej, z nekimi drugimi ljudmi iz umetniške četrti, mogoče bi zgodbo podložile še z lutkami ali risbami. Ideja je, da bi raziskovale stopnice od klasičnega pripovedovanja do gledališke predstave,« je načrte razgrnila Nuša Komplet Peperko. BGO, foto: GrupA

Zakon v prvem branju skozi, a to je šele začetek

Zakaj reševanje okoljskih bremen v Celjski kotlini z novim zakonom?

Državni zbor je v torek z 42 glasovi za in 22 proti po burni petkovi večurni obravnavi sklenil, da je predlog zakona o nujni sanaciji čezmerne obremenitve okolje na območju Celjske kotline, ki ga je v parlamentarni postopek vložila skupina 32 poslancev s prvopodpisano Janjo Sluga (SMC), primeren za nadaljnjo obravnavo. Predlog zakona bo zdaj obravnaval matični odbor.

Že prva obsežnejša raziskava leta 1989 je opozorila na veliko onesnaženost tal v Celjski kotlini kot posledico dolgotrajne intenzivne metalurške in proizvodne dejavnosti. Tudi

meritve stanja tal, ki jih je leta 2016 financirala Mestna občina Celje, so pokazale, da je širše območje Celja zelo onesnaženo s težkimi kovinami. Analiziran podstrešni prah v starih

stavbah (grajenih po letu 1940) dokazuje stokrat višje vrednosti kadmija in 50-krat višje vrednosti ostalih onesnaževal v primerjavi s stanjem neonesnaženih področij Slovenije.

Lani objavljeno poročilo o stanju okolja v državi je ponovno ugotovilo, da so v Celjski kotlini v tleh še vedno presežene opozorilne in kritične emisijske vrednosti kadmija, svinca, arzena in bakra.

Zaskrbljujoče stanje onesnaženosti sicer izvira iz prejšnjih desetletij, ko še ni bilo ukrepov za varstvo okolja. S prestrukturiranjem industrije in z gradnjo čistilnih naprav se je onesnaževanje v zadnjih letih zelo zmanjšalo.

Vlada je doslej na podlagi Zakona o varstvu okolja ukrepala le v primeru Mežiške doline, potem ko je leta 2007 sprejela odlok s programom

ukrepov na tem območju. Lani je za njihovo izvajanje namenila 750 tisoč evrov. Širše območje Celja se poleg Mežiške doline uvršča med tri najbolj onesnažena območja v Sloveniji, zato so predlagatelji prepričani, da ukrepe na podlagi takšnega odloka potrebuje tudi Celjska kotlina.

Za rešitev mimo obstoječega Zakona o varstvu okolja (ZVO), torej s predlogom

interventnega zakona, so se predlagatelji odločili tudi zato, ker vlada doslej na podlagi zaskrbljujočih podatkov o stanju okolja v Celjski kotlini tega območja še ni razvrstila v razred z najvišjo onesnaženostjo tal. Vladna odredba o tem je sicer pripravljena, a je za več let ostala v predalu in se ni nikoli znašla na seji vlade za sprejem.

ROBERT GORJANC,
foto: SHERPA

Ključne rešitve predlaganega zakona

Predlog zakona nalaga odgovornost državi, Mestni občini Celje, Občini Štore in onesnaževalki cinkarni na področju priprave, izvajanja in financiranja programa ukrepov za izboljšanje kakovosti posameznih delov okolja na območju Celjske kotline. Zakon podrobneje določa splošne in posebne ukrepe za izboljšanje okolja. Za vsako posamezno proračunsko leto je predvideno sprejetje letnega načrta izvajanja ukrepov s prednostnimi nalagami in finančnim ovrednotenjem.

Stroški sanacijskega programa: 24 milijonov evrov (v desetih letih)

Iz splošnih ukrepov (9 milijonov evrov)

- odvažanje onesnažene zemlje z nevarnimi kovinami na odlagališča odpadkov in načrtovanje odlagališč odpadkov za te namene na območju Celjske kotline
- nadzorovana zamenjava onesnažene zemlje na otroških igriščih
- ureditev golih zelenih javnih površin, na katerih so ugotovljene presežene vrednosti nevarnih kovin, z rastlinskimi prevlekami
- okro čiščenje cest na mestih, kjer so ugotovljene presežene vrednosti nevarnih kovin v cestnem prahu
- omejevanje izpustov prašnih delcev v zrak pri gradnji objektov s pokrivanjem zemeljskega izkopa, ki nastaja pri gradbenih delih
- preusmeritev pridelave kultur za kmetijsko rabo v pridelavo energetskih in industrijskih rastlin na kmetijskih zemljiščih
- meritve tal, površinskih voda, delcev PM10

Iz posebnih ukrepov (15 milijonov evrov)

- uporaba tehnologij remediacije (pranje, izpiranje) onesnaženih tal z nevarnimi kovinami, reaktivne in pasivne pregrade za čiščenje, separacija frakcij in drugih tehnologij
- varno ravnanje z odpadnimi naplavinami, ki nastanejo zaradi upravljanja voda ali preprečevanja poplav na porečju Savinje
- nadzorovana odstranitev ali predelava onesnaženih zemeljskih izkopov pri gradbenih posegih

»Zakon ni idealen, a ga je mogoče spremeniti«

Cvetka Ribarič Lasnik, »mati« zakona o sanaciji Celjske kotline

Cvetka Ribarič Lasnik: »Če bi bilo v Celju že prej malo več politične motiviranosti, kakršna je bila v Mežiški dolini, bi bil zakon že prej sprejet.«

O zakonu o sanaciji prekomerno onesnažene Celjske kotline se je govorilo že pred več kot desetletjem, ko so ga zahtevale civilne iniciative na osnovi zaskrbljujočih rezultatov analiz zemljine, pridelkov in zdravja ljudi. Zdelo se je, da se bodo leta 2009 zadeve začele premikati z mrtve točke, a se do danes ni zgodilo veliko, le nekaj posamičnih črnih točk je bilo treba rešiti zaradi tožb Evropske unije.

Kot pravi doc. dr. Cvetka Ribarič Lasnik, direktorica Inštituta za okolje in prostor v Celju, je pobudo za zakonski akt leta 2009 podprl tudi Dejan Židan, ki je bil takrat minister za kmetijstvo in okolje. »Naš inštitut je dobil sredstva za izvedbo ciljnega raziskovalnega projekta Onesnaženost okolja in narav-

ni viri kot omejitveni dejavnik v Celjski kotlini. To naj bi bil modelni pristop za sanacijo degradiranih območij.«

Projekt je trajal dve leti, vanj so bili vključeni vsi pomembni strokovnjaki za tla, zrak, vode, rastline in zdravje ljudi. Nastale so strokovne podlage za pripravo zakonskega akta. Ugotovitve so zajeli v zborniku in monografiji, kjer je tudi predlog zakonskega akta z vsebinskim, s časovnim in finančnim načrtom ter z nakazanimi viri financiranja. »Leta 2013 je bil projekt končan in minister je takrat imenoval šestčlansko skupino za pripravo zakonskega akta. Pripravila je uredbo za izvedbo sanacije in odredbo o

degradiranem območju v skladu z Zakonom o varstvu okolja. Vse to je ostalo na ministrovni mizi,« se spominja sogovornica, ki so jo v teh dneh poimenovali »mati« zakona o sanaciji Celj-

Enotna podpora zakonu, razlike v pogledu na izvedbo

Stališča strank v celjskem mestnem svetu glede predlaganega zakona

Da sta čisto okolje in zdravje ljudi nadstrankarska tema, kaže enotna podpora strank celjskega mestnega sveta predlaganemu zakonu o okoljski sanaciji Celjske kotline. Vse stranke tudi v en glas zatrjujejo, da je skrajni čas, da se začne reševanje te pereče problematike, pri čemer se stranke razlikujejo v pogledih na način reševanja in prednostne naloge.

SLS: Problematika o onesnaženju je znana že vsaj trideset let in v tem času je bilo preveč žal neuspešnih poskusov njenega reševanja. Takšnemu stanju je po našem prepričanju nujno treba narediti konec, zato izražamo podporo predlogu zakona, ki bo odpravil bremena industrijske preteklosti. Predlagan zakon naj bi sicer imel finančne posledice tako za državni proračun kot za proračune samoupravnih lokalnih skupnosti na območju Celjske kotline. Bolj ustrezna rešitev bi bila sanacija, ki ne bi bremenila lokalne skupnosti.

ske kotline. Nato je prišlo do spremembe vlade in ministrica za okolje je postala Irena Majcen, ki ne podpira sprejetja omenjenega zakona, češ da mora biti najprej sprejeta nova uredba o tleh. »Po moje je to samo izgovor,« meni Ribarič Lasnikova. »Predlog uredbe o tleh, ki je zdaj umaknjen, je po moji oceni škodljiv, saj zvišuje mejne vrednosti na škodo zdravja ljudi. Upam, da ne bo dobil zelene luči.«

Brez strank ne gre

Ker očitno pri nobeni stvari ne gre brez podpore političnih strank, se je sogovornica obrnila na poslanko stranke SMC Janjo Sluga, ki se je pripravila zakon lotila skupaj z inštitutom in s predsednikom Civilnih iniciativ Celja Borisom Šuštarjem. »Leto in pol je trajalo, da smo pripravili predlog zakona in le nekaj ljudi je vedelo za to. To nam na ministrstvu zdaj tudi očita, češ da zakon ni dober. Ni idealen, a ga je mogoče dopolniti.«

»Hiter izračun kaže, da bi v desetih letih potrebovali 25 milijonov evrov. Takšne sanacije v svetu sicer ocenjujejo na 50 do 100 milijonov evrov. Najprej bi zamenjali zemlino v vrtcih in uredili 17 hektarjev območja Stare cinkarne. To bi bilo mogoče izpeljati z domačimi podjetji, ki že imajo nekaj izkušenj in tudi z gospodarskega vidika in vidika delovnih mest bi bilo to dobro,« meni sogovornica, ki je pred leti vodila pripravo strokovnih podlag za sanacijo Zgornje Mežiške doline. »Obe kotlini imata skupno le to, da sta degradirani, problematika pa je drugačna. V Mežiški dolini imajo težave s svincem, cinkom, medtem ko gre v primeru Celja za celo palet težkih kovin in drugih onesnaževalcev. V Mežici ni več nekdanjega onesnaževalca, medtem ko ga v Celju še imamo, to je cinkarno kot pravno naslednico nekdanjega podjetja. Po Zakonu o varstvu okolja in evropskih direktivah mora onesnaževalec plačati sanacijo.«

TATJANA CVIRN

Celjska neodvisna lista: Predlog zakona o nujni sanaciji posledic čezmerne obremenitve okolja na območju Celjske kotline podpiramo, vse predlagane rešitve so bolj ali manj primerne, predvsem primerno se nam zdi spremljanje zdravstvenega stanja otrok. Financiranje je sicer ustrezno, prav je, da bi bil soudeleženi tudi povzročitelj, po našem mnenju pa bi lahko za sanacijo namenili, vsaj prva leta, nekaj odstotkov več.

NSi – Krščanski demokrati: Tudi mestni odbor NSi se popolnoma strinja, da je treba sprejeti poseben zakon za sanacijo Celjske kotline, kajti ta problematika je zelo zahtevna in obsežna in po našem mnenju zahteva tudi celovito obravnavo, ki jo lahko ponudi samo zakon.

Bolj določene postavke, ki bi izhajale iz zakona, bi bilo treba kasneje urediti s podzakonskimi akti. Kar pa se tiče financiranja, menimo, da bi morala za to poskrbeti država in ne spet, kot smo lahko videli že mnogokrat do zdaj v praksi, da se velik del financiranja prevlani na občine.

Levica: Predlagane rešitve so primerne, pogrešamo pa jasnejšo opredelitev principa »onesnaževalec plača«, ki bi plačilo dela stroškov sanacije prenesel na Cinkarno Celje. To pomanjkljivost bo z amandmajem poskušala odpraviti poslanska skupina Levica. Odlok vlade o sanaciji Mežiške je doline primeren ukrep in bi zelo podobnega lahko že pred leti sprejeli tudi za Celje. V preteklosti je bilo kar veliko evropskih kohezijskih sredstev namenjenih degradiranim območjem, a Mestna občina Celje zanje ni kandidirala. Zanje ne kandidira niti v obstoječi perspektivi v okviru projektov celostnih teritorialnih naložb.

SD: Prav bi bilo, da zakon zavezuje tudi druge pravne subjekte, kjer je onesnažena zemljinna, ne zgolj cinkarne. Ker finančni del ni opredeljen, opozarjamo, da bi večje okoljske investicije MOC zahtevale takšne prerazporeditve v proračunu, ki bi lahko vplivale na kakovost življenja v mestu. Ob sanaciji posledic zgodovinskih bremen industrializacije Celjske kotline poudarjamo potrebo po odpravljanju obremenjevanja okolja s sedanji gospodarskimi aktivnostmi. Nedopustno je zavlačevanje z gradnjo obvoznice v smeri sever-jug, ki bi razbremenila središče mesta povišanih vsebnosti delcev PM10 in škodljivih plinov.

DeSUS: Poslanci državnega zbora za sprožitev aktivnosti niti nimajo drugih možnosti, če izvršna veja oblasti, pri čemer mislimo na ministrstvo za okolje in prostor z vsemi medresorskimi komisijami, ne izda odloka. Ta bi bil povsem zadosten akt, ki bi zahteval takojšen začetek aktivnosti in bi vseboval vse elemente, ki jih sicer ima predlagani zakon. Program ukrepov je naravn na deset let. Financiranje obveznosti sledi evropskim smernicam, ki zahtevajo, da mora glavnino obremenitev sanirati lastnik povzročitelja. Te usmeritve so znane že precej dolgo in evropski skladi zato pri sanaciji ne bodo sodelovali.

Bolj političen kot strokoven

Tomaž Benčina, predsednik uprave Cinkarne Celje: »Zakon o sanaciji prekomerne onesnaženosti Celjske kotline je zelo splošen, še bolj kot Zakon o varstvu okolja. Poleg tega je bolj političen kot strokoven, saj v njem ni nobenih strokovnih podlag. Zato ne vem, kako bi k izvedbi ukrepov lahko prispeval bolj kot obstoječa zakonodaja. V cinkarni se zavzemamo za rešitev okoljskih vprašanj in na svojem območju izvajamo vse potrebne ukrepe, kaj se bo dogajalo drugod po kotlini, pa za zdaj težko komentiram. V zakonu se omenja samo cinkarna, vendar vsi vemo, da bi breme onesnaženosti moral prevzeti še marsikdo drug.«
JI, foto: Grupa

Bojan Šrot: »Država naj zagotovi denar, to je ključno«

Bojan Šrot, župan Celjske kotline: »Celjski župan Bojan Šrot upa, da bo zakon sprejet, čeprav meni, da sam po sebi ne bo nič rešil. »Temu pravim marksistični pristop k reševanju problemov, ko nekdo misli, da če bo sprejel zakon, da bo rešil problem. To je lahko neka osnova, vendar brez volje, ki pa je že sedaj ni bilo, predvsem brez volje zagotoviti denar, problem ne bo mogoče rešiti. Glavno in edino vprašanje zame so sredstva, ki jih mestna občina nima in bi jih po našem trdnem prepričanju morala zagotoviti država. Nenazadnje, še dandanes je država največji lastnik gospodarske družbe, katere bremena rešujemo.«
RG

OB ROBU

Točka preloma v strankarskem preigravanju

Čeprav je bila za mnoge polemična in burna razprava o okoljskem zakonu za Celjsko kotlino v državnem zboru tipična predvolilna in medijska predstava za nabiranje političnih točk, smo na koncu v lepem, a žal še vedno onesnaženem knežjem mestu, lahko vendarle zadovoljni, da je do nje prišlo.

Če nič drugega, se je vesoljna Slovenija v neposrednem prenosu parlamentarnega zasedanja o predlogu zakona o nujni sanaciji čezmerne okoljske obremenitve širšega območja Celja lahko do potankosti prepričala o vseh dramatičnih razsežnostih degradiranega okolja, v katerem živimo njegovi prebivalci.

Prva takšna celovita razprava v državnem zboru o tej pereči problematiki in vse ugotovitve, ki jih je znova naplavila, bi zato morale biti tista točka preloma, ko si država, sedanja in prihodnje vlade res ne bodo mogle več zatiskati oči in reševanje teh okoljskih vozlov še naprej skrivati po predalih ali pometati pod preprogo.

Ali se bo država tega razpletanja lotila z novim okoljskim zakonom ali odlokom na podlagi obstoječega zakona, za nas prebivalce, ki trpimo posledice pretekle industrijske ideologije in počasnega reševanja njenih zablod, niti ni pomembno. To je stvar birokratskih postopkov, ki jih običajni državljan, prebivalec širšega območja Celja ni dolžen razumeti. Ima pa pravico, kot jo opredeljuje tudi ustava, da živi v zdravem okolju.

Predlog interventnega zakona o Celjski kotlini je torej prestal prvo sito, šel bo naprej skozi postopkovno kolesje državnega zbora. Ali bo naposled celo res zaživel kot zakon, ki ga bo morala izvajati nova koalicija (kjer se pogledi na reševanje celjskih okoljskih težav, kot je navrglo glasovanje o zakonu, precej razhajajo) in vlada, bo pokazal čas. Nova vlada seveda lahko okoljsko zakonodajo tudi spremeni, zato tudi ni nujno, da bi »Lasnik-Slugin zakon« bil dolgega veka.

Zagotovo pa si nobena nova koalicija in vlada ne bo več mogla privoščiti tako dolgotrajnega obvoza od nalog, ki jo čakajo: da uresniči evropske okoljske zaveze, vzpostavi partnerstvo z lokalno skupnostjo in cinkarno in predvsem zagotovi denar za ukrepe, ki bodo partnersko reševanje okoljskih bremen Celjske kotline naredili učinkovito.

SDS: O začetku sanacije Celjske kotline smo najverjetneje enotni vsi prebivalci tega območja, k temu bo treba pristopiti tako na lokalni kot na državni ravni. Vseeno je zaskrbljujoče, da se vlada in koalicija ne moreta poenotiti, ali potrebujemo zakon ali ne. Na osnovi razprave v DZ se nam poraja vprašanje, ali gre pri predlogu zakona za resne namene glede sanacije ali zgolj za osebno promocijo predlagateljice zakona iz vrst SMC. Ne razumemo tudi, zakaj v predlogu zakona ni zajeto območje občine Šentjur, natančneje območje Proseniškega, ki je degradirano območje zaradi odlagališča nevarnih odpadkov Bukovžlak, kajti Celjska kotlina nista le občini Celje in Štore.

Janja Sluga: »Prepričali argumenti«

Poslanka SMC Janja Sluga, ki je bila prvopodpisana med 32 predlagatelji zakona, je na seji celjskega mestnega sveta zaman čakala, da bi predstavila zakon. Čez nekaj ur je bila v Ljubljani zagotovo bolje razpoložena: »Vesela sem, da je zakon v prvi obravnavi podprlo 42 poslank in poslancev. Obžalujem, da sta proti sanaciji tal v Celju in Štorah glasovali poslanski skupini SDS in DeSUS, razen enega poslanca, ki je zakon podprl, pa je bila vzdržana poslanska skupina SD. Te tri poslanske skupine so tako glasovale proti volji svojih svetniških skupin. Prepričana sem, da so kolege poslance prepričali argumenti, ki sem jih navedla v svojih razpravah, pa tudi vsi dopisi podpore različnih združenj in posameznikov.«
BGO, foto: Grupa

RG

V brutalnih ropih grozili tudi otrokom

Grozili, pretepali, izsiljevali in tudi streljali – Odnegli za sto tisoč evrov denarja in zlatnine

»Za vse rope je značilno, da so bili izredno nasilni, storilci so s pretvezo presenetili stanovalce, da so prišli v njihove hiše,« pravi vodja Sektorja kriminalistične policije Policijske uprave Celje Damijan Turk o brutalnih ropih, ki so se na Celjskem vrstili od novembra lani. Sedem osumljenec je policija že prišla, večina jih je ostala v sodnem pridržanju. Storilci so bili med ropi oboroženi in zamaskirani. V kaznivih dejanjih so si nabrali za sto tisoč evrov denarja in zlatnine.

Vzorec tako brezkompromisnih ropov je sicer znan v vsej Evropi in državah nekdanje Jugoslavije. Dekle pozvoni pri vratih stanovanjske hiše z različnimi pretvezami, nato v hišo vstopijo ostali storilci. Vsi tovrstni ropi na Celjskem so se zgodili zvečer.

Policija je v hišnih preiskavah pri osumljenih našla tudi pištolo, ki naj bi bila v ropih uporabljena. Roparji so članom družin, zatem ko so vstopili v hiše, grozili, jih zvezali na različne načine, tudi z lepilnim trakom. Nato so jim grozili tako dolgo, dokler niso povedali, kje imajo zlatnino in denar. Ko so zahtevano našli, so s kraja pobegnili. Med pretepanjem naj bi bili nekateri oškodovanci tudi lažje poškodovani. Čeprav naj bi storilci grozili tudi otrokom, jih niso poškodovali.

Prijeli sedem ljudi

Kriminalisti so na rep nekaterim članom roparske združbe, in sicer štirim, stopili minuli petek. Aretacije naj bi bile v različnih krajih po Sloveniji. Takrat

Vodja Sektorja kriminalistične policije Policijske uprave Celje Damijan Turk in vodja Oddelka za premoženjsko kriminaliteto v Upravi kriminalistične policije Generalne policijske uprave Aleš Kegljevič.

so prijeli 27-letnika iz Velenja, 25-letnika iz Ljubljane ter 27-letnika in 17-letnico iz Ljubljane, ki sta sicer začasno bivala v Portorožu. Zoper četverico so kriminalisti izvajali tudi prikrite preiskovalne ukrepe, o katerih sicer Turk ni govoril, pri čemer gre zagotovo tudi za prisluškovanje telefonskim pogovorom ali sledenje.

V petek so pri osumljenih našli tudi nekaj tisoč evrov, orožje in nekaj drugih predmetov, ki izvirajo iz kaznivih dejanj. Četverico so policisti v nedeljo dopoldne

privedli k preiskovalnemu sodniku, ki je zanjo v nedeljo odredil sodno pridržanje. V začetku tedna pa je bil odrejen tudi pripor. A se s tem lov na storilce še ni končal.

V ponedeljek dopoldne so namreč kriminalisti prijeli še tri moške, za katere sumijo, da so povezani z ropi na Celjskem. »Gre za 18- in 28-letnika iz Ljubljane ter za državljana Srbije, starega 20 let, ki je trenutno na območju Portoroža,« pojasnjuje Turk. Tudi za to trojico je bilo včeraj odrejeno sodno pridržanje.

Ali so oškodovance poznali?

Preiskava tako še ni končana. Kriminalisti ne izključujejo možnosti, da je skupina izvajala podobne rope tudi v drugih krajih oziroma državah. Še vedno preverja možnost, ali so storilci oškodovance poznali oziroma ali so že kdaj bili v njihovih hišah. Za tovrstne rope je namreč značilno tudi, da storilci dlje časa hiše opazujejo in načeloma vedo, koga bodo oropali, saj pričakujejo večji

Zaradi kaznivega dejanja ropa vsem ovadenim grozi največ 15 let zapor. Če bodo krivdo priznali in o tem s tožilstvom podpisali tudi sporazum, bo kaznen nižja.

Ovadene sumijo štirih brutalnih ropov na Celjskem:

November 2017: roparji so vstopili v družinsko hišo na območju Celja. Z orožjem so grozili tudi otroku in od njega zahtevali, naj jim pove, kje družina hrani vredne stvari in denar. Odnegli so zlatnino in denar v vrednosti 28 tisoč evrov.

Januar 2018: iz stanovanjske hiše v Celju so družini ukradli 1.500 evrov denarja.

Januar 2018: iz stanovanjske hiše v Velenju so družini ukradli 10 tisoč evrov.

Februar 2018: roparji so vstopili v stanovanjsko hišo na območju Žalca. Družini s tremi otroki so grozili, jo pretepali in izsiljevali z orožjem. V hiši in pred njo so streljali z orožjem. Med ropom so ustrelili tudi psa. Odnegli so denar in zlatnino v vrednosti več kot 50 tisoč evrov.

Roparji naj bi bili v času kaznivega dejanja zamaskirani.

roparski izplen, ker domnevajo, da oškodovanci doma hranijo večjo vsoto denarja ali predmete večje vrednosti.

Ker so se podobni, vendar ne tako brutalni ropi in vlomi pred leti dogajali na območju Velenja, policija ne izključuje niti možnosti, da bi lahko bila med primeri povezava. Vendar tega zaenkrat ni mogoče potrditi. Še vedno policisti preiskujejo, kje je preostanek v zadnjih ropih ukradenega denarja in kje je ukradena zlatnina.

SŠol

Kriminalisti so našli tudi orožje, za katero domnevajo, da so ga storilci uporabili med ropi. (Fotografija je simbolična.)

Redki, a brutalnejši primeri

V Sloveniji se je število nasilnih ropov v stanovanjih in hišah po letu 2010 zmanjšalo. Zadnji primeri so bili leta 2013 na območju Posavja in Dolenjske, kjer so se vrstili ropi družin, vendar niso bili tako nasilni.

Letno se v Sloveniji zgodi v povprečju 20 takšnih kaznivih dejanj, kjer so tarče organiziranih kriminalnih združb družine. Lani je bilo v vsej Sloveniji na primer 238 ropov, vendar slovenska policija v to statistiko uvršča tudi ulične rope, rope finančnih ustanov, zlatarn in pošt. »Za takšna kazniva dejanja je značilna dobra organiziranost storilcev, a tudi možnost telesnih poškodb oškodovancev. Tudi izkupiček tovrstnih ropov je v povprečju sorazmerno velik,« pojasnjuje Aleš Kegljevič, vodja Oddelka za premoženjsko kriminaliteto v Upravi kriminalistične policije Generalne policijske uprave. Na splošno na policiji upad števila takšnih kaznivih dejanj pripisujejo tudi večjemu zavedanju o varnosti in posledično večji naložbi v varnostne sisteme tehničnega in fizičnega varovanja.

Osumljeni za umor žene umrl v bolnišnici

22. januarja je v Klokočovniku ubil ženo, medtem ko je spala

S Policijske uprave Celje so v ponedeljek sporočili, da je konec preteklega tedna umrl 62-letni Marjan Gostenčnik, ki je bil osumljen umora 62-letne žene Marjete na območju Loč. Umor se je zgodil v Klokočovniku pri Slovenskih Konjicah 22. januarja.

62-letnik naj bi po umoru odšel do Poljčan, kjer naj bi legel na tire, kjer je vanj trčil vlak. Od takrat je bil v mariborskem kliničnem centru. Kot je znano, so o tem, da bi lahko bila 62-letnica žrtev kaznivega dejanja, policijo obvestili njeni svojci, ki so bili predhodno obveščeni o poskusu Gostenčnikovega samomora. S policisti so prišli v Klokočovnik v počitniško hišico, kjer so našli mrtvo žensko. Gostenčnik je ženo umoril, medtem ko je spala. Usodna naj bi bila najmanj dva udarca s topim predmetom. Vzrok za dejanje ostaja neznan. Ker je

Kraj, kjer je Gostenčnik, ki naj bi umrl pretekli petek, 22. januarja umoril svojo ženo. Čeprav se je govorilo, da sta se ločevala, tega policija ni potrdila.

bil Gostenčnik ves čas v kritičnem stanju, z njim policija razgovora ni mogla opraviti. Sicer pa je bil v preteklosti že

večkrat ovaden zaradi nasilja v družini. Predlani je bil celo obsojen na 11 mesecev zapora s preizkusno dobo dveh let.

Poleg za nasilje so ga obsodili tudi za preprečitev uradnega dejanja uradni osebi.

SŠol

Bo odkorakal na prostost?

Čas do konca pripora se hitro izteka

Sojenje Romeu Bajdetu zaradi umora partnerke Lidije Škratek se očitno bliža koncu. Ko so pretekli teden brali listinske dokaze in pregledovali za sojenje pomembne posnetke videonadzornih kamer, so zaslišali še nekaj prič. V ponedeljek je sodnik Zoran Lenovšek obravnavo preklical, saj so Bajdeta iz celjskih zaporov morali odpeljati v Splošno bolnišnico Celje.

Lenovšek je tako obravnavo prestavil. Ena bo še ta teden, medtem ko sta za 1. in 2. marca predvideni še dve, na katerih naj bi obramba in tožilstvo že predstavila zaključne govore. To pomeni, da bi se lahko – če ne bo prišlo še do kakšnih zapletov – takrat sojenje končalo z izrekom sodbe. Ni skrivnost, da mora sodišče pohiteti. Če do 20. marca ne bo izreko sodbe, se bo Bajde branil s prostosti, saj se mu bo takrat iztekel dveletni pripor. Izpust obtoženca za umor na prostost bi bil še en hud udarec za celjsko sodišče.

Sodnik Zoran Lenovšek v sodni dvorani, kjer se ves čas sojenja govori o podrobnostih enega najbrutalnejših umorov na Celjskem, pred novinarji ni povedal, zakaj je Bajde v ponedeljek moral v bolnišnico. Na vprašanje odvetnice Maksimilijane Kincl Mlakar, kaj se je zgodilo, je le odgovoril, da je napisal uradni zaznamek. Po neuradnih podatkih naj bi Bajde moral v bolnišnico, ker naj bi zaužil večjo količino tablet.

Romeo Bajde v zadnjem letu polni časopisne strani črne kronike tudi zato, ker je oče dveh otrok, ki sta znana iz odmevnega primera »koroška dečka«. Tudi zato javnost pričakuje, da se bo sojenje končalo, še preden bo Bajde odkorakal na prostost.

Prvi udarec je bila odločitev višjega sodišča, ki je prvo sodbo, v kateri je bil Bajde obsojen na 13 let zapora, razveljavilo. Zato se je moralo začeti drugo sojenje. In zdaj gre na »tesno«. V primeru, da sodbe v prvih dneh marca še ne bo, je Lenovšek razpisal še dva datuma, in sicer 8. in 9. marca.

»Do otrok ni bil nasilen«

Pretekli teden je na sojenju pričala tudi ena od zaposlenih v slovenjgraški varni hiši, ki je bila tudi svetovalka Lidije Škratek maja 2015, ko je ta v varni hiši poiskala pomoč. V varni hiši je bivala približno mesec, nakar jo je zapustila, ker naj bi Bajde – tako je svetovalki povedala – odšel delat v tujino. Škratova naj bi tako

bila doma z otrokoma. Ta sta bila sicer z njo tudi v varni hiši, a ne ves čas, ampak samo za konce tedna. Drugače sta bivala doma pri Bajdetu.

Delavka varne hiše je sodišču pojasnila, da je bila Škratova prve dni bivanja v varni hiši v stiski, dejala je, da jo Bajde nadzoruje, da je bil nasilen do nje in da je obseden z njo. Je pa bilo nekoliko nenavadno, je dejala priča, da sta se Škratova in Bajde sama – mimo centra za socialno delo – dogovarjala o skrbi za otroka, da ju je k Bajdetu iz vrtca vozila Škratova in celo v stanovanje, čeprav je bilo po dogovoru z varno hišo to načeloma odsvetovano.

Strokovnim delavkam je sama povedala, da naj bi jo Bajde ravno v času, ko je živel

v varni hiši, pričakal, ko se je vračala iz službe, in jo napadel, kar so tudi prijavi policiji. Je pa obtoženi spet poudaril, da jo je on vozil v varno hišo, torej je na ta način Škratova prekršila navodila, da lokacije varne hiše ne sme izdati. Je pa priča še dodala, da ji je Škratova povedala, da Bajde nikoli ni bil nasilen do otrok.

Pričal je tudi Anton Plaznik, ki je Bajdetu in Škratovi v najem oddal gostinski lokal. Pri poslovanju sta bila korektna, je pa sodišču pojasnil, da je opazil, da je Škratova imela ljubimca in da je bil ta pogosto v lokalu, ko je Bajde delal v tujini. Ni pa nikoli slišal, da bi se Bajde s partnerko prepiral.

SŠol

Foto: SHERPA

40 dni brez alkohola

Do konca marca bo po vsej Sloveniji trajala akcija 40 dni brez alkohola. Akcija je pod okriljem Agencije za varnost prometa in Slovenske karitas letos že 13. po vrsti. Letos ima slogan Mlad, vesel in pogumen.

V ospredju akcije sta osveščanje mladih o nevarnostih uživanja alkohola in spodbujanje zdravega življenjskega sloga in zabave, za katero alkohol ni potreben. Lani je v prometnih nesrečah, ki so jih povzročili pijani vozniki na slovenskih cestah, umrlo 32 ljudi. »Štiri smrtno prometne nesreče v Sloveniji so lani povzročili vozniki v starostni kategoriji od 18 do 24 let, ki so vozili pod vplivom alkohola. V teh štirih prometnih nesrečah je življenje izgubilo pet ljudi. Posledice prometnih nesreč mladih alkoholiziranih voznikov so tudi telesne poškodbe: lani je 23 ljudi dobilo hude telesne poškodbe, 101 človek je utrpel lažje. In to niso samo številke, to so življenja ljudi,« pojasnjuje direktor Agencije za varnost prometa Igor Velov.

Alkohol ima na mlajše voznike močnejši vpliv, zato je tudi tveganje za nesrečo pri mladih pod vplivom alkohola veliko večje kot pri starejših. Že pri nizkih vsebnostih alkohola v krvi pride do slabše ocene tveganja, zmanjšane nadzora ravnanja in nerazsodnosti.

SŠol

V akciji sodelujejo tudi Zavod Varna pot, Katedra za družinsko medicino Medicinske fakultete v Ljubljani, društvo Žarek upanja in Zavod Vse bo v redu, NIJZ, Zveza klubov zdravljenih alkoholikov Slovenije, Društvo Abstinent in program Vrtnica.

Vlomila naj bi Madžara

Pretekli teden sta moška vlomila v stanovanjsko hišo v Pohlinovi ulici v Celju. Storilca je nato v hiši zalotil sorodnik lastnice in ju pregnal. Policisti so kmalu po vlamu na Dečkovi cesti v Celju ustavili vozilo, v katerem sta bila dva madžarska državljana, ki sta ustrezala opisu. Osumljenima so odvzeli prostost.

Dvignila denar s tuje kartice

Policisti bodo ovadili 43-letnico iz Slovenskih Konjic, ki je neupravičeno uporabila bančno kartico, ki jo je našla na območju Vojnika. Med koncem tedna jo je namreč izgubil občan v Vojniku, nato ga je banka obvestila s sporočilom, da je bila njegova kartica uporabljena. Policisti so storilko izsledili še isti dan.

Drevo ga je poškodovalo

V minulih dneh se je na Celjskem zgodila delovna nesreča. Pri podiranju dreves v gozdu v Radobljah, to je na območju Laškega, se je hudo poškodoval 46-letni domačin. Nanj je med podiranjem drevesa padlo drugo posušeno drevo.

Krivdo za poslovno goljufijo je zanikala

Na Okrožnem sodišču v Celju se mora zaradi očitane kaznivega dejanja poslovne goljufije zagovarjati Tadeja Falnoga. Očitki se nanašajo na njeno delo pred letom 2010, ko je bila direktorica v podjetju SGP Nova. Danes je Falnoga zaposlena v Zavodu Celeia Celje in dela na področju mestnega marketinga.

Obtožnica jo bremeni, da naj bi preslepila več poslovnih partnerjev. Ti za svoje delo, šlo naj bi za gradbene in druge storitve, ki so jih izvajali za SGP Nova, niso dobili plačila. Škoda, ki naj bi jo s tem storila, naj bi znašala več kot milijon evrov. Obtožena je krivdo na sodišču zanikala. V enem od primerov naj bi se zapletlo tudi pri prodaji štirih stanovanj, ki jih je od SGP Nove kupila podjetnica Metka Napotnik, ki naj ne bi bila seznanjena s tem, da so stanovanja obremenjena s hipotekami.

Sodišče je zaslišalo tudi Stanka Božičnika, ki je bil lastnik podjetja SGP Nova. Kot je dejal, s podizvajalci ni sklepal pogodb in jih tudi ni podpisoval, kot lastnik je iskal naročnike, s podizvajalci naj bi sodelovali vodje gradbišč. Na vprašanje tožilstva, ali je kadarkoli na koga vplival, kateremu podizvajalcu naj poplačajo obveznosti, je odgovoril da ne, saj njegov »posel ni bilo urejanje financ«. Med pričanjem sta ga obramba in tožilstvo spraševala tudi o povezavi oziroma denarnem toku med podjetjem SGP Nova in dvema podjetjema, ki sta bili v delni lasti oziroma je bil Božičnik v njihovi zakoniti zastopnik. Predvsem zagovornik obtožene Rafael Mohorko bo zagotovo poskušal dokazati, da je Božičnik vedel za večino poslov.

SŠol

Za kaznivo dejanje poslovne goljufije kazenski zakonik predvideva celo do deset let zaporne kazni, če gre za večjo povzročeno materialno škodo.

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Kuharske bukve Radia Celje – Zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice

Zeliščna medicina se uporablja in razvija že od začetka kitajske civilizacije in je glavna veja tradicionalne kitajske medicine. Je tradicionalna oblika zdravljenja, saj človeka obravnava kot celoto, kar pomeni, da upošteva notranje in zunanje dejavnike bolezni skupaj s simptomi. Glavni namen zdravljenja z zelišči je torej odpravljanje vzroka bolezni in ne le lajšanje simptomov. Zeliščna zdravila zmorejo ob umirjanju bolečin še marsikaj drugega.

Kadar govorimo o zeliščih, ne mislimo samo na čaje, ampak tudi na začimbe. Pogostokrat se sprašujemo, v katero jed dati kakšno začimbo, da bo okusna, vabljava, da bo imela pravi »žmah«, kot pravimo.

Rožice in čajki so nedvomno koristni, zdravilni in priporočljivi. Pri tem ne pozabimo, do so to le pripomočki, blažila, naravno sredstvo proti težavam, tegobam in stiskam. Najbolje je, če živimo zdravo. In če skušamo živeti zdravo, so zelišča, zbrana v Kuharskih bukvah Radia Celje, prava stvar. Vsekakor nam zelišča lahko pomagajo pri številnih obolenjih, ampak le, če pripravke uživamo v predpisanih količinah, razmerjih, in zlasti če nabiramo ter po nasvetih pripravimo res prave rožice. Tovrstne koristne številne nasvete boste našli prav tej knjigi.

Po nasvetih poslušalcev Zelenega vala

V knjigi je objavljen izbor najbolj priljubljenih zdravilnih mešanic iz domače lekarne poslušalcev oddaje Zeleni val, ki jo že vrsto let na valovih Radia Celje vsako sredo ob 11.15 uspešno vodi Mateja Podjed. Voditeljica gosti številne zdravnike, farmacevte, biologe in zeliščarje, ki poslušalcem svetujejo in jih osveščajo, kako, koliko, kdaj, da ne bo prevelike škode, nabirati zdravilna zelišča, kako jih pravilno hraniti, sušiti in uporabljati. Svoj prispevek v knjigi sta dodala tudi mag. Boris Jagodič, eden najbolj znanih slovenskih zeliščarjev, in prim.

Janez Tasič, dr. med., ki je tudi večkratni gost oddaje Zeleni val ter zvest poslušalci oddaje.

Kot smo že poudarili, je izrednega pomena, da se o zeliščnih pripravkih dobro poučimo tudi doma, saj lahko v nasprotnem primeru pride do stranskih ali neželenih učinkov. Zato je vsekakor priporočljivo imeti takšen priročnik tudi v domači knjižnici. Knjigo lahko kupite na oglasnem oddelku Novega tednika in Radia Celje, na spletni strani www.novite-dnik.com, po telefonu 03 4225 100 ali na elektronskem naslovu tednik@nt-rc.si. Cena je 10 eur + poština. V kompletu s knjigo Vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil je cena 14,60 evra za obe knjigi.

Nasvet iz knjige Zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice

Kako pozdraviti prehlad? Potrebujemo:

šipek 40 g
lipovo cvetje 20 g
bezgovo cvetje 30 g
janež 10 g
kamilico 20 g
poprovo meto 30 g
Šipek povečuje obrambne sposobnosti organizma proti okužbam in deluje osvežilno pri vročinskih boleznih. Lipovi in bezgovi cvetovi spodbujajo

potenje, janež olajša izkašljevanje, poprova meta daje mešanici okus in hladi ter rahlo blaži bolečo sluznico zgornjih dihal.

Priprava:

Za čaj vzamemo 3 čajne žličke te mešanice in jo poparimo s četrt litra vrele vode, takoj pokrijemo in pustimo stati 10 minut, da se čaj nekoliko ohladi. Nato odcedimo in čez dan popijemo 3 do 4 skodelice. Posladkamo z žličko cvetličnega medu.

10
EUR
+ poština

Dve knjigi
po ceni

14⁶⁰
EUR
+ poština

7⁹³
EUR
+ poština

več kot
130 zelišč najvišje
(farmakopejske) kvalitete
verjetno **NAJVEČJA IZBIRA ZELIŠČ**
v Sloveniji

- čajne mešanice
(tudi po naročilu)
- **NOVO BIO zelišča**

Flora
zelišča Rogatec

03/819-22-33
www.flora-trgovina.si

Flora d.o.o., Trg 1, Rogatec

Sedaj tudi v Celju!

Specializirani za zdravljenje vračnega nohta in glivičnih obolenj!

An.nika
medicinska pedikura

Najsodobnejši center medicinske pedikure

Rezervirajte svoj termin: **051 661 665**

Aškerčeva ulica 14, (pritličje, Celeiapark)
www.annika.si

izposoja, izdaja
medicinskih pripomočkov
z naročilnico zdravnika

- bolniške postelje
- invalidski vozički
- hodulje, bergle
- plenice, vložki
- opornice

03/819-22-33
www.flora-trgovina.si

Flora
zelišča Rogatec

Flora d.o.o., Trg 1, Rogatec

PROTEKS
ortopedski pripomočki

tel: 03 705 00 48
e-mail: branko.novak@siol.net
www.proteks.si

BIRO bit

BIRO BIT servis in trgovina d.o.o.
Teharska cesta 24,
3000 Celje

tel: 03 4256100
fax: 03 4256124
e-naslov: info@birobit.si
www.birobit.si

- PRODAJA PISARNIŠKEGA-POTROŠNEGA MATERIALA TER BIRO-RAČUNALNIŠKE OPREME
- NAJEM TISKALNIKOV IN MF NAPRAV
- VZDRŽEVANJE BIRO-RAČUNALNIŠKE OPREME

Canon ACCREDITED PARTNER 2017

E-trgovina **B2B** b2b.birobit.si

hp Partner First Silver

Prigrizki

Odlična kava

Olivie Gourmet
Gosposka 10
Celje

Slaščice

olivie
GOURMET

GRADBENA TRGOVINA

TRGOVINA G7 D.O.O.,
Spodnje stranice 16, Stranice

Tel: 03/57-62-377
GSM: 051-612-666
tomaz.gorsek@trgovina-g7.com
www.trgovina-g7.com

AKCIJSKA PONUDBA
20.99€
kamen, m²

zvočne slike kulture

VSAK ČETRTEK ob 14.10 in 19.15

radio celje

Ka lejdoskop

VULKANIZACIJA
MULEJ
AVTOPRALNICA

KARTON ZVESTOBE: 10. PRANJE ZASTONJ

Lastnosti podjetnikov, h katerim stremite

Podjetniški duh – opis, ki ga je mogoče najti v marsikaterem oglasu za delo. Ni nujno, da ste kot Steve Jobs ali Mark Zuckerberg, a to še ne pomeni, da ne morete iti po podobnih, mogoče manj perspektivnih stopinjah.

Izjemni zaposleni in uspešni podjetniki posedujejo nekaj lastnosti in delodajalci iščejo ravno takšne ljudi, ki bi pokazali navdušenje in inovativnost.

Motivacija

Lastniki podjetij, ki jih z drugo besedo imenujemo tudi deloholiki, so izredno motivirani, saj zelo želijo uspeti. Ključno je, da takšno motivirano miselnost demonstrirate delodajalcu. Prinesite navdušenje v podjetje in v vse, kar počnete. Na srečo je izkazovanje visoke motivacije izredno enostavno – delajte vsak dan z nasmehom na obrazu in s pozitivno naravnostjo – na ta način boste pokazali vsem, da ste strastni in predani.

Kreativnost

Ne glede na to, v kateri industriji ste zaposleni, delodajalci vedno radi vidijo delavce, ki razmišljajo divergentno in na drugačen način kot večina. Radi vidijo, da sledite navodilom, a hkrati razmišljate o novih možnostih za razvoj in delo. Kreativnost je navsezadnje neprestana inovacija novih poti, s katerimi bi lahko izboljšali produktivnost in delovne rezultate.

Prepričljivost

Prepričljivost gre z roko v roki z boljšimi pogajalskimi sposobnostmi, kar vam lahko daje prednost pri dogovarjanju za napredovanje in povišico. Slej ko prej se boste znašli v situaciji, ko boste morali prepričati stranko, sodelavca ali nadrejenega v svoj prav, in takrat bo nedvomno bolje, če boste pokazali, iz kakšnega testa ste.

Vizija

Uspešni podjetniki imajo eno oko vedno usmerjeno proti večji sliki, kar jim pomaga do boljših rezultatov. Vizija je strateško načrtovanje. Ali lahko uvidite, v katero smer se razvija industrija, v kateri ste zaposleni? Ali lahko prepoznate izzive podjetja? Ste lahko osredotočeni na vsakodnevne delovne naloge, a hkrati ne izgubite kompasa do dolgoročnih ciljev?

Vsestranskost

Treba je biti prilagodljiv, da bi se hitro navadili na spremembe na trgu dela. Morda ste

NE PREZRITE

Naslednjič: Drugi krog razgovorov in kaj od njega pričakovati

bili zaposleni zaradi specifične lastnosti, ki jo posedujete, a pomembno je, da ste sposobni tudi nadomeščati sodelavce, če je to potrebno. Stremite k temu, da boste oseba, na katero se delodajalec najprej spomni, ko se bo znašel v krizi, zato bodite pripravljeni na naloge izven svojih delovnih okvirov.

Tveganje z glavo

Vsak delodajalec si želi, da njegovo podjetje raste, pot pa velikokrat vključuje tveganje in spremembe. Ne bojte se skočiti iz cone udobja in tvegati, ko gre za pridobivanje novih strank ali preizkušanje novega produkta, le poskrbite, da boste imeli zaledje nadrejenega oziroma njegovo odobritev.

Fleksibilnost

Tako kot podjetnik se morate tudi vi znati prilagoditi na spremembe, še posebej takrat, ko je pred vami nesporazum, ki ga morate rešiti. Dober timski delavec bo izpustil svoje prioritete, ko bo ugotovil, da mora pomagati sodelavcem. Vedno bo videl, kdo ga potrebuje, in bo na voljo za pomoč, bodisi za mnenje, z idejami ali z ročnimi spretnostmi.

Odločnost

Kako se obnašate pod pritiskom? Če stremite k podjetništvu, se zavedajte, da nimate časa za neodločnost. Pripravljeni morate biti udariti po mizi in sprejeti odločitve. Da bi bili tega sposobni, morate dobro poznati delovanje podjetja in njegovo vizijo.

Sodelovanje

Dobri podjetniki niso le odlični vodje, temveč tudi odlični sodelavci, ki so izredno učinkoviti pri skupinskem delu. Nič čudnega, da se kadroviki v 78 odstotkih raje odločijo za timskega delavca kot solista, saj dobro vedo, kako jim bo to v prihodnosti prišlo prav.

ANJA DAMJANOVIČ
za MojeDelo.com

MojeDelo.com

Komercialist na območju Štajerske (m/ž)

Pričakujemo končano VI. ali VII. stopnjo izobrazbe, zanimanje za delo v prodaji in izkušnje, sodelovanje pri javnih razpisih, sposobnost komunikacije in pogajanj, poznavanje interneta in poznavanje MS Office programskega paketa, urejenost, samostojnost, samoiniciativnost, ambicioznost in vztrajnost, dolgoročno sodelovanje. Geoprodukt, d. o. o., Devova ulica 18, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 21. 3. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Skladiščni delavec (m/ž) (Slovenske Konjice)

Pričakujemo strokovno izobrazbo IV. ali V. stopnje ustrezne smeri, 1 leto delovnih izkušenj, računalniško pismenost, odgovornost za delo, natančnost, samoiniciativnost, sposobnost timskega dela. Marovt, d. o. o., Stranice 55, 3206 Stranice. Prijave zbiramo do 21. 3. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vzdrževalec strojev in naprav (m/ž) (Prebold)

Od vas pričakujemo pregledovanje in vzdrževanje vseh strojev, inštalacij in naprav, kontaktiranje

z zunanjimi serviserji o delovanju novih strojev, spremljanje njihovega delovanja, urejanje in vodenje tehnične dokumentacije ... Bisol Group, d. o. o., Latkova vas 59a, 3312 Prebold. Prijave zbiramo do 11. 3. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

CNC- operater orodjar (m/ž) (Stranice)

Pričakujemo 1 leto delovnih izkušenj, poznavanje CNC-strojev, računalniško pismenost, odgovornost za delo, samoiniciativnost, sposobnost timskega dela. Marovt, d. o. o., Stranice 55, 3206 Stranice. Prijave zbiramo do 27. 2. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Tehnolog / izmenovodja (m/ž) (Celje)

Pričakujemo natančnost, odločnost, zanesljivost, večopravnost, odgovornost do dela, strokovnost, sposobnost sprejemanja odločitev v zahtevnih situacijah, dobre organizacijske sposobnosti, pozitiven odnos, pripravljenost do sodelovanja in odprte komunikacije, vozniški izpit B-kategorije ... PharmaLinea, d. o. o., Ravbarjeva ulica 13, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 17. 3. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Obdelovalec kovin III, obdelovalec kovin II, obdelovalec kovin I, obdelovalec kovin specialist (m/ž) (Zreče)

Pogoji: poklicna ali srednja tehnična šola strojne, elektro ali računalniške smeri, zaželeno delovne izkušnje s področja strojništva, mehatronike ali elektro področja, sposobnost opravljanja dela v hrupu, triizmensko delo. Unior, d. d., Kovaška cesta 10, 3214 Zreče. Prijave zbiramo do 28. 2. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Preddelavec (m/ž) (Zreče)

Opis del in nalog: načrtovanje, vodenje, organiziranje in nadziranje dela na svojem delovnem področju, zagotavljanje oskrbe delovnih mest z materiali, s pripomočki in z dokumentacijo, izvajanje procesa kontrole in usposabljanje sodelavcev, upravljanje dvigala in ročnih transportnih sredstev. Unior, d. d., Kovaška cesta 10, 3214 Zreče. Prijave zbiramo do 2. 3. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Laborant metalurg (m/ž) (Zreče)

Zahteve: izobrazba smeri metalurški, strojni ali kemijski tehnik, znanje računalništva – MS Office, PRO-aplikacije, znanje tujih jezikov – angleščine ali nemščine, obvladovanje strojnih in merilnih naprav, sposobnost opravljanja dela v hrupu, očesni pregled. Unior, d. d., Kovaška cesta 10, 3214 Zreče.

Prijave zbiramo do 2. 3. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Posluževalec peči (m/ž) (Zreče)

Opis del in nalog: zalaganje in posluževanje peči ter drugih strojev in naprav, izvajanje del celovitega preventivnega vzdrževanja, čiščenje in urejanje delovnega okolja, sredstev in opreme. Unior, d. d., Kovaška cesta 10, 3214 Zreče. Prijave zbiramo do 28. 2. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

CEO za en mesec (m/ž) (Ljubljana)

Adecco H. R., d. o. o., vodilno mednarodno podjetje na področju upravljanja s človeškimi viri, ponuja plačano poletno prakso pod mentorstvom direktorja Adecca. Adecco H. R., d. o. o., Ameriška ulica 8, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 18. 3. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Komercialist (m/ž) (Celje)

Iščemo kandidate, ki bodo odgovorni za iskanje, kontaktiranje in obiskovanje novih potencialnih kupcev v osrednjeslovenski, dolnjski, posavski, savinjski, koroški, goriški, primorski regiji. Skuba, d. o. o., Slovenčeva ulica 97, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 3. 3. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vodja projektov (m/ž) (Celje)

Preverite, če ustrezate naštetim zahtevam: imate 3+ leta izkušenj

na področju implementacije IT-projektov, poznate poslovne procese v proizvodnih podjetjih, ste včasih že kar preveč natančen in imate jeklene živce, ste sposobni sprejeti odločitev in pojasniti svoje stališče, ste visoko motivirani, samoiniciativni in so vam projekti izzivi, saj v njih vidite dodano vrednost za stranko? Tom Pit, d. o. o., Kidričeva ulica 24a, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 18. 3. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vodilni razvijalec elektronskih sklopov in naprav – Senior Electronic Hardware Designer (m/ž) (Celje)

Pričakujemo vsaj VII. stopnjo izobrazbe tehnične smeri industrijska elektronika, dobro znanje angleškega jezika – pisno in govorno, vsaj 5 let delovnih izkušenj pri razvoju analognih in digitalnih elektronskih sklopov in naprav, izpit B-kategorije. Ema, d. o. o., Teharje 7b, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 18. 3. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vodja orodjarne (m/ž) (Prebold)

Od vas pričakujemo naslednja strokovna in tehnična znanja: V. ali višjo stopnjo tehnične smeri, vsaj 3 leta delovnih izkušenj na podobnem področju, poznavanje strojev in orodij za brizganje plastike, znanje angleškega in/ali nemškega jezika ... Odelo Slovenija, d. o. o., Tovarniška cesta 12, 3312 Prebold. Prijave zbiramo do 28. 2. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Celjski košarkarji izpolnili cilj

V končnico za napredovanje v prvo ligo povsem sproščeni – Turbulentno sezono bodo končali na šestih regijskih derbijih

Največ gledalcev vodstvo Košarkarskega kluba Celje v dvorani Gimnazije Celje – Center pričakuje proti Polzellanom 3. marca, teden dni kasneje proti Podčetrtnom in 18. aprila, ko bodo gostje še Laščani. Za prvi dve mesti v ligi šesterice se bodo potegovali še Sežanci in Škofjeločani. Primorci bodo v Celje pripotovali v sredo, 28. marca, in Gorenjci v sredo, 25. aprila.

Favorita za prvi mesti sta nedvomno dosedanja prvoligaša, Hopsi s Polzele in laški Zlatorog. Po doslej vidnem v tej sezoni imajo največ možnosti, da nekoga od naštetih zrinejo na tretje mesto, Terme Olimia iz Podčetrtna. V 2. ligi so ob le dveh porazih zbrale kar 20 zmag. Mesarija Prunk Sežana jih je imela 17, po 13 sta jih dosegla Celje in LTH Castings iz Škofje Loke. Košarkarji Celja so si v zadnjem krogu z zmago proti Ljubljani s 73:60 zagotovili sodelovanje v končnici za napredovanje v prvo ligo.

Klub namenjen mladim Celjanom

Pred začetkom sezone je predsednik KK Celje **Aleksander Kolka** povzel zadnje obdobje v delovanju kluba: »Pred štirimi leti smo takratni KK Celjski vitez s pomočjo Dejana Cvetrežnika, Darka Mlinariča in Huga Bosia postavili na noge in se vključili v člansko tekmovanje, sprva v četrti ligi, nato v tretji, pred nami pa je tretja sezona v drugi ligi. Klub je namenjen mladim Celjanom, ki želijo, da jih vzgojimo v košarkarje, prav tako tudi vsem košarkarskim navdušencem. Prav je, da ima mesto Celje košarkarski klub. Vesel sem, da sta se nam pridružila dolgoletni reprezentant Goran Jurak, ki je igral tudi v evroligi, in Matej Polutnik, ki je ženski košarkarski klub popeljal do vseh objektivno dosegljivih lovorik. Upam, da se bo enaka zgodba ponovila pri moškem klubu.« Zahvalil se je še celjskima košarkarjema Tadeju Koštomaju in Mateju Krušiču, ki sta izrazila pripravljenost, da pomagata članskemu moštvu.

Žoga je njegova droga

Matej Polutnik je eden od treh častnih članov Ženskega košarkarskega kluba Celje. V začetku oktobra je govoril takole: »V osemdesetih letih sem igral za Celje. To so bila uspešna leta za celjsko košarko. Bili smo celo kadetski prvaki Jugoslavije. Košarkarska žoga je moja droga. Po 18 letih letih delovanja v ženskem klubu sem se vsega malce zasitil, preveč obremenitev sem imel. V ženski klub so prišli novi ljudje. Po dveh, treh letih sem začu-

Matej Krušič

Z leve so Goran Jurak, Matej Polutnik in Aleksander Kolka.

til, da mi košarka manjka. Ugotovil sem obenem, da smo v ženski košarki glede na razpoložljiva finančna sredstva osvojili vse, kar je bilo možno. Želim, da bi bil moški klub nekega dne uvrščen v Aba ligo, da bi dihalo za moško košarko, da bi dobro delali z mladimi v vseh šolah in da bi nas vsi spremljali. V moški košarki so izzivi veliko večji.« Oba, tako Kolka kot Polutnik, sta v klub zvalila **Gorana Juraka**: »Po nesrečni zgodbi v Laškem sem iskal izzive. Kmalu so me navdušili pri KK Celje. Dobil sem energijo in ideje. Igralce bomo črpali iz celjskega košarkarskega bazena. Želimo se uvrstiti med najboljše štiri ekipe v drugi ligi. Nič hudega ne bo, če nam ne bo uspelo v prvi sezoni. Kasneje bomo vsekakor stremeli po napredovanju v prvo ligo.«

Zelo dober vpis po EP

V septembru je KK Celje kot trener na pripravljanih

tekmaх vodil Tadej Koštomaj, toda ... »Prepričal sem ga, da bo še naprej igral. Zelo sem mu hvaležen. Dobil smo kakovostnega košarkarja,« je sporočil Jurak. Obljubil je, da bo trener Celjan. Kasneje je držal obljubo. **Tadej Koštomaj** je bil nato najboljši in najučinkovitejši igralec Celja. Po zadnji tekmi je dejal: »Imeli smo vzpone in padce. Na trenutke smo igrali odlično, na trenutke pa zelo slabo. Začetek sezone je bil turbulenten. Vrstile so se poškodbe, lotile so se tudi nosilcev igre Ilije Zolotiča in Mateja Krušiča. Ko smo se le sestavili, nam je uspel zmagovalni niz. Najboljšo tekmo smo po mojem mnenju odigrali v Sežani. Zadali smo jim edini domači poraz. Upam, da bomo v takšnem ritmu nadaljevali in da bomo trn v peti vsem tekmečem, tudi prvoligašema.« Posebnega imperativa moštvo nima pred seboj. »Drži. Najprej moramo vzpostaviti močne in zdrave temelje v klubu. Izhajati moramo

Ilija Zolotič (z žogo) in Tadej Koštomaj

iz dobrega dela pri mlajših selekcijah, šele nato bomo sestavili ekipo, ki bo konkurenčna v prvi ligi. Po uspehu slovske reprezentance na evropskem prvenstvu je bil vpis mladih v naš klub zelo dober. V končnici za napredovanje lahko presenetimo vsakogar. Mi se nikogar ne bojimo, morda se kdo nas. Celjani so lačni košarke, to je bilo očitno v tej sezoni.« Priznal je, da bi bilo veliko presenečenje, če v prvi ligi ne bi ostali Zlatorog in Hopsi. A bodo edini pod velikim pritiskom.

»Ljudje govorili o košarki«

V oktobru je bil za trenerja KK Celje izbran **Robi Ribežl**. Temperamentno je vodil ekipo, po smoli s poškodbami igralcev ni obupal: »Ko potegnem črto, nas sreča res ni spremljala. Toda verjeli smo, da zmoremo. Ves čas smo pred seboj videli cilj in ga tudi dosegli. V Sežani pred tekmo nisem prav nič risal po tabli, opravil sem le motivacijski govor. Igralci

so vse prenesli na igrišče. S pravo energijo smo zasluženoma zmagali. Nismo še rekli zadnje besede. Ker bomo lahko igrali sproščeno, pričakujem še boljše naše tekme in dober odpor proti vsem.« V soboto je »črto potegnili« tudi Jurak: »Ni se začelo dobro, a navkljub krizi sem verjel v trenerja in igralce. Po skoraj treh desetletjih bo Celje ponovno videlo prvoligaše. Mi lahko presenetimo iz ozadja. Na zadnjih naših tekmah je bilo toliko gledalcev, da sem dobil dokončno potrditev o nujnosti prvoligaša v Celju. Ne bomo prehiteli, le še bolj bomo delali.« Bojevit 211 centimetrov visok celjski košarkar **Matej Krušič** se spominja: »Imeli smo ogromno težav z zdravjem, določene tekme smo igrali dobesedno zdesetkani. Nekaj tekem, kjer smo bili favoriti, smo izgubili, na nekaterih nam niso pripisovali možnosti, a smo jih dobili. To je velik uspeh za nas.« Krušiča je v Celje povabil dolgoletni prijatelj. »Da, prepričal me je Tadej

Aleksander Kolka: »Pred štirimi leti smo takratni KK Celjski vitez s pomočjo Dejana Cvetrežnika, Darka Mlinariča in Huga Bosia postavili na noge in se vključili v člansko tekmovanje.«

Tadej Koštomaj: »Mi se nikogar ne bojimo, morda se kdo nas. Celjani so lačni košarke, to je bilo očitno v tej sezoni.«

Robi Ribežl: »V Sežani pred tekmo nisem prav nič risal po tabli, opravil sem le motivacijski govor. Igralci so vse prenesli na parket.«

V soboto, 3. marca, bodo vse tri tekme uvodnega kroga na Celjskem, Celje – Hopsi, Zlatorog – Mesarija Prunk Sežana in Terme Olimia Podčetrtek – LTH Castings. Rogaška in Šentjur bosta igrala v ligi za prvaka.

Koštomaj. On je na igrišču držal vajeti v svojih rokah. Najbolj me je razveselil sprehod skozi Celje v sobotnem dopoldnevu. Ljudje so govorili o košarki ... To me je izjemno razveselilo,« je poudaril Krušič, ki si ne dela utvar glede kakovosti Zlatoroga in Hopsov v primerjavi s štirimi drugoligaši.

DEAN ŠUSTER
Foto: GrupA

Trener Robi Ribežl. Povsem desno sedi njegov pomočnik Tomislav Cerar.

Z leve stojijo trener Lado Gobec, Tia Schatz, Neva Taškar, Klavdija Farasin, Rada in Nada Savič, čepijo pa Anja Ulaga, Patricija Bizjak, Mira Grobelnik in Anja Kozmus.

Prek Madžark trinajstič na sklepnem turnir

Celjske kegljačice ne popuščajo

Tekmovanje v evropski ligi prvakinj se je začelo leta 2002. Celjske kegljačice so bile udeležence elite lige od začetka, tekmovalce so v vseh sedemnajstih sezonah.

Na zaključnih turnirjih nastopajo najboljše štiri ekipe. Te se prek kvalifikacij na klubskih pokalih uvrstijo v ligo, potem pa se v izločilnih dvobojih v osmini finala in v četrtfinalu prebijajo med četverico.

Najboljša Anja Kozmus

Letos bo celjska ekipa na sklepnem turnirju nastopila že trinajstič. Tokrat je najprej v osmini finala izločila avstrijsko ekipo BSV Voith St. Pölten. V Celju je bil remi (4:4), nato pa so varovanke trenerja Lada Gobca v gosteh zmagale s 6:2. V četrtfinalu so bile dokaj presenetljivo dvakrat boljše od madžarskih teknic. Rákoshgyi VSE so najprej ugnale v Budimpešti s 5:3, v soboto pa so na kegljišču Golovec slavile visoko zmago, s 7:1 (3.306 - 3.070 v podrtih kegljih in 16,5 - 7,5 v setih). Patricija Bizjak (540 podrtih kegljev) je bila boljše od Rosza-Drajkove, Anja Kozmus pa z najboljšim dosežkom dneva (594) od Csongradijeve. Najstnica Neva Taškar (522) je v svojem krstnem nastopu v evropski ligi osvojila en set, a izgubila dvoboj

z Bogolyjevo, Nada Savič (546) pa je premagala Harcosovo. Izkazala se je še nepolnoletna Tia Schatz (569) in v napetem dvoboju ugnala Tothovo. Rada Savič (535) je zaključila tekmo in zmagala proti Tobiasovi.

V polfinalu z branilkami naslova

»Glede na pomlajeno postavo je to za nas lep uspeh. Naše najboljše kegljačice so v službah, vse manj časa imajo za treninge. Večkrat se je zgodilo, da so na pot na tekmo krenile z nočne službe,« pravi Lado Gobec, ki sicer na tarna, a želi pač predstaviti trenutno stanje. Sklepní turnir bo 31. marca in 1. aprila v nemškem Bambergu. Tam se bo ekipa Celja v polfinalu pomerila z nemškim prvakom in lanskim zmagovalcem lige, Victorio 1947 Bamberg. Drugi polfinalni par je češko-romunski, Slovan Rosice in Electromures Romgaz. Na vseh dvanajstih udeležbah »final-four« so Gobčeve kegljačice osvojile medaljo. Šestkrat so bile zmagovalke, štirikrat podprvakinja, dvakrat so doživele poraz v polfinalu, a so si nato priborile tretje mesto.

DEAN ŠUSTER
Foto: KK CELJE

Celje zapustil najboljši športnik

Mihael Žgank, najboljši slovenski judoist, prvi in doslej edini osvajač odličja na svetovnem prvenstvu v moški konkurenci, je dokončno zapustil Celje.

Najboljši športnik Celja v letu 2017 po izboru Športne zveze Celje bo prestopil v istanbulski klub. Vse svoje uspehe je dosegel v kimonu celjskega kluba Z' dežele Sankaku. O tekmovalcu iz Griž je Marjan Fabjan dejal: »Izdali smo mu izpispnico našega kluba. Zdaj ima prosto pot, kako pa bo z njim glede nastopanja za Slovenijo, pa ne vem. Miha je s svojim odnosom dokazal, da je vrhunski športnik. Zasluži si priložnost, da poskusi na tujem. Vsak oče bi svojemu sinu privoščil, da po letih garanja in odpovedovanja tudi nekaj zasluži v športu. Z naslovom svetovnega podprvaka je postal najuspešnejši slovenski judoist. Vedno bo dobrodošel pri nas na Lopati. Pričakujem, da bo kdaj še tekmoval za naš klub, predvsem pa, da nam bo pomagal na trenerski vlogi.« Sankaku je za Žganka, ki se spogleduje s turškim državljanstvom in nastopanjem za Turčijo, prejel odškodnino po predpisih Judo zveze Slovenije.

DEAN ŠUSTER, foto: SHERPA

Mihael Žgank

»Srbi nas ne morejo presenetiti«

Evropsko prvenstvo rokometošev do 20. leta starosti bo v celjskih dvoranah Zlatorog in Golovec med 19. in 29. julijem, v Narodnem domu pa je bil žreb skupin.

Slovenija je bila med nosilkami in ko so bili v vsaki skupini znani po trije udeleženci, si je selektor Slovenije Sašo Prapotnik izbral skupino. Njegovi varovanci se bodo za prvi dve mesti v skupini B borili s Srbi, z Norvežani in Izraelci. Prapotnik je pojasnil odločitev: »Lahko smo zadovoljni. Izraelskega moštva sicer ne poznam. Norvežani igrajo tipičen skandinavski rokomet, zelo hiter. S Srbi smo odigrali nekaj tekem. Spoznali smo jih in menim, da nas ne morejo z ničemer presenetiti.« Prapotnik ni ovinkaril glede tega, kam bo merila naša izbrana vrsta: »Cilj je uvrstitev v polfinale, želje pa so precej višje. Kot domačini se namreč moramo boriti za odličja.«

V slovenski mladinski reprezentanci je tudi izjemno obetavni srednji zunanji napadalec Domen Makuc, član Celja Pivovarne Laško: »Želim se uvrstiti zelo visoko, naš osnovni cilj je preboj v

Selektor Slovenije Sašo Prapotnik je dvignil listič z napisom skupine B.

polfinale. Že zdaj pozivam ljubitelje rokometu, naj si poleti rezervirajo čas in nas podprejo.« Makuc je po vrnitvi s Poljske in četrtem porazu celjskega kluba v letu 2018 dejal: »Igramo v nekakšnem krču. Ne uspe nam vzpostaviti naše prepoznane, hitre igre. Težko je še kaj dodati.« Celjski rokometiši bodo v predzadnjem krogu

lige prvakov v soboto pričakali danski Aalborg. Makuc je v derbiju mladinske lige za zmago proti Gorenju dosegel dva gola, Branko Vujović pa sedem. Varovanci trenerja Tomaža Ocvirka so zdaj na lestvici drugi, za vodilnim Gorenjem ob tekmi manj zaostajajo za dve točki.

DEAN ŠUSTER
Foto: MITJA KNEZ

Najboljši karateisti na Polzeli

Karate zveza Slovenije je na Polzeli podelila nagrade najboljšim tekmovalcem v preteklem letu. V članski konkurenci sta zmagala Tjaša Ristič (KK Kranj) in Matija Matijević (KK Ljubljana).

Med članicami je bila Lina Pušnik iz Karate kluba Žalec druga. Med mladinkami je bila najboljša Kiti Smiljan iz Društva za karate Celje, na tretje mesto se je uvrstila Iris Hočevar (KK Žalec). V kadetski konkurenci je prvo mesto osvojila Laura Potisk iz Karate kluba Rogaška Slatina, drugo Nia Ganziti iz KK Seki Sv. Jernej in tretje Nuša Žerjav iz KK Polzela. Med kadeti je bil drugi Tomaž Hudales (DK Celje), tretji pa Nejc Sterniša (KK Seki). Ob 50. obletnici delovanja je zlato plaketo prejel Karate klub Velenje, trenutno tretji najboljši klub v Sloveniji.

V točkovanju za pokal Slovenije so bili v mlajših kategorijah nagrajeni naslednji posamezniki z našega območja: Vinko Juraja, Grega Zbil, Jan Hartl (KK Kozjansko in Obsotelje), Gaja Hribar, Nejc Sterniša, Kian Hlastec (Sneki), Hana Zager, Kaja Češko, Pia Cesar, Nik Borovnik (KK Velenje), Žiga Suša (KK Žalec), Tomaž Hudales (DK Celje) in Nuša Žerjav (KK Polzela).

DEAN ŠUSTER

NA KRATKO

Morda kdo od deskarjev?

Pjongčang: Slovenski hokejski reprezentanci se ni uspelo uvrstiti v četrtfinale olimpijskega turnirja v Pjongčangu. Norveška je bila po preobratu boljše z 2:1. Slovenci, ki so v predtekmovalni skupini osvojili drugo mesto, so bili sicer precej boljši nasprotnik, na norveška vrata so sprožili osem strelav več od tekmecev. V naši izbrani vrsti ni bilo Žige Jegliča, ki je bil pozitiven na dopiškem testu. Dobro je igral Celjan Ken Ograjenšek. V veleslalomu sta odstopili Ana Drev in Tina Robnik. V smuku je bil Martin Čater 19., najboljši od Slovencev, v veleslalomu in superveleslalomu pa je zapeljal s proge. V isti disciplini je Robnikova zasedla 34. mesto. Do včeraj je edino medaljo (srebrno) osvojil Jakov Fak. Danes so deskarji Gloria Kotnik, Rok Marguč in Tim Mastnak imeli kvalifikacije, boji za odličja bodo v soboto.

Za pokal znova v Golovcu?

Celje: Znane so udeležence zaključnega turnirja slovenskega pokala za rokometošice. Na final-fouru bodo nastopili klubi Z' dežele, Krim, Ljubljana in Zagorje. Celjske rokometošice so v Novem mestu premagale Krko z 22:21. Odločilni gol za zmago je dosegla Jasmina Pišek. Najboljše strelke so bile Lara

Hrnčič s petimi ter Sanja Vrčec, Katarina Regner in Katja Čerenjak s po štirimi goli. Celjski klub bo najbrž tudi letos organizator sklepnega turnirja. Sledila je še odmevnejša zmaga, prvenstvena proti Zagorju s 17:16. Žalčanke so gostovale na Ptuj, kjer so zmagale s 27:24. V soboto, 3. marca bo sledil nov derbi, ko bo v Celju gostovala Krka.

Spet boljši od Maslaka

Torun: Atlet Kladivarja Luka Janežič je v teku na 400 metrov zmagal v izjemni konkurenci na mitingu na Poljskem. Progo je pretekel v 46,03 sek in z golj za stotinko zaostal za svojim državnim rekordom. Premagal je tudi svetovnega prvaka, Čeha Pavla Maslaka.

Dobovec klonil v derbiju

Litija: Na derbiju prve slovenske futsal lige je Dobovec v Litiji izgubil s 4:2. Tekma je trajala skoraj dve uri, gostje so jo končali brez izključenih Matjaža Vojska in Ivica Majiča.

Predzadnje dejanje

Polzela: V Savinjski košarkarski ligi so znani polfinalisti. Za preboj v finale se bosta v nedeljo najprej pomerila Pekarna Rednak Nazarje in Lev zavarovanja Žalec, potem pa še Instalacije Verhovšek Šentjur in Kamnoseštvo Vogrinec Braslovče. (DŠ)

Tam, kjer si ti,
ni sonca, ne luči,
le tvoj nasmeh
nam v srcih še živi
in nihče ne ve,
kako zelo boli ...

ZAHVALA

Zapustil nas je naš dragi

OTO REBEVŠEK

iz ulice Pod gabri 23, Celje
(28. 9. 1933 – 30. 1. 2018)

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in sodelavcem, ki ste nam stali ob strani, izrazili sožalje ter darovali sveče in denarne prispevke.

Posebna zahvala je namenjena zdravnikom in zdravstvenemu osebju ter gospodu župniku Srečku Hrenu za lepo opravljen poslovlilni obred in sveto mašo.

Žalujoci: žena Darinka, Bojan in Irena z družino

291

Spomini so kot iskre,
ki pod pepelom tlijo,
a ko jih razgrneš,
vedno znova zažarijo.

ZAHVALA

Po hudi bolezni je za vedno zaspala naša ljuba

MARIJA KARLIN

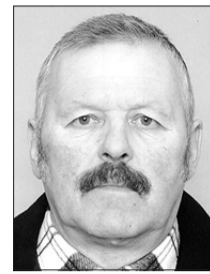
(25. 1. 1942 – 31. 1. 2018)

Hvaležni smo gospodu župniku mag. Srečku Hrenu za lep poslovlilni obred in gospe prof. mag. Katji Pogeljšek Žilavec, ravnateljici SZŠ Celje, za govor, v katerem je predstavila vse plati delovanja nekdanje sodelavke.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste jo skupaj z nami v velikem številu pospremili na njeni zadnji poti, ter sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in znancem, ki ste nam v dneh žalovanja toplo stisnili roko.

Žalujoci: vsi njeni

p

ZAHVALA

Ob boleči izgubi
našega dragega

PETRA TURNŠKA

iz Pongraca 128
Grize

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za vso pomoč, izrečena sožalja ter darovano cvetje, sveče in denarno pomoč. Posebna zahvala je namenjena Miranu Cestniku za darovano krsto ter Anici in Srečku Feldinu iz Liboj, ki sta nam v teh težkih trenutkih stala ob strani in nam nudila pomoč.

Hvala vsem in vsakemu posebej, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti in ga boste ohranili v lepem spominu.

Žalujoci: vsi njegovi

333

MOTORNA VOZILA

KUPIM

AVTO, od letnika 2001 naprej, lahko poškodovan ali v okvari, kupim. Telefon 041 567-747. 292

BONAFIN

Gotovinska posojila do 1000 eur na osnovi osebnega dohodka in pokojnine.

PE Celje, Ul. XIV. Divizije 14, 03 / 425 70 00.

Bonafin ena d.o.o., Slovenska 27, 1000 Ljubljana.

STROJI

PRODAM

TRAKTOR Fendt 208 P, letnik 2007, 2.500 ur, z originalnim nakladalcem, prodam. Telefon 041 317-434. 320

ČELNI nakladalec za traktor, moči od 40 do 90 KM, čelno hidravliko in hidravlični dvig za Sip Spider 350 prodam. Telefon 041 999-910. p

KUPIM

KMETIJSKI stroj, traktor, prikolico, motokultivator, frezo, mulčar, koso in drugo, tudi v okvari, kupim. Telefon 041 407-130. 9

TRAKTOR, lahko poškodovan ali v okvari, in kmetijsko mehanizacijo kupim. Telefon 040 507-060. 292

KABINO za traktor Zetor 49-11 kupim. Telefon 031 640-437. 313

TRAKTORSKO planirno desko, lahko v slabšem stanju, kupim. Telefon 041 904-516. 310

POSEST

PRODAM

ZAZIDLJIVO zemljišče, veliko 1.500 m², na lepi sončni legi v Zagradu, prodam. Cena po dogovoru. Telefon: 041 263 497. 242

VINOGRAD z bivalno vinsko kletjo, na Virštanju, prodam. Telefon 040 211-346. p

DOLORES astrologinja
090 64 30

cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po cenu vašega operaterja

PARCELO, 2.800 m², 2 km iz Laškega, na zelo lepi legi in na razgledu, od tega 1.400 m² zazidalnih površin prodam. Cesta in ob parceli vsi priključki. Nizka cena - 11 EUR/m². Telefon 041 522-720. 324

GRADBENO parcelo, 653 m², na sončni legi, Spodnja Rečica, Laško, prodamo. Telefon 040 342-302. p

NAJAMEM

V PREBOLDU ali širši okolici najamem njivo ali travnik v ravnini. Telefon 031 603-955. 335

STANOVANJE

KUPIM

ENOSOBNO stanovanje ali garsonjero kupim v okolici Celja. Telefon 031 586-125.244

ENO- do dvosobno stanovanje v Celju, lahko v slabšem stanju, kupim. Telefon 041 866-822. 295

ŽIVALI

PRODAM

TELIČKO simentalcko, težko 190 kg, prodamo. Telefon 031 497-410. 307

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave in bele barve, pred nesnostjo, prodamo. Pripeljemo na dom. Telefon 070 545-481. p

PRAŠIČE, domače vzreje, za zakol ali nadaljnjo rejo, težke od 30 kg naprej, prodam. Nad 100 kg - cena zelo ugodna. Možna dostava. Andrejeva kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061. 202

KOKOŠI nesnice, mlade, grahaste, rjave, črne, štajerke, prodamo. Ob nakupu 10 kokoših petelina podarimo. Živali so redno cepljene in nimajo odščipjenih kljunov, zato so primerne za kmečko rejo. Kmetija Lešar, Lopata 55, Celje, telefon 031 461-798, 041 763-800, 051 379-031, (03) 5471-244. p

NESNICE, rjave, grahaste, črne pred nesnostjo. prodamo. Brezplačna dostava na dom po celotni Sloveniji. Vzreja nesnic Tibaot, telefon (02) 582-1401. n

GORDANA astrologinja
jasnovidnost GSM 041 404 935
BIOTERAPIJE

PRAŠIČA, težkega približno 200 kg, celega ali polovico, okolica Dramelj, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 031 787-997. 308

BIKA, starega 7 mesecev, težkega 270 kg, prodam. Telefon 031 519-341. 312

KRAVO simentalcko, brejo 8 mesecev, pašno, prodam. Telefon 041 794-132. 318

BIKCA lisaste pasme, težkega približno 200 kg, prodam. Telefon 031 730-234. 323

KUPIM

DEBELE, suhe krave in teleta nujno kupim. Plačilo takoj + DDV. Telefon 041 653-286. š 031

ODKUP krav - nujno, bio. Plačilo takoj po najvišji dnevni ceni klasifikacije + 0,30 EUR + davek. Kogler Franz A. d. o. o., telefon 031 733-637, (02) 790-1560, 0043 66446-46280. n

PITANE krave in telice za zakol kupim po širši štajerski. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

JALOVE krave in telice nujno kupim. Dobro plačilo takoj. Telefon 041 544-270. p

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

70 dag kamilic prodam. Telefon 040 320-357. 296

SUHE jurčke in lisičke prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 210-119. 332

OSTALO

PRODAM

DESKE in plohe parjenega oreha, lipe, javorja, češnje, jesena, akacije in hruške, vse zračno suho, prodam. Telefon 040 211-346. p

DRVA, dolga v hlodih ter kratko žagana, z dostavo, prodam. Telefon 040 211-346. p

HLODOVINO in drva prodam. Telefon 041 472-380. 160

60-litrski kotel za žganjekuho prodam. Telefon 041 927-314. 293

ODKUP HRASTOVE HLODOVINE
041 420 111 • 041 954 206
Aida d.o.o., Prekopa 3, Vransko

RADIATOR klimatizacijski, višina 102,50 cm, dva člena, prodam. Telefon 041 718-306. 311

DOMAČE pecivo in piškote po naročilu prodam. Telefon 041 642-813. p

PUHALNIK Tajfun z motorjem, paleta polnil in nahrbtno motorno škroplilnico prodam. Telefon 041 720-349. 326

1 m³ macesnovega lesa, zračno sušenega, vitlo Tajfun, 4 t, obračalnik pajek Sip, 3,5 m in puhalnik za seno prodam. Telefon 070 419-631. 321

KRAVO in bikca simentalcka, 200 kg in rotacijsko kosilnico Sip 135 prodam. Telefon 041 596-475. 322

SUHA bukova drva in teličko, težko 250 kg, prodam. Telefon 031 559-820. 325

OPEKO Klinker, 29 x 12 x 6 cm, večje količine, prodam po 0,30 EUR/kos. Telefon 031 251-363. 315

SOBNO kolo, ohranjeno, kot novo, ugodno prodam. Telefon 041 413-368. 327

OBČINA PREBOLD

objavlja javno zbiranje ponudb

za oddajo gostinskega lokala na Bazenu Prebold v najem

Več informacij na spletni strani občine www.prebold.si/index.php/uradne-objave/obcinski-raspisi

ali na Občini Prebold, tel. 03/70 36 400

NAROČILNICA

Ime in priimek:

Naslov, kraj:

E-poštni naslov:

Plačilo (ustrezno označi)

- v enkratnem znesku za 12 mesecev 106,02 evra
 za 6 mesecev 55 evrov
 za 3 mesece 27,93 evra
 mesečno 9,50 evra

CENE SO S POPUSTI (DDV je vključen)

novi tednik

Datum rojstva:

Telefonska številka:

Datum:

Podpis naročnika:

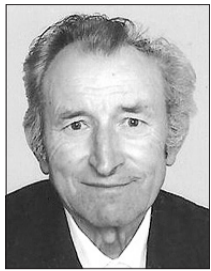
V četrtek, 22. 2. ob 20. uri v živo

ANS. ROKA ŽLINDRE

ANS. VIŽARJI

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

Odgovorov na vprašanja več ni,
spomin je tisto, kar živi.

V SPOMIN

JOŽETU
KOČARJU

s Trnovega Hriba
(6. 1. 1936 – 20. 2. 2011)

Hvala vsem, ki stojite ob njegovem grobu, mu pri-
žigate svečke in nanj ohranjate lep spomin.

Vsi njegovi

L 25

Noč v korakih mirnega je sna
vzela, kar življenje da.
Pot zdaj tvoja vodi tja,
kjer so drugi že doma.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame,
babice, sestre in tete

ANTONIJE KOČAR

s Trnovega Hriba
(16. 12. 1936 – 10. 2. 2018)

se zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na njeni
zadnji poti, darovali sveče in za svete maše, nam pa
izrekli sožalje. Najlepša hvala gospodoma župniko-
ma iz Sedraža in Laškega za lepo opravljen obred,
gospodu Piklu za besede slovesa, pevcem iz Sedraža,
trobentaču za odigrano Tišino in pogrebni službi
Komunale Laško.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.
Iskrena hvala vsem, ki jo boste ohranili v lepem spo-
minu.

Žalujoci: vsi njeni

L 25

Ni ure, dneva in noči,
povsod si v srcu z nami ti.
Solza, žalost, bolečina
te zbudila ni,
ostala je praznina, ki boli.

V SPOMIN

Mineva dve leti žalosti, kar
nas je zapustila naša draga

DIANA KVEDER
WAHIBI

Vsem, ki z lepo mislijo stojite ob grobu, ji
prinašate cvetje in prižigate svečke, iskrena hvala.

Vsi njeni

274

ZAHVALA

Ob nepričakovani izgubi
dragega

LADISLAVA
POLUTNIKA

od katerega smo se poslovili 17. februarja 2018, se
iskreno zahvaljujemo KS Prevorje, GD Prevorje in
vsem, ki so nam v teh težkih trenutkih stali ob strani
in nam nudili pomoč.

Vsi domači, ki smo ga imeli radi in ga
pogrešamo.

338

ZAHVALA

Ob smrti drage mame,
tašče, sestre in babice

IVANKE
MARKOVIČ

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, soso-
dom, prijateljem in znancem, ki ste pokojni lepšali
življenje. Hvala vsem, ki ste sočustvovali z nami, jo
pospremili na zadnji poti ter darovali v njen spomin
za maše in šmartinske zvonove.
Zahvaljujemo se gospodu župniku Janku Ivančiču
za lep obred in Martini Podvršnik za ganljive po-
slovlilne besede.

Vsi njeni

314

TELIČKE limuzin, od 200 do 300 kg, lepe,
zdrave in ajdo, bio, po 0,70 EUR/kg,
prodam. Telefon 041 510-303. 328

ZMENKI

67-letni moški želi za prijateljstvo spo-
znati žensko, staro od 55 do 65 let,
manjše in drobnejše postave. Pisne
ponudbe pošljite na Novi tednik pod
šifro NI LEPO BITI SAM. 317

Ženitna posredovalnica
Zaupanje

Zanimive ponudbe različnih
starosti iz vse države

031 836 378

www.zau.si

STARAR sem 65 let. Iščem mirnega in ureje-
nega moškega za prijateljstvo. Bodi
šofer in iz okolice (03). Pisne ponudbe
pošljite na Novi tednik pod šifro MA-
REC. 330

ZAPOSILITEV

IŠČEM delo: čiščenje stanovanj, hiš,
poslovnih lokalov, urejanje okolice.
Telefon 070 375-774. 331

ZAPOSILIMO monterja-serviserja razvla-
ževalnih in klimatskih naprav. Pri-
čakujemo izobrazbo: tehnik elektro,
gradbene ali strojne smeri. Zaželeno
vsaj 5 let delovnih izkušenj. Pisno
vlogo z življenjepisom pošljite na
naslov: Mollier, d. o. o. Celje, Ope-
karniška cesta 3, 3000 Celje ali na
elektronski naslov: info@mollier.si.
329

Poroke

Velenje
Poročila sta se: Darja
HLADIN in Damjan SLADIČ,
oba iz Velenja, Leila HAJDA-
REVIČ iz Grosuplja in Haris
PAJIČ iz Velenja, Seka MI-

HALOVIČ iz Srbije in Marijo
KOVAČ iz Velenja, Dijana
SMILJANIČ iz Prijedora in
Damjan TUBIN iz Avstrije.

Žalec

Poročila sta se: Petra ŠU-
STER in Damjan KOLŠEK,
oba iz Tevč.

Laško

Poročila sta se: Brina KO-
ZLEVČAR in Tomaž URŠIČ,
oba iz Ljubljane.

Mozirje

Poročila sta se: Ksenija
NERAT iz Radmirja in Urban
TAJNŠEK iz Gornjega Grada.

Celje

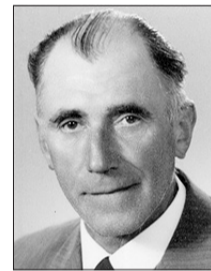
Umrli so: Alojz VOLOVŠEK
iz Nazarij, 84 let, Peter MUR-

Smrti

GELJ iz Štor, 82 let, Marija
GRUM iz Arje vasi, 80 let, Ma-
rija ŽUGELJ iz Celja, 91 let,
Ivana KANTUŽER iz Celja,
93 let, Bogomil PODPEČAN
iz Marija Dobja, 71 let, Gabri-
ela BLATNIK iz Žalca, 88 let,
Angela PERC s Polzele, 94 let,
Antonija SIRŠE iz Tabora, 86
let, Katarina NAPRUDNIK iz
Gotovelj, 89 let, Marija ŽIHER
iz Mozirja, 75 let, Ignac TE-
PEŠ iz Laškega, 63 let, Fran-
čišek SAMEC iz Ogorevca, 84
let, Maks LORGER iz Celja, 74
let, Oto REBEVŠEK iz Celja,
85 let, Ivana VIDENŠEK iz
Galicije, 65 let, Terezija JU-
HART iz Bukovžlaka, 97 let,
Ivan PRAPROTNIK iz Andra-
ža nad Polzelo, 76 let, Mari-
ja PRESEKAR iz Šempetra v
Savinjski dolini, 90 let, Miran
ČREP iz Laškega, 46 let, Jo-
žef CVELFER iz Celja, 92 let,
Ljudmila TISEL iz Celja, 86
let, Oton PESTNER iz Celja,
88 let, Rozalija ŠOLN iz Celja,
97 let, Jožefa LESJAK iz Oj-
striške vasi, 77 let, Jožef ŠIN-
KOVEC iz Celja, 81 let, Karl
CERAJ iz Celja, 76 let, Angela
KRPAN iz Celja, 88 let, Mile-
na KALAN iz Celja, 72 let, An-
drej NOVINŠEK iz Šoštanja,
52 let, Jožefa OJSTRŠEK iz
Marija Gradca, 72 let, Štefa-
nija DEŽELAK iz Cumovca,
84 let, Angelina JURJEVEC iz
Beograda, 83 let, Slava DEŽ-
MARIČ iz Migojnic, 64 let,
Milena HORVAT iz Šempetra
v Savinjski dolini, 91 let, Jo-
žefa GRACNER iz Štor, 85 let,

Bolečina, ki nam v srcu tli,
vaju v življenje več ne obudi,
slejkoprej zabriše čas vse bolečine,
a spomin ostane, nikdar ne izgine.

V SPOMIN

MIHAEL
KRESNIK

st.

in

FRANČIŠKA
KRESNIK

Letos mineva 32 let, kar nas je zapustil dragi oče
Mihael Kresnik, in deseto leto, kar je odšla k Bogu
naša mama Frančiška Kresnik.

Hvala vsem, ki z lepo mislijo stojite ob njenem
grobu in jima prižigate sveče.
Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoci: sinovi z družinami

306

Ana ULAGA iz Celja, 92 let,
Ivanka MARKOVIČ iz Slatine
v Rožni dolini, 77 let, Neva
IRŠIČ iz Štor, 91 let.

Šentjur

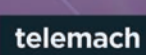
Umrli je: Rozalija STOJN-
ŠEK iz Starega Grada pri Ma-
kolah, 86 let.

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

kanal 673 kanal 306 kanal 271 kanal 152

VEDEŽEVANJE in ASTROLOGIJA

vedeževanje
astrologija
srečne številke
rituali
reiki

astro
center
090 77 77

počutje
zaposlitev
ljubezen
odnosi
magija

Arina VIP d.o.o., Prešernova 10, 3000 Celje

2,19 €/min. iz omrežja Telemach, ceno iz drugih omrežij določajo drugi operaterji

POČITNIŠKI KINO

PONEDELJEK
17.00 **Bikec Ferdinand** – animirana pustolovščina, sinh., 3D
TOREK
17.00 **Vampirček** – animirana avantura, sinh
19.00 **Čudo** – drama
SREDA
17.00 **Palčki pomagalki** – animirana pustolovščina, sinh.
19.00 **Petdeset odtentkov svobode** – romantični triler

Kulturne prireditve

ČETRTEK, 22. 2.

17.00 Galerija Velenje
Javno vodstvo po razstavi Klementine Golija
17.15 Beethovnova dvorana Glasbene šole Celje
Zimski javni nastop komornih skupin osnovne stopnje
18.00 Galerija Mozirje
Celjski 87. pehotni polk odprte razstave; o razstavi bo spregovoril Srečko Maček, ki je skupaj z Janjo Jedlovčnik soavtor razstave
18.00 Velenjski grad
Gumbi – gumbarstvo v Šaleški dolini odprte razstave
19.00 Glasbena šola skladatelj Ipvavce Šentjur
Javni nastop učencev Glasbene šole skladatelj Ipvavce Šentjur vstop prost
19.30 SLG Celje
Marius von Mayenburg: Mučenik abonma Četrtek večerni in izven

PETEK, 23. 2.

15.30 Muzej novejšje zgodovine Celje
Zabavna matematika ogled razstave; po razstavi vodijo dijaki Gimnazije Celje – Center
18.00 Jakijeva hiša – Galerija Nazarje
Industrijski motiv odprte razstave slik Stojana Špegla
18.00 Vila Herberstein Velenje
Abeceda okusov Slovenije predstavitev knjige dr. Janeza Bogataja
19.00 Kulturni dom Ljubno
Hodl de bodl ali dva ajmerja vode gledališka predstava; KD Ljubno ob Savinji; tudi v soboto ob istem času
19.00 Knjižnica Šentjur
Iskrena spoved gledališka predstava in zaključek bralne značke za odrasle
19.30 Gledališče Zarja Celje
Alenka Bole Vrabec; Pr' Holzer komedija v izvedbi gostujočega Gledališča Toneta Čufarja Jesenice

19.30 SLG Celje
Marius von Mayenburg: Mučenik abonma Petek večerni in izven

20.00 Branibor club Celje
Stand up večer s Sašom Staretom vstop prost

20.00 eMce plac Velenje
A time and place of power/Kraj in čas moči odprte razstave Done Pratkanar

SOBOTA, 24. 2.

9.00 Mestna knjižnica Velenje
Vsi kupujemo, vsi prodajamo sejem rabljenih knjig
11.00 Pokrajinski muzej Celje
Grofje Celjski javno vodstvo po razstavi
17.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec
Dekliščina komedija Špas teatra
17.00 Velenjski grad
Sobotni glasbeni popoldnevi na Velenjskem gradu predstavili se bodo učenci oddelkov za godala in brenkala Glasbene šole Frana Koruna Koželskega Velenje
19.00 Avla OŠ Luče
Oktet Žetev s prijatelji koncert
19.00 Kulturni dom Mozirje
Kmečka burka Našli so se gledališka predstava; KD Lepa Njiva
19.00 Cerkev sv. Jurija Šentjur
Kvintet Vintgar koncert; gost: Tomaž Plahutnik
20.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec
Dekliščina Lady's Night, komedija Špas teatra; ob koncu nastop skupine Total Knock out

NEDELJA, 25. 2.

16.00 Kulturni dom Ljubno
Hodl de bodl ali dva ajmerja vode gledališka predstava; KD Ljubno ob Savinji
17.00 Kulturni dom Mozirje
Našli so se gledališka predstava; KD Lepa Njiva
18.00 Avla OŠ Rečica ob Savinji
Slikarska razstava Sare Štorgelj odprte

PONEDELJEK, 26. 2.

18.00 Fašunova hiša Ljubno
Literarne sledi literarno-likovna prireditve; KUD Stopinje
21.00 Max klub Velenje
Jam session v sklopu Kreativne jazz klinike Velenje 2018 koncert
TOREK, 27. 2.
20.00 Galerija Velenje
XY quartet (Italija) koncert v sklopu Kreativne jazz klinike Velenje 2018
21.00 Max klub Velenje
Sava Miletić quartet koncert srbske džez zasedbe
22.00 Max klub Velenje
Jam session v sklopu Kreativne jazz klinike Velenje 2018 koncert

SREDA, 28. 2.

19.19 Mestna knjižnica Velenje
Metamorfoze predstavitev knjige Vida Sagadina Žigona; pogovor z avtorjem bo vodila Tatjana Vidmar
20.00 Galerija Velenje
Melisa Aldana quintet koncert čilsko-ameriške džez zasedbe
21.00 Max klub Velenje
Jam session v sklopu Kreativne jazz klinike Velenje 2018 koncert

GROFJE CELJSKI
Javno vodstvo

Sobota, 24. februar 2018, ob 11.00, Knežji dvor.

Pokrajinski muzej Celje
Informacije: T: 03/4280962 ali 031612618 E: muzej@pokmuz-ce.si

Ostale prireditve

ČETRTEK, 22. 2.

10.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Pravljica ura za najmlajše za otroke do 3. leta starosti
17.00 Osrednja knjižnica Celje
Hospickafe gostja: Vlasta Nussdorfer; vstop prost
17.30 Osrednja knjižnica Celje
Bralno-pogovorna urica vodi: Silvo Pur
17.30 do 19.00 Celjski dom
Uvodni info o pomočeh in izcelitvah po duhovni poti informativno predavanje s pomočjo učenja Bruna Groeninga
19.19 Mestna knjižnica Velenje
S kolesom po Kamerunu potpisno predavanje Marka Mohorčiča

PETEK, 23. 2.

17.00 Knjižnica Dobrna
Ustvarjalna delavnica za otroke in odrasle
18.00 Mestna knjižnica Velenje
Cool knjiga pogovor bo vodila Andreja Kac

SOBOTA, 24. 2.

8.00 do 12.00 Žalec
Podeželska tržnica
10.00 do 12.00 Knjižnica Šentjur
Ustvarjalnice z Manjo Koren Kodele vstop prost
10.00 do 14.00 Ekomuzej Žalec
Kreativne delavnice za otroke izdelki iz lesa, ptičje krmilnice ali po dogovoru

PONEDELJEK, 26. 2.

9.00 do 13.00 Društvo Novus Velenje
Organizirane zimske počitnice brezplačno varstvo otrok do 2. marca
10.00 do 12.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Igrajmo se ... skupaj! družabne igre za osnovnošolce od 8. leta dalje v času zimskih počitnic
10.00 do 13.00 Vila Rožle Velenje
Zimske počitnice zimske radosti, ustvarjalne, družabne igre, branje ...; do 2. marca
10.30 do 12.30 Vila Rožle Velenje
Zimske počitnice brezplačna otroška gledališka delavnica; vodi: Boštjan Oder; do 2. marca
13.00 Mladinski center Velenje
Počitniški kraval delavnice, igre, pomoč pri učenju

SOBOTA, 24. 2.

17.00 Knjižnica Vojnik
Pravljica-ustvarjalna urica
17.30 Osrednja knjižnica Celje
Belorusija potpisno predavanje Katarine in Roka Hočevarja
18.00 Medobčinska splošna knjižnica Žalec
In smo šle – mame in hčere na Caminu potpisna predstavitev Eve Remškar in Mojce Grešak
18.00 Sejna soba Občine Podčetrtek
Zandine dogodivščine potpisno predavanje Žive Grobelšek in Aleša Škerbineka s predstavitvijo knjige V iskanju svobode; vstop prost

TOREK, 27. 2.

10.00 Knjižnica Rogatec
Zimske počitniške ustvarjalne delavnice
10.00 Knjižnica Šentjur
Knjižna čajanka
10.00 do 12.00 Galerija Velenje
Zimske ustvarjalne norčije brezplačne ustvarjalne delavnice v času zimskih počitnic, primerne za otroke od 8 do 14 let
17.00 Mestna knjižnica Velenje
Ura pravljic v angleškem jeziku namenjena otrokom, starejšim od petih let; pripovedovala bo Romana Bonno
18.30 Teozofska knjižnica in bralnica Alme. M. Karlin Celje
Srečanje in pogovor o Krishnamurtijevem učenju tema predavanja: Religiozni um
18.00 Medobčinska splošna knjižnica Žalec
Po pravljici diši pravljica ura
18.00 Občinska knjižnica Tabor
Pravljica ura s poustvarjanjem

SREDA, 28. 2.

10.00 Knjižnica Rogaška Slatina
Zimske počitniške ustvarjalne delavnice
10.00 do 17.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Počitniška ustvarjalna delavnica delavnici bo vodila Nada Mlinarevič
10.00 Galerija Velenje
Zimske ustvarjalne norčije kreativne delavnice
17.00 Medobčinska splošna knjižnica Žalec
Kaligrafija z Natalijo Resnik Gavez
17.00 Knjižnica Šmartno v Rožni dolini
Pravljica-ustvarjalna urica
18.00 Krajevna knjižnica Griže
Po pravljici diši pravljica ura

Dobrodelne prireditve

SREDA, 28. 2.

18.00 Izobraževalni center Eksena Šentjur
Dobrodelni dogodek ki je namenjen obeležitvi svetovnega dneva redkih boleznih in svečani otvoritvi Sklada Viljema Julijana

m n z c
muzej novejšje zgodovine | celje

ZABAVNA MATEMATIKA
Preživite zimske počitnice v **Otroškem muzeju Hermanov brlog!**
Ob razstavi Zabavna matematika vas vabimo na **počitniško delavnico PrilGRAna matematika**, ki bo v **četrtek, 1. marca, ob 10. uri** in je namenjena otrokom od 6. do 11. leta.
Vabljeni!
Več o programu na spletni strani muzeja <http://www.muzej-nz-ce.si>

Podjetje NT&RC, d.o.o. opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje, **telefon (03) 42 25 100**, fax: (03) 54 41 032.

Direktorica: Anica Šrot Aužner
Naročnine: Vera Gmajner. **Telefon:** (03) 4225 171. **Sprejem naročnin po e-pošti:** vera.gmajner@nt-rc.si
Mesečna naročnina je 9,50 EUR. Za tujino je letna naročnina 228 EUR. Številka transakcijskega računa pri Abanki d.d. Ljubljana: SI56 0510 0801 5262 360. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5, direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 9,5% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK
Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak
Namestnica odg. ur.: Tatjana Cvirni
Oblikovanje: Minja Bajagič
Računalniški prelom: Igor Šarlah, Andreja Balja
Fotografija: SHERPA, GrupA
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
E-mail tehničnega uredništva: tehnika.tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE
Odgovorna urednica: Bojana Avguštinčič
Namestnik odg. ur.: Robert Gorjanc
E-mail: radio@nt-rc.si
E-mail v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO
Barbara Gradič Oset, Janja Intihar, Brane Jeranko, Lea Komerički, Saška T. Ocvirk, Špela Ožir, Eva Popovič, Tina Strmčnik, Simona Šolninič, Dean Šuster
Tajnica uredništva: Tea Podpečan
Lektorica: Tanja Drolec

AGENCIJA
Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.
Vodja marketinga: Bojan Kunc
Marketing: Marjan Brečko, Simona Brglez, Eva Javoršek, Kristina Šuhel, Klavdija L. Tomazič
Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

novi tednik
vedno z menoj!

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje
vedno z menoj!

Po 550 letih uzrli obraz zadnjega Celjskega grofa

Podoba Ulrika II. na ogled na občasni razstavi v Narodnem muzeju Slovenije

Zadnji grof Celjski Ulrik II. (ok. 1406–1456) se je v času svojega življenja uvrščal med najpomembnejše može v srednji Evropi. Toda po atentatu v Beogradu, ki je naznanil tudi konec mogočne rodbine, za njim ni ostal niti en verodostojen portret, temveč le z mečem poškodovana lobanja. Po zaslugi sodobnih forenzičnih raziskav je na občasni razstavi *Preteklost pod mikroskopom* mogoče končno ugledati njegov obraz.

Mogočna plemiška družina grofov Celjskih je v poznem srednjem veku krojila usodo Evrope. A je svoj dramatičnih vrhunec in hkrati tudi konec doživela v času zadnjega moškega predstavnika Ulrika II. Njegov ded Herman

II. ga je že od malih nog skrbno pripravljajal na vstop med politično elito. Po nenehnih bojih s Habsburžani in z Ogrji so ga ti v Beogradu zahrbtno ubili in mu nato odsekali še glavo.

Celjanom nenaklonjeni pisci širili negativne sodbe

Po izumrtju Celjskih ni ostalo nikogar, ki gojil spomin nanje. Ker so se njihovega imetja polastili najhujši tekmeci, je nesrečno rodbino doletel skoraj zgodovinski izbris. Čeprav so Celjski grofi pustili globoke sledi, so jih kasnejši rodovi spoznavali predvsem prek negativnih sodb, ki so jih širili Celjanom izrazito nenaklonjeni pisci. Tako o Ulrikovem videzu

poroča le peščica pisnih virov. Še tisti, ki so, o njem ne pišejo ničesar lepega. Kot je v zapisu ob razstavi povzel soavtor **dr. Tomaž Lazar**, so Ulrika opisovali kot drznega in inteligentnega moža, a je to zapravljajal s častihlepnostjo in z ljubeznijo do nežnejšega spola. Na srečo se je ohranil nesporen pričevalec Ulrikove telesne podobe – njegova lobanja, ki jo hrani Pokrajinski muzej Celje.

Leta 2010 je Narodni muzej Slovenije k sodelovanju pritegnil Inštitut za antropologijo Univerze v Freiburgu, da bi njegova forenzična ekipa utemeljeno rekonstruirala pokojnikov obraz. Nemški strokovnjaki so s pomočjo tomografskega posnetka, ki so ga

naredili na Nevrološki kliniki Univerzitetnega kliničnega centra v Ljubljani, najprej pripravili idealen tridimenzionalni model Ulrikove glave. Pri tem so dodali tudi hipotetične rešitve, kot so barva Ulrikovih las, oči, oblika nosu in uhljev. Sklepni rezultat tega dela, končanega jeseni 2012, je bila rekonstrukcija Ulrika II. ob koncu njegovega življenja. Kot poudarjajo avtorji razstave, njegova podoba ne ustreza resničnosti, se ji pa približa bolj kot katerakoli druga.

Rekonstrukcijo Friderika II. si je mogoče ogledati v Pokrajinskem muzeju Celje.

BGO, foto: Ursula Wittwer-Backofen, Narodni muzej Slovenije

FOTO TEDNA

Držimo pesti zate, malček

Foto: SHERPA

Celjski nogometaši vadili v Istri

str. 30

Foto: MITJA KNEZ

Iztok Hrastnik, član
dunajskih filharmonikov str. 29

»Zlati« voznik Janez Belej
str. 31

Reportaža: Kuba str. 34-35

»Če nam na srajci odpade en gumb, ne gremo po novega, ampak po novo srajco. Takšno mišljenje je dolgoročno napačno,« opozarja Nataša Dolejši, ki nadaljuje družinsko tradicijo gumbarstva. Ta izvira vse od časov po drugi svetovni vojni.

Gumbom modne smernice narekuje tudi Armani

Družinsko podjetje v Podlogu pri Šempetru sledi predvsem italijanskim modnim hišam – V letu izdelajo več milijonov gumbov – Če so jih ljudje nekoč hranili v posebnih šatuljah, danes prehitro končajo v smeteh

Če se dotakneš gumba, ti bo prinesel srečo, radi rečemo. In srečo je prinesel tudi več generacijam družine Dolejši. Štefan Dolejši je s Češke prišel v Slovenijo in pomagal pri zagonu vseh gumbarskih podjetij pri nas. Kljub propadu velikih tekstilnih podjetij v Sloveniji in Jugoslaviji je družina ohranila največje gumbarstvo podjetje v državi. Danes majhno družinsko obrt Dolejši modni gumbi v Podlogu pri Šempetru nadaljujeta Štefanovi vnukinji Saša in Nataša.

»V povprečju mesečno izdelamo 250 tisoč gumbov. Če je na razpisu za izdelavo vojaških ali policijskih uniform uspešno podjetje, ki sodeluje z nami, lahko številke v tistem letu bistveno poskočijo od povprečja. V letu torej izdelamo nekaj milijonov gumbov, lahko tudi bistveno več,« pojasni Nataša Dolejši. Magistrica agronomije je bila pred približno petnajstimi leti v podjetju zaposlena le eno leto, ko so v proizvodnjo uvedli laser. Nato je delala v svoji stroki. Tudi Saša Dolejši Rebec, ki je po poklicu aranžerski tehnik, je delo v družinskem podjetju spremljala bolj od daleč. A od leta 2014 sestri skupaj kljubujeta izzivom. Majhno podjetje, ki ima danes štiri zaposlene, želita še bolj usmeriti v tujino.

Podjetje sta prevzeli po nenadni očetovi smrti. Kako sta se znašli?
Nataša Dolejši: Ko te usoda postavi pred preizkušnjo, se moraš hitro odločiti, kako naprej. Odločili sva se, da bova prevzeli posel in plavali, kot najbolje znava, za kar sva vložili veliko truda. V neizmerno pomoč so nama bili zaposleni. Dali so nama usmeritve o tem, od kod naj pridobiva določene materiale, s kom naj naveževa stike. Brez zaposlenih zagotovo ne bi mogli te zgodbe nadaljevati uspešno in brez velikih pretresov. Večino materialov, ki jih uporabljamo v gumbarstvu, pridobivamo iz tujine. Najti pravega človeka in nadaljevati zaupanje, ki ga je podjetje gradilo v preteklosti, ni bilo enostavno.

Od zlatih časov tekstilne industrije do danes se je število zaposlenih precej zmanjšalo, a vendar ste preživeli kot majhno družinsko podjetje.
Nataša Dolejši: Danes smo v podjetju zaposleni štirje – trije delavci v proizvodnji in jaz kot direktorica. Sestra Saša pomaga v podjetju, a v njem ni zaposlena. Pred dvajsetimi leti, ko so v Sloveniji cvetele blagovne znamke Labod, Mura, Kroj Škofja Loka, Almira, Rašica, Mont, Jutranjka, Topper in še mnoge druge, smo imeli štirideset zaposlenih. Delali smo v treh izmenah, z gumbi smo oskrbovali tekstilno industrijo na območju celotne nekdanje Jugoslavije. Količine gumbov, ki jih izdelamo danes, so v primerjavi s preteklimi leti kapljica v morje. Še vedno pa imamo ves strojni park, ki bi zmožel razsežnosti kot v preteklih desetletjih.

Kdo so vaši kupci, glede na to, da velikih domačih modnih podjetij ni več?
Nataša Dolejši: Imamo precej naročnikov iz okolice Metlike in Kočevja, gre za podjetja Joe & Luca, Barbi konfekcija, Julija konfekcija, ki so nastala na temeljih nekdanjih znanih tekstilnih obratov. Podobno je v Prekmurju, kjer sodelujemo s podjetjem Moda Mi&lan, do pred nekaj leti smo sodelovali z Muro. Občasno dobimo kakšno naročilo iz Escade. Zelo dobro sodelujemo s podjetji Prevent in Deloza, ki izdelujeta zaščitna oblačila, in tudi s podjetjem Sens, ki izdeluje predvsem moška modna oblačila. Občasno sodelujemo z določenimi modnimi oblikovalci. V našem okolju predvsem z Majo Štamol in Urško Marolt. Delamo tako s kupci, ki potrebujejo en gumb, kot s tistimi, ki jih želijo precej več. Večja tekstilna podjetja pri nas, ki zelo uspešno poslujejo, ponavadi za nekoga opravljajo tako imenovane »lon« posle. To pomeni, da opravljajo samo storitev, tisti, ki jih najame, pa jim zagotovi blago, zadrge, sukance in gumbe. Zato je naše podjetje v Sloveniji bolj obrnjeno k partnerjem, ki izdelujejo manjše serije uniform za rudarje, gasilce, lovce. Eno takšno v naši bližini je tudi Krojaštvo Rožman.

Kako se pri vašem delu pozna, da danes ljudje oblačila večinoma kupujejo, medtem ko so jih nekdanj uporabniki pogosteje naročali pri krojačih?
Nataša Dolejši: Glede na to, da je tekstilna industrija drugi največji svetovni onesnaževalec, se ljudje ponovno obračajo k bolj kakovostnim materialom in izdelkom. Želijo si, da bi kos oblačila lahko nosili več kot eno sezono. Zato nekatere stranke ponovno več naročajo pri šiviljah in krojačih. Tudi določene svetovne znamke v zameno za rabljen kos oblačila strankam nudijo popuste pri naslednjem nakupu. To so svetovne usmeritve, ki potrošnika osveščajo o pasteh množične uporabe tekstila. Če nam na srajci odpade en gumb, ne gremo po novega, ampak po novo srajco. Takšno mišljenje je dolgoročno napačno. Naše podjetje je član skupnosti TCBL. Gre za evropski projekt, ki osvešča, da je treba šivanje oblačil vrniti v Evropo in pri izdelavi uporabljati materiale, narejene pri nas.

Kako se spreminjanje mode odraža pri gumbih?
Saša Dolejši Rebec: Glede na modne smernice se zagotovo spreminjajo tudi gumbi. To so podrobnosti, ki naredijo oblačilo posebno, drugačno. V preteklih letih so bili v ospredju večji gumbi, tako da je oblačilo na primer imele en gumb. Zdaj je na jaknah moderno spet dvoredno zapiranje, zato so gumbi normalne

ali le malo večje oblike. Če so na blagu moderne različne teksture, temu z vzorci sledijo tudi gumbi. Pred leti so bili izjemno priljubljeni gumbi z logotipi ali imeni podjetij. Glede na modne smernice se spreminjajo tudi materiali, iz katerih so izdelani gumbi. Ti so včasih prosojni, včasih spet drugačni. Gumbi modnim zapovedim sledijo tudi, kar se tiče barv. Modni oblikovalci vsako leto naredijo paleta različnih barv, ki jim sledimo pri snovanju kolekcij. Prilagajamo se tudi željam uporabnikov. Gumbi lahko barvamo, sami izdelujemo materiale. Če stranka kupi blago in ne najde primernih gumbov, jih pri nas lahko izdelamo.

Iz kakšnih materialov izdelujete gumbe?

Saša Dolejši Rebec: Ko govorimo o naravnih materialih, v zadnjem času veliko delamo iz oljčnega lesa. Ta les je poseben, oljka ima v svoji strukturi svojevrstne lise. Ker to drevo raste zelo počasi, je material zelo odporen. Gumbe iz oljčnega lesa lahko operemo v pralnem stroju. Če so na oblačilih gumbi iz katerega drugega materiala, jih moramo pred pranjem odstraniti, saj lahko čez čas razpadejo. Gumbe izdelujemo iz kokosove luščine, školjk in ekvadorskega oreha. Ta oreh je zelo trd, ni užiten. Gumbe izdelujemo tudi iz rogov jelenjadi in srnjadi.

Zanimivo je, da je gumbe iz ekvadorskega oreha na moška oblačila višjega cenovnega razreda začel pred več kot petnajstimi leti šivati Armani.

Nataša Dolejši: Drži. Te zgodbe smo med drugim začeli raziskovati za razstavo o gumbarstvu v Šaleški dolini, ki bo od 22. februarja na ogled na Velenjskem gradu. Ekvadorski oreh so kot material za izdelavo gumbov uporabljali že pred Armanijem, on je vplival na to, da je ta material dogovorno na tekstilnih izdelkih višjega cenovnega razreda. So pa v okoljih,

»Na območju Šaleške in Savinjske doline je gumbarstvo obrt še vedno močna prav zaradi tradicije in zgodovine.

Tu so bila nekoč večja tekstilna podjetja, vzporedno z njimi so se razvijala podjetja, ki so izdelovala gumbe,« pravi Nataša Dolejši.

kjer ta palma raste, torej v tropskih pasovih, ta material za gumbe uporabljali že prej. Domačini iz kočic, ki so velike kot krompir, stružijo tudi različne predmete, na primer turistične spominke.

Eden od umetnih materialov za gumbe je poliestrska smola. Pri izdelavi gumbov ostane precej odpadkov. Lahko ta odpadni material še kako uporabite?

Nataša Dolejši: To so izzivi, ki se jih želimo lotiti v letošnjem in naslednjem letu. Material pripravimo kot večji pas, iz katerega izsekamo kroge, ki določajo velikost gumbov. Mreža, ki ostane, je odpadki. Poliester je plastika, ki se je ne da reciklirati. Zato razmišljamo, da bi ostanek zmleli, ga obdelali s polirnimi stroji in z njimi polnili določene predmete. Razmišljam o vrtnem pohištvu. Da bi blago na primer sešili v obliko kocke in jo napolnili z zmletim poliestrom. O tem sem se pogovarjala s podjetji, ki izdelujejo senčila, ki jim ostajajo določeni pasovi blaga. Tako bi lahko ostanke povezali v nov izdelek.

Omenili ste že, da so današnje količine izdelanih gumbov v primerjavi z nekdanjimi kot kapljica v morje. Kakšni so poslovni rezultati?

Nataša Dolejši: Od leta 2008 do 2014 se je kazala težnja pešanja gospodarstva, zapiranja tekstilnih tovarn in manjših šiviljskih delavnic. Leta 2014 smo imeli najnižji promet. Od leta 2014 do 2016 je podjetje glede prometa zraslo za nekaj odstotkov. Lani smo spet malenkost padli. Zato bomo v letošnjem in prihodnjem letu začeli intenzivneje komunicirati z možnimi stran-

»Naše omare so pre-majhne, saj kar naprej kupujemo oblačila. Ob tem ugotavljamo, da kar je poceni, ni vedno najcenejše.

Morda bomo tudi zaradi tega dali možnost slovenski obstoječi kakovostni tekstilni industriji. In doumeli, da so ti izdelki dobri, in jih bomo kot kupci začeli zavestno iskati.

S tem bomo naredili nekaj dobrega, a ne le zase, ampak za cel svet,« meni Nataša Dolejši.

Gumbi nimajo zelo visoke cene, vsaj tisti iz plastičnih ali naravnih materialov ne, pojasnjuje Saša Dolejši Rebec.

»Lahko bi izdelali na primer gumb iz zlata in dragih kamnov, ta bi seveda imel svojo ceno.

Izdelali smo gumbe s Swarovski kristali, ki sodijo v višji cenovni razred, čeprav niso tako dragi, da si jih ne bi mogel privoščiti povprečen Slovenec.«

Gumbe izdelujejo tako iz umetnih kot naravnih materialov.

Nataša Dolejši je magistrica agronomije in poznavalka vrtov, parkov ter dreves Šaleške doline. Kljub temu da vodi družinsko podjetje Dolejši modni gumbi, se z velikim veseljem posveča agronomiji. »Drevesa so mi ljuba, zdi se mi tudi škoda, da bi vse znanje, ki sem ga pridobila na tem področju, nekje obstalo in ne bi služilo namenu,« pravi. Pri določenih hortikulturnih projektih sodeluje s Podjetjem za urejanje prostora Velenje, kjer je bila zaposlena, preden se je posvetila gubarstvu.

Saša Dolejši je aranžerski tehnik. Njena ljubezen do lepega se odraža tudi tako, da iz materiala za gube snuje nakit. Razmišlja tudi o tem, kako različne odpadne materiale združiti z odpadki, ki nastanejo pri izdelavi gumbov.

kami v tujini. Mislim, da je slovenski trg premajhen, kljub temu da že zdaj približno 23 odstotkov svojih izdelkov izvozimo v tujino. Izvoz želimo še okrepiti. Marca se bomo predstavili na sejmu v Nemčiji in verjamem, da bo naše podjetje tam našlo kakšno novo stranko.

V katere države že izvažate?

Nataša Dolejši: Največ na Hrvaško. Tam imamo že več kot petnajst let dobrega zasto-pnika. Kar dvajset odstotkov prihodkov urni-čno na hrvaškem trgu. Ostali trije odstotki predstavljajo prodajo v Avstrijo, Nemčijo, Francijo in Veliko Britanijo.

S Hrvaško je povezano tudi rekordno naročilo, ki ga je dobilo vaše podjetje, kajne?

Nataša Dolejši: Tako je.

Podjetje vodi Nataša Dolejši (desno), ki sprejema pomembnejše poslovne odločitve. Saša Dolejši Rebec se bolj ukvarja z marketinškimi dejavnostmi in z izdelovanjem nakita, oblikovanjem, s postavitvijo in fotografiranjem gumbov, spletnim marketin-gom.

To je bilo v času, ko je podjetje vodil najin oče, in v obdobju, ko se še ni vedelo, ali bo Hrvaška postala članica Evropske unije. Ker je bilo vse negotovo, je hrvaška vojska do zadnjega trenutka čakala z naročilom za izdelavo vojaških uniform. Hrvati so v četrtek popoldne poklicali v naše podjetje, če smo do ponedeljka sposobni izdelati milijon gumbov. Delavci so delali cel petek, soboto in nedeljo. V ponedeljek zjutraj je bila paleta z gumbi pripravljena.

Katere so bistvene spremembe proizvodnje od začetkov do danes? Omenili ste laserski stroj, a vendar v gubarstvu zgolj z napravami najbrž ne gre.

Saša Dolejši Rebec:

Ko je podjetje vodil še dedek, so delavci morali vstavljati vsak gumb posebej v prijemalko, nato so z nožem brusili, zatem je sledila izdelava lukenj.

Sčasoma se je vse to avtomatiziralo. Imamo precej strojev, ki iz ploščic gube izdelujejo sami v nekaj sekundah. Ko je bila težnja pisanja napisov in risanja vzorcev, smo vpeljali laserski stroj, kasneje še CNC-stroj, s katerim delamo predvsem gube za kuharska oblačila. Te gube je pred pranjem treba sneti z oblačil, saj je uniforme treba prati pri zelo visokih temperaturah.

Nataša Dolejši: Poleg strojne izdelave je še vedno veliko ročnega dela. Ocenjujem, da nam v proizvodnji polovico dela reši strojni park, polovica je še vedno ročnega dela.

Gumb je izdelek, ki nima nadomestila. Tudi zadruga, razni ježki ga ne morejo nadomestiti. Kakšen je naš odnos do tega drobcenega, a vendar nepogrešljivega predmeta?

Nataša Dolejši: V preteklosti je marsikatera mama, babica, gospodinja imela šatuljo, v kateri je zbirala gube. Na posteljnini so bili nekoč gumbi iz školjk, ki so večni in so bili drag

Sestri Dolejši sta povedali, da je njun priimek na Češkem tako pogost, kot je pri nas na primer priimek Novak. »Pred 35 leti, ko so bili v telefonskih govorilnicah v Pragi še telefonski imeniki, je bilo kar šest strani Dolejšijev. Če je v takrat s Češke prispelo pismo, na katerem je pisalo le Dolejši in Jugoslavija, je zagotovo prišlo na naš naslov, saj smo bili v Sloveniji edini s tem priimkom. Vsa družina je živela na istem naslovu.«

element. Če se je posteljnina uničila, je moja babica z nje pobrala gube in jih shranila. Ljudje so shranjevali tudi kovinske gube, na katerih je bil s sukan-cem narejen vzorec, medtem ko so odsluže-no blago uporabili za krpe ali kaj podobnega. Te šatulje so nas rešile, saj smo za postavitve razstave o gubarstvu v Šaleški dolini potrebovali gube, ki so jih uporabljali nekoč. Mislim, da današnja generacija o hranjenju gumbov sploh ne razmišlja. Velikokrat ob nakupu oblačil dobimo dodaten gumb, priložen v vrečki, a najbrž niti tistega ne shranimo, da bi ga na izdelek prišili, če bi nam kakšen drug odpadel. Odnos do gumbov je danes povsem drugačen, kot je bil v preteklosti. Le vraža, da se primemo za gumb, ko vidimo dimnikarja, se je ohranila. Je pa dimnikarjev danes še zelo malo.

So gumbi tudi vaši družini prinesli srečo?

Nataša Dolejši: Gumbi so res majhni in so izdelek, ki je vreden nekaj centov, ampak najin oče je ob tem vedno dodal pregovor zrno na zrno pogača. Po zaslugi gumbov imamo podjetje, a tudi hišo, v kateri jaz še danes živim. Nismo ne vem kako bogati, smo pa zagotovo bogati v srcu. Tudi skromnost je vrlina, ki jo pridobiš pri delu z gumbi, in tudi to je tisto, kar v življenju nekaj pomeni, kar ljudje cenijo in po čemer smo prepoznavni.

TINA STRMČNIK, foto: GrupA

V podjetju vsako leto naredijo dve kolekciji, pomlad-poletje in jesen-zima. Po besedah Saše Dolejši Rebec bodo zdaj začeli pripravljati kolekcijo pomlad-poletje za leto 2019. »Kolekcije pripravimo, pokažemo kupcem, z gumbi založimo nekatere trgovine. Še vedno pa sledimo predvsem naročnikom. Ni rečeno, da bo uspešnica prav gumb, ki smo ga pripravili za kolekcijo, in da ga bodo kupovali vsi.«

V podjetju Dolejši modni gumbi razvijajo tudi nove izdelke – magnete, podstavke, medalje, ponudbo turističnih spominkov. Mnogi izdelki so povezani s Savinjsko in Šaleško dolino. Tako so na primer za dopolnitev ponudbe v Žalcu, ki je v zadnjem času v znamenju pilske fontane, izdelali nakit na temo hmeljevega storžka. V Velenju so spominke v sodelovanju z Rokom Polesom med drugim posvetili jamskemu škratu Bergmandeljcu, zavetnici rudarjev sv. Barbari in mastodontu, v sodelovanju s Petrom Groznikom pa Piki Nogavički.

Alpinizem te nauči, da se ne ustrašiš niti hude bolezn

Nives Meroi in Roman Benet sta prvi zakonski par, ki je v alpskem slogu osvojil vse najvišje vrhove sveta

Pisalo se je leto 2009 in Nives Meroi se je z dvema tekmicama potegovala za mesto prve ženske, ki bi se povzpela na vseh štirinajst osemtisočakov. V tej tekmi jo je spremljal tudi mož Roman Benet. Ko sta se vzpenjala na njen dvanajsti osemtisočak Kangčendzenga, se Roman ni počutil dobro, zato se je Nives odločila, da bo zapustila tekmo, ker ga ni želela pustiti samega. »Če Roman ne more naprej, tudi sama ne grem. Na vse gore sva vedno prišla skupaj. Kakšen smisel bi imelo, da bi zaradi tekme najin dvanajsti osemtisočak osvojila sama?« je zapisala v knjigi Ne pustim te čakati, ki je alpinistični dnevnik vznemirljivih vzponov, a je tudi zgodba o ljubezni, ki je močnejša od slave.

Zakonca Nives Meroi, temperamentna Italijanka in Roman Benet, molčeč zamejski Slovenec – januarja je dobil tudi slovensko državljanstvo in s tem simbolično osvojil še en osemtisočak – sta prvi zakonski par, ki se je povzpela na vseh štirinajst osemtisočakov. Za edinstven dosežek sta letos prejela zlat častni znak, ki ga za posebne dosežke podeljuje Planinska zveza Slovenije. Njuno zgodbo smo lahko slišali v polni dvorani Doma sv. Jožefa, ko sta delila svoje vtise z alpinistične dogodivščine. »Najprej sva bila prijatelja v navezi, a ker ima Roman prirojen čut za praktičnost, je ugotovil, da bi raje imel zaročenko, s katero bi lahko plezal vsak konec tedna, namesto da bi moral iskati prijatelja za plezanje,« je začetek njune zgodbe opisala Nives, a jo je Roman popravil, da je bilo pred tridesetimi leti, kolikor sta poročena, malce drugače in da se je moral precej truditi za njeno naklonjenost.

Moževa bolezen prekinila ženino pot proti vrhu

Zakonca živita blizu Belopeških jezer v objemu Julijskih Alp, kjer

Roman in Nives v Domu sv. Jožefa

sta že zaradi okolice okužena z alpinizmom. Ko sta nenačrtno osvajala osemtisočake, je Nives vmes padla še v tekmo za prvo žensko, ki bi osvojila vseh štirinajst. A zgodba se je zapletla pri dvanajstem vrhu. Pri Kandžendzengi ali krajše »Kanču«.

»Bila sva na višini 7.500 metrov, ko sem opazila, da je Roman zelo utrujen. Že prej sem opazila, da zaostaja za mano, čeprav je bil fizično močnejši. Najine naveze so namreč takšne, da on vedno hodi prvi, jaz mu sledim. Tokrat je Roman hodil za mano. Zdelo se mi je, da nekaj ni dobro z njim. Zaradi utrujenosti je počakal in želel, da se povzpnem na vrh s katero od ostalih odprav. Po tej logiki bi lahko dosegla dvanajsti vrh in ostala v igri. Odločila sem, da greva skupaj nazaj, ker se stvari na tej višini zelo hitro spreminjajo in nisem vedela, v kakšnem stanju ga bom videla, ko se bom vrnila z gore. Rekla sem mu: »Ne pustim te čakati.« Nato sem se z njim spustila v dolino.«

Dve leti v bolnišnici

Po dolgem potovanju do Katmanduja sta po vrnitvi v Italijo najprej obiskala bolnišnico. »Nisem vedel, kako hudo je z menoj, vsak dan sem se slabše počutil. Upal sem, da bom, ko bom prišel domov, dobil tablete in bo bolje. A ko sem prišel v bolnišnico, me niso več spustili,« je razložil Roman. Zdravniški pregled je pokazal, da ima redko obliko levkemije. Dve leti je ostal v bolnišnici, vsak teden je dobil tri transfuzije

krvi. Na srečo se je tudi ta zgodba srečno razpletla, saj so zdravniki našli ustreznega darovalca kostnega mozga. »Prva presaditev ni uspela in moja zgodba bi se končala. Mislim, da so zdravniki prvič na svetu rekli, da bodo poskusili še enkrat z istim darovalcem. Druga presaditev je popolnoma uspela. Po dveh tednih sem bil na nogah. Še zdaj sem neizmerno hvaležen neznanemu darovalcu, ki mi je dal dvakrat kostni mozeg.«

»Tako se je začela najina hoja, s prvimi koraki po domačih gorah in zdaj tukaj, med velikani Zemlje. Nadaljevati hočeva z lahkotnim in prvinskim plezanjem: brez kisika, popolnoma prosta, pogumno priznati tudi morebitni poraz. Nima se smisla boriti z mlino na veter, če so bile gore osvojene s pomočjo denarja. Morda sva dinozavra, vendar verjameva, da ima tak 'koristolovski' alpinizem prihodnost.«

Dokumentarni film z naslovom Nives Meroi in Roman Benet: 14+1, ki ga je režirala (in zanj spisala scenarij) Vida Valenčič, boste lahko v okviru 12. Festivala gorniškega filma videli tudi v Celju. Na sporedu Mestnega kina Metropol bo 1. marca ob 20. uri.

»Gore so najini otroci«

Leta 2014 sta preplezala Kangčendzengo, dve leti zatem Makalu, 11. maja 2017 še Anapurno. Zadnji skupni vrh. Med vsemi vrhovi ju je najbolj očaral K2, ki je »ena res perfektna gora«, a posebno vrednost ima tretja najvišja gora. »Zame je bil »Kanč« gora, ki me je vrnila v svet, v alpinizem, gora, ki mi je dala moč,« je bil očaran Robert. »Ker nimava otrok, so gore najini otroci, zato ne morem reči, katera mi je najljubša,« je bil odgovor Nives, ki je s tem odgovorom zaključila večer.

Alpinizem je pogum pri iskanju novih poti, je svoboda, je način življenja in je tudi priznanje neuspeha. Nives Meroi in Roman Benet združujeta vse. Njuna zgodba o osvajanju vseh osemtisočakov je način življenja, je pobiranje po hudi bolezn in je hvaležnost, da lahko živita svobodo stran od medijskega pritiska.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: GrupA, osebni arhiv

»Po tridesetih letih skupnega življenja sem se že naučila poslušati njegov molk in spoštovati pomen najinih skupnih podvigov, ki jih spremlja zelo malo besed. Ne vzpenjava se po gorah samo zaradi alpinistične strasti, temveč poneseva tja gor tudi najino zvezo. Saj se med potjo tudi prepirava, in to običajno zaradi enakih razlogov, kot se sporečeva doma, vendar nikoli nad sedem tisoč metri, kajti tam je kisika premalo, da bi ga trošila za prepire.« (Na vrhu Anapurne 2017)

Vsak orkester je tako kot človek razred zase

Kontrabasist Iztok Hrastnik, član uglednih dunajskih filharmonikov

Iztok Hrastnik je že na začetku svoje poklicne poti dosegel neizmeren uspeh, saj je kmalu po diplomski, precej pred svojim tridesetim letom, postal član enega najuglednejših orkestron na svetu, orkestra Dunajske državne opere in filharmonije. Ob letošnjem kulturnem prazniku mu je Občina Laško podelila priznanje Antona Aškercer za izjemne kulturne dosežke.

Nekdanji Laščan, zdaj prebivalec Dunaja, Iztok Hrastnik je član tistega orkestra, ki vsako leto prvega januarja pred televizijske zaslone privabi več kot 50 milijonov ljubiteljev Straussove glasbe. Dunajski filharmoniki so leta 1939 izvedli prvi novoletni koncert, leta 2011 je Iztok uspešno prestal avdicijo in tri leta kasneje postal polnopravni član orkestra z več kot 160-letno tradicijo.

Iztokova pot na Dunaj se je pravzaprav začela s tem, ker je imel v zibelko položene glasbene gene. Je namreč tretji od sedmih otrok družine Hrastnik, ki je zapisana glasbenemu in gledališkemu ustvarjanju. Po končani nižji glasbeni šoli, kjer se je učil igranja na kitaro in violino, se je v srednji glasbeni šoli odločil, da se bo učil igranja na kontrabas pri profesorju Zoranu Markoviću. Pri njem je leta 2009 diplomiral. Njegov talent so opazili prav vsi glasbeni učitelji in ga pri tem spodbujali. »A talent brez vaje izpuhti. Za vsakim uspehom je veliko vaje. Mislim, da je talent že tudi to, da si sposoben toliko časa nameniti vaji. Poleg tega sem prepričan, da četudi nimaš največjega glasbenega talenta, lahko z vztrajnostjo daleč prideš.«
Že po

približno polovici leta igranja kontrabasa je Iztok osvojil prvo nagrado na državnem tekmovanju Temsig in njegova pot, podkrovana z nagradami, se je nadaljevala. Bil je solist številnih

orkestron. Do dunajskega povabila je bil član Simfoničnega orkestra RTV Slovenija.

Povabilo na avdicijo le za najboljše

Iztok se je prijavil na avdicijo za kontrabasista dunajskih filhar-

Kontrabas ni ravno glasbilo, na katerem bi glasbeniki izvajali virtuozne umetnine kot recimo na njegovi »sistri« violini, a kadar ima svoje trenutke, je zelo opazen.

monikov. »Na avdicijo se lahko prijavi kdorkoli. Na podlagi prijavi in življenjepisa naredijo člani komisije prvi izbor. Marsikaj se da razbrati iz življenjepisa – če je nekdo pri štiridesetih

še brez službe, to marsikaj pove o njem, zato takšnih sploh ne vabijo. Jaz sem poleg zaposlitve imel že določene dosežke. Poleg tega sem bil mlad in mlade še lahko preoblikujejo, kar je ključnega pomena.« Čeprav so bili trije krogi avdicije, je bil izbran že v drugem.

Ko je opravil enoletno poskusno dobo, je postal član dunajske državne opere in dobil pogodbo za nedoločen čas. Potem je po treh letih dobil častni naziv, da je član dunajskih filharmonikov. Od začetka igra v obeh orkestrih. »To je pravzaprav isti orkester, a ima dva naziva, dve vodstvi, dva delodajalca. Naš orkester je zelo velik, da lahko igra v operi ali je na turneji s filharmoniki.« V tem času je Iztok napredoval tudi znotraj sekcije kontrabasistov. Iz »navadnega« kontrabasista je postal namestnik solista in stoji poleg vodje kontrabasistov na isti višini.

Njegov delovni čas se spreminja iz dneva v dan. »V najbolj polnem urniku imam dopoldne ene vaje, popoldne druge in zvečer nastop v operi. To se mogoče zgodi dvakrat na mesec. Lahko imam celo nekaj dni prosto, včasih celo teden.«

Novoletni koncert poseben zaradi kamer in obiskovalcev v dvorani

Dunajske filharmonike povezuje s koncertom prvega januarja, ki ga v Sloveniji kot v ostalih devetdesetih državah sveta spremlja več milijonov ljudi. Poleg dodatnih glasbenih vaj imajo člani za ta koncert vaje tudi za pravi nastop pred kamerami. »To je poseben koncert, vzdušje je drugačno, ker je ogromno rož, luči in kamer. Zaradi televizijskega prenosa je treba uskladiti vse naše gibe, kar zahteva svoj čas. Kamera me recimo ne sme ujeti, ko se praskam po nosu.«

Novoletni koncert je eden najpomembnejših koncertov na svetu in nanj pridejo najbolj cenjene osebe. Vstopnice, ki niso poceni – cena se giblje od tristo do tisoč evrov – so pograbljene. »Navadni smrtniki pridejo težko do njih. Zanje je žreb januarja in takrat upajo, da bodo

vstopnico lahko kupili. Člani orkestra imamo možnost nakupa dveh vstopnic po normalni ceni. Te včasih razdelim družini ali prijateljem.«

Na novoletnem koncertu diriguje zelo uveljavljena dirigentska imena, letos je bil to slavni Riccardo Muti, ki je na podiju novoletnega koncerta stal petič. »Dirigent zelo vpliva na vzdušje in počutje članov, česar mogoče poslušalci ne slišijo ali vidijo. Riccardo Muti je eno najbolj uveljavljenih dirigentskih imen in njegov način dela je zelo dober. S pomočjo anekdot in šal je ustvaril sproščeno vzdušje, pri čemer so mi starejši kolegi povedali, da ni bilo vedno tako. Iz nas je želel privabiti dunajski zvok, kar pomeni, da je želel slišati bolj mehak način igranja, tudi zaradi določenih glasbil, ki jih v drugih orkestrih ni.«

Pravega zvoka ni brez dobrega razumevanja. Vzdušje je po Iztokovih besedah podobno kot v ostalih orkestrih. »Seveda je nekaj tekmovalnosti znotraj sekcije in tudi znotraj celotnega orkestra, a mislim, da ni nič drugače kot v ostalih službah.«

Pomemben je status tujca

Iztok na Dunaju živi s svojo družino – z ženo, ki končuje študij dirigiranja, in dvema otrokoma, ki sta še v vrtcu. »Življenje na Dunaju je drugačno kot v Sloveniji, nikoli si nisem predstavljal, kako je živeti v drugi državi, ko govoriš drug jezik in ne moreš uporabljati svojega. Ljudje so drugačni, včasih čutim, kako so določeni sloji malce vzvišeni, kako sta jim pomembna človekov videz in status, zaradi česar sem bil malce šokiran. Ko jim povem, da sem dunajski filharmonik, je v redu, če ne, sem zgolj nekdo.«

Priznava, da se z družino počasi privaja na mesto in ljudi, Dunaj je prijetno mesto mesto za družine. Ker Hrastnikovi Slovenijo in družino pogrešajo, se pogosto vračajo v domovino. K njim pridejo tudi sorodniki, starši enkrat na leto, ostali pogosteje. Mlajši brat študira na Dunaju, zato se Iztok z njim vse pogosteje videva. »Dunaj je krasno mesto, radi smo del njega, a nikoli se v Avstriji ne bom počutil kot doma. Dejstvo je, da sem tujec in zanje kot tudi zase bom to ostal.«

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: SHERPA, osebni arhiv

Iztok Hrastnik je odličan kontrabasist in v sedmih letih v orkestru dunajskih filharmonikov se je dvignil po hierarhični lestvici.

»Vsak orkester je razred zase, tako kot človek ima svoje dobre in slabe strani. Naš orkester je osredotočen na tradicijo, ponašamo se z dunajskim zvokom.«

Novoletni koncert je še veličastnejši, ko na podiju stoji slovit dirigent Riccardo Muti.

Celjski nogometaši v Istri vadili in še skočili v morje

Pogoji v Umagu povsem drugačni kot v večjem delu Slovenije – Po Mariboru sledi Olimpija

Taktična priprava terja tudi pomoč plastičnih »soigralcev« oziroma »nasprotnikov«.

Vsaj toliko dela, kot so ga imeli nogometaši, je imel maser Florian Mavrič.

Kdo bo koga izrinil? Pomerila sta se Rudi Požeg Vancaš (levo) in Lovro Cvek.

Nogometaši prvoligaša Celja so v domačem okolju izkoristili lepo januarsko vreme, v začetku februarja pa so odšli »na lepše«. Prestopili so šengensko mejo in se ustavili po nekaj desetih kilometrih. V umaškem hotelu Sol Garden Istra (receptorke so pred desetletjem začele slovenske goste sprejemati v slovenskem jeziku) so imeli vse, kar potrebujejo za nemoteno delo.

Enajst dni so bili ob morju. Vsi so hvalili pogoje, ki so jim bili ponujeni, tako namestitvene kot vadbene. Zelenice v neposredni bližini hotela so bile enkratne, kajti dežja ni bilo, kar je dokaj nenavadno za to obdobje. Zelo je bil zaposlen maser **Florian Mavrič**. Skrbel je za 26 nogometašev. Razbolelim mišicam, predvsem stegenskim, se je posvečal tako po dopoldanskih kot tudi po popoldanskih treningih. »Po zahtevnejših treningih sem moral sproščati hrbtne mišice. Večinoma sem to počel z medicinsko akupunkturo.«

Zadnji test pred začetkom spomladanskega dela 1. slovenske lige so opravili v Ljudskem vrtu. V nedeljo bodo varovanci trenerja Dušana Kosiča gostovali v Stožicah pri Olimpiji, ki bo tudi tekunica v polfinalu slovenskega pokala.

DEAN ŠUSTER

Foto: KLEMEN PERAS, MITJA KNEZ

Pripravljalne tekme: Zeleni – Modri 2:1 (Luka Kerin, Jure Travner; Jucie Lupeta), Celje – Šampion 6:1 (Dario Vizinger, Roki Štraus, Nino Pungaršek, Fedor Predragović, Jucie Lupeta, Bian Paul Šauperl), Celje – Drava 1:1 (Rudi Požeg Vancaš), Celje – Fužinar 5:0 (Rudi Požeg Vancaš 2, Žan Benedičič, Fedor Predragović), Celje – Široki Brijeg 0:2, Celje – Zemun 3:0 (Jucie Lupeta, Rudi Požeg Vancaš, Elvedin Džinić), Celje – Bravo (Elvedin Džinić, Dario Vizinger), Celje – Maribor 1:4 (Jucie Lupeta).

Ogrevanje in raztezanje na soncu je bilo prijetno, povsem mirno morje pa je vabilo.

Trener Dušan Kosič (prvi z leve) med dajanjem navodil.

Metod Jurhar je odlično pripravljen, toda tudi on ni zmozel zaustaviti vseh strelav.

Večina nogometašev si je razgrete mišice ohladila v morju.

»Zlati« voznik z zlato medaljo

Janezu Beleju košarkarska reprezentanca pripravila veliko presenečenje

Ko se je naša zlata košarkarska reprezentanca v lanskim pozni jeseni ponovno zbrala na pripravah za nov ciklus tekem v kvalifikacijah za svetovno prvenstvo leta 2019, je Janez Belej, voznik reprezentančnega avtobusa, pričakoval še eno bolj ali manj rutinsko delovno srečanje. Tega je izkušen voznik iz Zlateč pri Novi Cerkvi, zaposlen pri Izletniku Celje, vajen že od leta 2013, odkar prevažata naše reprezentante na treninge in tekme. A tokratno srečanje je bilo nekaj zares posebnega: vodstvo košarkarske reprezentance mu je pred začetkom treningov izročilo zlato medaljo z lanskega evropskega prvenstva, na katerem je Slovenija prvič v zgodovini postala evropski prvak.

»Seveda nisem vedel, da bom dobil medaljo, to je bilo res veliko presenečenje, zagotovo eno največjih v mojem življenju. Za pol ure sem ostal brez besed, čisto sem bil iz sebe. Tako da je bilo že kolegom čudno, zakaj sem kar tiho,« se je v smehu »pozitivnega šoka« spomnil Janez Belej. »Ob tej priložnosti bi se rad še enkrat zahvalil košarkarski zvezi za to nepozabno gesto, igralcem in vodstvu reprezentance, ki so z naslovom evropskega prvaka za Slovenijo naredili največ, kar lahko naredijo.«

Matej Likar, direktor moške in ženske košarkarske reprezentance, je povedal, da sicer ni pravila, da bi iz kompleta 25 medalj, kolikor jih dobi reprezentanca za zmago, ena pripadala tudi vozniku reprezentančnega avtobusa. »V Košarkarski zvezi Slovenije (KZS) seveda dobro vemo, da je Janez del reprezentance, da vsako leto preživi z nami približno mesec in pol, ko nas v času priprav vozi po Sloveniji in

Izletnikov voznik Janez Belej na pripravah moške košarkarske reprezentance vozi avtobus podjetja Promet Mesec, ki je sicer uradni prevoznik KZS. Ob drugih akcijah zveza uporablja tudi Izletnikove avtobuse. Ob posredovanju vodstva reprezentance sta podjetji za Janezovo »gostovanje« pri drugem prevozniku sklenili dogovor. To ni bila velika težava, saj sta že prej dobro sodelovali, zdaj pa tudi pripadata isti poslovni skupini Izletnik-Avrigo.

včasih tudi v tujino, in da si tudi on zasluži medaljo. Zato smo se odločili, da naredimo repliko medalje in mu jo naknadno izročimo. Tako presenečenega Janeza v petih letih, odkar se poznamo, še nisem videl. Res smo ga dobro presenetili,« se je v smehu spominjal Likar.

»Žena se je bala, da bom moral na urgenco«

Janez Belej je sicer nastopil slovenskih košarkarjev na evropskem prvenstvu na Finskem in v Turčiji spre-

mljal doma, saj na tekmovanju za prevoze reprezentanc poskrbi gostitelj prvenstva. »Najtežji trenutki so, ko gledaš tekme na televiziji. Na tekmi z Latvijo je žena rekla, da če bom še naprej gledal, da me bodo morali peljati na urgenco.«

Glede na povedano je bilo morda bolje, da je bil Janez Belej v času finalne tekme proti Srbiji na službeni poti, z Izletnikom se je namreč proti domu vračal s turistične vožnje iz Bosne in Hercegovine. »Tekmo smo spremljali na družbenih

omrežjih in ko je bilo jasno, da so fantje zmagali, je bilo to nepopisno veselje. Nekaj, kar morda doživiš samo enkrat v življenju.«

Posebno, nepozabno doživetje je bilo za Janeza Beleja tudi, ko je šel z avtobusom na Brnik pričakat zlate reprezentante, da bi jih popeljal v središče Ljubljane, kjer je bil veličasten sprejem. Tudi pri tem je skorajda ostal brez besed. »To je težko opisati, to bi morali videti. Vsak igralec in član štaba me je pozdravil. In to neverjetno navdušenje ljudi ob prihodu represen-

tance v Ljubljano ... Ko sem košarkaše vozil proti odru na Kongresnem trgu, je bila tam nepregledna množica ljudi. To je bila tudi nevarna vožnja, čeprav je bilo urejeno spremstvo policije, vsi so šli proti avtobusu in je bilo zelo težko pripeljati na prizorišče,« je pripovedoval Belej, kot da bi bil še pod vtisom zgodovinskih prizorov.

V družbi Gorana Dragića

Voznik reprezentance je postal leta 2013, ko je Slovenija doma gostila

evropsko prvenstvo in je v prvem delu tekme igrala v Celju. »Takrat me je poklical Boštjan Čokl iz našega podjetja in me vprašal, če bi vozil reprezentanco. Seveda sem bil takoj za.« Od takrat vozi junake, ki jih pod tem imenom še vedno naslavljamo od prvenstva v Sloveniji. »Z vsemi fanti, s strokovnim štabom in člani vodstva reprezentance imam dober odnos, s tistimi, ki so že pet let zraven, smo še malo bolj povezani. Na avtobusu je vedno dobro razpoloženje. Če je kakšna pomembna zmaga, je seveda veliko veselje, če je poraz, smo pa vsi malo bolj zadržani. Zelo prijetno je voziti reprezentanco,« je opisal vzdušje Janez Belej.

V vseh teh letih voženj reprezentance se je zgodila tudi kakšna zanimiva anekdota. »Po turnirju Addeco v Kopru leta 2013 sem se sam odpravil domov, saj so si igralci uredili svoje prevoze. To je opazil Goran Dragić in rekel: »To pa ne, Janez, ne boš šel sam, ti bom delal družbo.« In tako je šel z mano do Ljubljane. To je bila res zanimiva in enkratna izkušnja. Lahko povem, da je Goran Dragić povsem preprost človek in zelo prijetna oseba, predvsem pa seveda vrhunski igralec.«

»Ko smo v Sloveniji pripravili evropsko prvenstvo, smo se prvič odločili, da bi imeli stalnega voznika, ki bi bil ves čas na rapolago reprezentanci. Predvsem je pomembno, da je Janez dober človek, fant od fare, kot temu rečemo, da so ga fantje in strokovni štab sprejeli. Upam, da bo z nami še dolgo, tudi potem ko bo šel v pokoj,« je izbiro voznika opisal direktor reprezentance Matej Likar.

ROBERT GORJANC
Foto: SHERPA

Z zlato medaljo, narejeno posebej zanj, ki jo je Slovenija osvojila v finalu EP v Istanbulu z zmago proti Srbiji.

Triinpetdesetletni Janez Belej je po rodu Laščan, zdaj živi v Zlatečah pri Novi Cerkvi. V Izletniku je zaposlen 13 let, pred tem je 22 let delal v komunalnem podjetju. Janez zna poskrbeti za dobro voljo na avtobusu, saj je kot nekdanji glasbenik zelo komunikativen, na zalogi ima tudi dovolj šal.

Sodelavca in prijatelja za vedno: Matej Likar, direktor košarkarske reprezentance, in voznik Janez Belej.

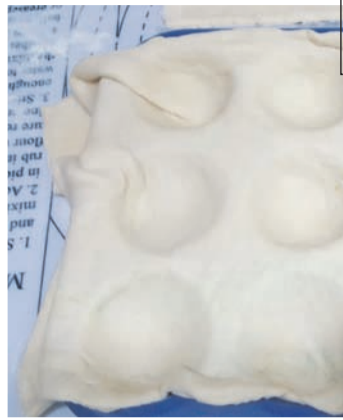
Domači nadevani žepki

EVINA
KUH'NA

Nekaj za
vsakogar

Testo

Čeprav sem uporabila kupljeno testo, sem ga dodatno razvaljala in ga razdelila na dva dela. Pri tem mora biti en del večji, tako da popolnoma prekrije model, ki ga uporabimo, tudi ko z njim zapolnimo luknjice. Prav tako ne sme biti razvaljan preveč na tanko, da se pri potiskanju v vdolbine ne strga. Model sem rahlo pomokala, nato sem testo potisnila v vdolbinice.

Nadevi

Smiselno sem pripravila kombinacije, ki sem jih uporabila za nadev. Preizkusila sem tri priporočene. Kombinirala sem narezek iz piščančjih prsi in mocarelo, pršut in čedar sir ter dimljenega lososa in kislometano.

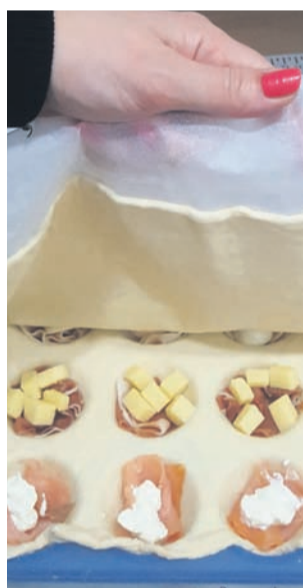

Najmanj okusen se mi je zdel nadev s pršutom. Razlog za to je preprost ... siri v nadevu se stopijo, ostala vsebina pa se ne »zapeče«. To pomeni, da v hrustljavem žepku še vedno ostane svež pršut, ki mi v tej kombinaciji okusov ni najbolj všeč.

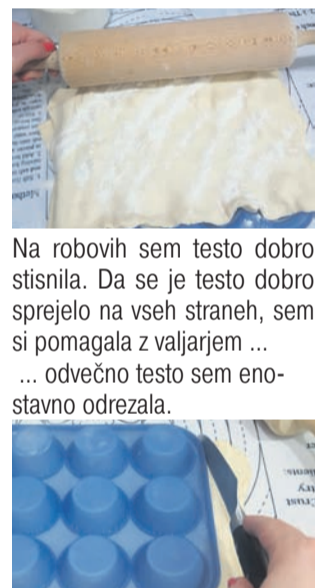
Namig: dobra kombinacija brez mesa ali rib bi bila mocarela in svež paradižnik.

Vrhna plast testa

Čez obloženo testo sem na koncu razvlekla še drugi del testa.

Na robovih sem testo dobro stisnila. Da se je testo dobro sprejelo na vseh straneh, sem si pomagala z valjarjem ...
... odvečno testo sem enostavno odrezala.

Sprehod med trgovskimi policami

Tokrat sem v nakupovalno košarico postavila narezka iz piščančjih prsi in pršut, sir čedar, kislometano in dimljenega lososa, mocarelo, jajca in testo za pico.

Namig: testo za pico lahko naredimo sami, a hitrejša pot je kupljeno testo, ki je tudi že lepo razvaljano.

Pred peko

Modelček z žepki sem za približno 15 minut postavila v hladilnik. Ko se je nadevano testo nekoliko strdilo, sem ga dala iz modelčka in žepke razrezala. Pred peko sem jih premazala z jajcem.

Peka in postrežba

Žepke sem pekla na 190 stopinjah Celzija približno 15 minut. Postregla sem jih na večjem krožniku. V sredini sem ponudila rahlo pekočo paradižnikovo omako.

OCENA

Priprava

hitra in enostavna

Okus

enostavno lahko zadovoljimo različne želje

Učinki so že vidni

Predstavljamo vam še štiri udeležence Akademije zdravega življenja in njihove želje. Spomnimo – cilj projekta naše medijske hiše in 24alife ni samo izguba kilogramov, ampak sprememba celostnega življenjskega sloga. Prve učinke je skupina po samo treh tednih sodelovanja v akademiji že občutila.

Ivanka Krajnc

zdrava prehrana

gibanje naj bo življenjski slog

obvladati vaje za krepitev mišic

priklicati nasmeh na obraz

Tatjana Dremelj

zdrava prehrana

izklesati postavo

izguba teže vsaj za deset kilogramov

nova poznanstva in nov pristop k vadbi

Magdolna Pajić

zdrava prehrana

vadba kot del vsakdanjika

naučiti se reči ne

druženje in spoznavanje ljudi

Tanja Hribernik

osvojitve zdravega načina prehranjevanja

znati se motivirati za dnevno gibanje

znati se sprostiti in hkrati zabavati

izguba telesne teže

ZANIMIVO:
Pomemben je dolgoročni cilj. To je celotna slika, končna vizija doseženega cilja. Toda gre za sestavljanko iz kratkoročnih ciljev. To so koraki do dolgoročnega cilja. Zapleteno? Nikakor ne. Zdravo življenje se lahko že danes začne s spremembo prehrane. Za začetek je lahko na krožniku več zelenjave ali sadja, dnevno sta lahko na urniku sprehod ali telovadba. To so kratkoročni cilji. Ko jih izpolnimo, dobimo večjo motivacijo za doseg dolgoročnega cilja: zdravega življenja. Ali kot je dejala udeleženka akcije **Ivanka Krajnc**: *»Ko sem doma vadila in mi je motivacija upadla, me je aplikacija 24alife opomnila z izjemnim sporočilom, ki mi je dalo voljo in moč: »Ljudje obupajo, ker vidijo, kako oddaljen je cilj, namesto da bi videli, kako daleč so prišli.«*

»Ne obupajte, ker je cilj oddaljen, bodite ponosni na to, kako daleč ste že prišli!«

Ne samo da so sodelujoči marljivi na srečanjih in skupnih vadbah, ampak tudi strogo upoštevajo vsa navodila ekipe 24alife. Ker svoj življenjski slog spreminjajo tudi s pomočjo mobilne aplikacije 24alife, imajo člani strokovne ekipe vsak čas in vsako minuto nadzor tudi nad tem, kako udeleženci vadijo doma. To pomeni, da imamo organizatorji akademije natančne podatke, kdo ves čas upošteva nasvete in kdo morda kdaj malo popusti.

Skupina je zelo pridno opravila prvi iziziv – opuščanje slabih in pridobivanje novih navad na področju

prehrane. V torek je dobila novo psihološko nalogo. Do naslednjega tedna mora posameznik napisati svoj dolgoročni cilj, kratkoročne cilje in strategijo, kako to doseči. O tem, kako to storiti in kaj je pri tem pomembno, jim je v ponedeljek predaval psiholog **Iztok Žilavec**. Piko na i bodo postavili prihodnji teden, ko bodo svoje načrte morali prinesiti podpisat Žil-

lavcu. Tako bo, če se malo pošalimo, ravno on njihova »slaba vest«, če začrtanemu ne bodo sledili ...

Tako jasno določeni cilji se namreč ločijo od zaobljub. In v tem je tudi odgovor na vprašanje, zakaj noveletne zaobljube kmalu padejo v vodo, jasno postavljeni cilji pa ne. To ni »lari fari«, gre za psihološko izpiljeno in dokazano tehniko uspešnega doseganja ciljev. »Napredek je možen samo pod vplivom izziva. Ta je nujen, saj če ne vidimo izziva, ni motivacije. Po uspešno opravljenem izizivu se nagradite s čim, kar vam bo motivacijo še povečalo za nadaljnje delo,« je z udeleženci razpravljaval Žilavec, ki sodeluje tudi z uspešnimi športniki.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: GrupA

Za kineziologa **Matevža Klevžeta** je znano, da ima ideje za vadbo na pretek. Pravijo, da četudi bi mu dali samo pisalo, bi v sekundi pokazal najmanj pet priročnih vaj z njim. Od udeležencev zahteva vztrajnost. »Ne da se,« pri njem ne pride v poštev ...

Med vadbo lahko vsak posameznik na zaslonu spremlja napredek.

Velika dodana vrednost Akademije zdravega življenja je, da bo ob vsakem srečanju ves čas psiholog **Iztok Žilavec** na voljo za individualne pogovore. Ko bosta padli motivacija ali volja, se bodo člani skupine na samem lahko z njim pogovorili. Vsi strokovni sodelavci akademije so na voljo za vprašanja skupine sicer vsak dan po elektronski pošti in aplikaciji.

Iztok Žilavec

CILJI MORAJO BITI:

- specifični
- merljivi
- dosegljivi
- ustrezni
- časovno določeni
- evalvirani
- zapisani

POZOR! V istem časovnem obdobju si lahko človek zada dva dolgoročna cilja, ki ju uspešno doseže. Če je ciljev preveč, je uspešnost njihovega doseganja manjša.

V četrti Centro Habana, in sicer v lepo urejeni ulici Paseo del Prado, ki jo krasi tudi lep drevored. Stavbe v Havani navdušujejo.

Ena od ulic v manj obiskanem delu prestolnice

Tam, kjer ljudje plešejo na ulici

Samosvoja Kuba naredi na obiskovalca močan vtis – Bogata kubanska kultura

Na kaj najprej pomislim ob besedi Kuba? Na njeno čudovito prestolnico, po kateri vozijo starodavni, nekoč razkošni ameriški avtomobili, na rum, cigare, salso in rumbo, plaže in palme ob njih ... In na za današnje čase zelo poseben kubanski politični ter gospodarski sistem. Tudi na bolj ali manj dolge vrste čakajočih, celo za nakup sladoleda. Vse od naštetega je vredno posebne pozornosti.

Najraje se spominjam živahnih kubanskih ljudi, ki imajo kot kaže glasbo in ples že v krvi. Tega, kar sem videl na Kubi, nisem videl še nikjer na svetu. Recimo stanovanj kakšne večstanovanjske hiše si prinesejo pred njo na ulico glasen predvajalnik glasbe. Nato pojejo in plešejo, in sicer tako predšolski otroci kot sedemdesetletniki. Podobno je ob gostilniških vrtovih, kjer nekateri mimoidoči, ki jih premamijo glasbeni ritmi, začno poplesavati in peti kar na ulici. Če bi se to zgodilo pri nas, bi se začeli spraševati, če se ni komu »utrgalo«. In zanimivi so obrazi teh plesočih ljudi, ki so med petjem in plesom videti, kot da so v transu.

Kje je »Eslovenia«?

»Ta avto je iz leta 1952,« se mi je v starodobnem ameriškem avtomobilu pohvalil taksist v Havani. Avto, v katerem sem se vozil, je bil zanikrn, a nekateri starodobniki so lepo prenovljeni in se v njih po prestolnici vozijo premožni turisti. Sam sem kmalu

začel uporabljati mestni avto, kjer so potniki med prometnimi konicami nabasani kot v ribe v pločevinki. Verjetno so vozovnice havanskih mestnih avtocest najcenejše na svetu, saj v protivrednosti znašajo komaj štiri evrske cente.

Kuba za turiste sicer ni ravno poceni dežela. V obtoku sta namreč dve valuti, ena za domačine in tako imenovan konvertibilni peso za turiste. Liter mleka stane na primer dva ameriška dolarja, zobna pasta me je stala nič manj kot tri dolarje in pol. V trgovinah je izjemno slaba izbira oziroma je v glavnem sploh ni. Kubanska delavska plača znaša približno dvajset evrov. Domačinom, ki sem jim omenil, da v Sloveniji znaša de-

lavška plača približno šeststo evrov, se je to seveda zdelo ogromno. Z nekoliko osnov italijanščine in še s kakšno dodatno špansko besedo se s kubanskimi sogovorniki sicer ni težko sporazumevati. Tuje jezike sicer obvladajo redki.

Vpraševali so me seveda od kod sem in za »Eslovenia« (špansko ime za Slovenijo) ni vedel prav nihče. »Je

to ena od držav, ki so nekoč sestavljale Sovjetsko zvezo?« sem največkrat slišal. S tem, da sem iz rodne dežele prve dame sosednjih ZDA, pa se na Kubi ne kaže hvaliti.

Očarljiva Havana

Havana popotnike povsem očara. Mesto je eno najlepših, kar sem jih kdaj videl, če ne celo najlepše. Najbolj všeč so mi bile različne starinske

Napisa na eni od stanovanjskih hiš: »Por siempre Fidel« (Za vedno Fidel) in »Fidel es pueblo« (Fidel je ljudstvo).

Pevka v zanosu. Kubanski ritmi hitro prepričajo. Mimidoidoči na ulici se včasih ustavijo in zapešejo.

V pričakovanju turistov. Ti ameriški starodobniki so namenjeni turističnim ogledom Havane.

Stanovanjski blok na podeželju

El Capitolio v Havani spominja na Capitol v ZDA.

Pod Chejevim portretom ... Izjemno skromna trgovinica v revnejšem predelu Havane je med znanilci kubanskega reformnega časa.

Z manjše tržnice. Darovi kubanske narave

Siesta in red po kubansko. Psi so označeni s kartončki, tudi črn Vladimir.

stanovanjske stavbe z bogatimi pročelji, ena lepša kot druga. Drugo poglavje je seveda njihovo stanje, ki je ponekod porazno. Nekatere, ki niso vzdrževane, so že napol ali skoraj v celoti podrte, v ruševinah. Videl sem celo stavbo skoraj brez strehe, pod katero stanovanjci še vedno vztrajajo. Ponekod so stare stavbe celo že lepo restavrirane. Tudi nekatere starinske javne stavbe imajo zelo razkošen videz. Recimo veličasten El Capitolio,

ki po svoji arhitekturi zelo spominja na stavbo Capitola, kjer domuje kongres ZDA. Razkošen videz ima na primer tudi starinska stavba muzeja revolucije, ki je nekoč služila kot predsedniška palača. Nadvse imenitnim stavbam ni v Havani ne konca, ne kraja.

Najbolj turistična četrt prestolnice je Stara Havana (Habana Vieja), kjer so najstarejše stavbe tega mesta. Med njimi je tudi katedrala. Pomemben

del vlemesta, ki ima 2,2 milijona prebivalcev, je tudi četrt Centro Habana. Novejši del prestolnice predstavlja poslovna četrt Vedado, kjer sta arhitekturna spomenika hotel Nacional in hotel Habana Libre (nekdanji hotel Hilton, zgrajen tik pred socialistično revolucijo). V Vedadu je v času pred revolucijo vladala ameriška mafija.

Moj začasen dom je bil v hotelu v prestižni četrti Miramar, kjer je na stotine čudovitih starih vil. S svojim

hotelom, zgrajenim pred približno štirimi desetletji in s tremi kubanskimi zvezdicami, nisem bil ravno zadovoljen. Stavba z več kot dvajsetimi nadstropji ima štiri dvigala, vendar je delovalo eno samo. Stene sobe so bile zamazane in bi jih bilo treba prepleškati že pred leti. Med bogatim samopostrežnim zajtrkom je enkrat treba čakati, da prinesejo žlice, drugič na skodelice za čaj, tretjič ... Na Kubi so seveda tudi dobri hoteli.

»Mi smo Fidel«

Na Kubi seveda nisem šel zato, da bi užival v hotelskem razkošju. Zavedal sem se, da je to država tretjega sveta in za nameček še s planskim socialističnim gospodarstvom. Razmere so me zelo spominjale na socialistično Poljsko, Češkoslovaško in Madžarsko, kot sem jih osebno spoznal pred tremi in več desetletji. V Jugoslaviji je bilo nekoliko drugače. Tudi Kuba se dandanes počasi spreminja, reformira. Kljub vsemu je to država, ki je za razliko od številnih držav tretjega sveta marsikaj dosegla na področju brezplačnega zdravstva, šolstva in enakopravnosti žensk. Na seznam držav, ki so večje kršiteljice človekovih pravic, pa se uvršča že dolgo.

Na Kubi in širše je seveda še zelo živ spomin na predlani umrlega doletnega voditelja Fidela Castra. »Mi smo Fidel«, »Fidel je ljudstvo«, »Komandant in vodja« in še marsikaj piše ob njegovih portretih ob ulicah. Takšni napisi niso prav pogosti. Ulični prodajalec je prodajal tudi zadnjo številko časnika Granma, glasila kubanske komunistične partije, s Fidelevim portretom na naslovnici. Ob njegovem portretu je pisalo: »V srcu Kube«. Beseda »granma« namreč pomeni »stara mama«. Granma se namreč imenuje velika jahta, s katero je leta 1956 priplulo na Kubi 82 revolucionarjev, ki so v tej deželi zanetili socialistično revolucijo (prvi lastnik je jahto poimenoval v spomin na svojo staro mamo). Med njimi so bili brata Fidel in Raul Castro, sinova zelo premožnega očeta, in Che Guevara, Argentinec z nekaj irske krvi. Po zgodovinsko pomembni jahti Granma, ki je na ogled v muzeju revolucije, se dandanes imenuje celo ena od kubanskih pokrajin. Na Kubi je pred Castrom vladal diktator Batista, ki je pred revolucionarji zbežal iz dežele. Za njim so jokali redki.

Politika gor ali dol, Kuba je prečudovita dežela. Veliko sem vedel o Kubi, preden sem jo obiskal. Toda to je dežela, ki jo je treba doživeti.

BRANE JERANKO

Na Kubi večino Evropejcev najbolj zanimajo plaže.

Največja znamenitost Havane je pravzaprav Malecon, osem kilometrov dolga avenija ob morski obali. Ob večerih se tam zbere množica meščanov, ki se tam pogovarjajo, pijejo, pojejo in plešejo.

V sedmi sezoni akcije Naj maturantka in naj maturant boste lahko v naslednjih mesecih ponovno izbirali dekle in fanta, ki bosta prejela laskavi naziv in ob tem tudi lepo nagrado. Tri mesece bo trajal izbor med kandidati iz različnih srednjih šol s Celjskega za uvrstitev v majski finale. Zmagovalca finalnega dela se bosta za privlačni nagradi – skuter in električno rolko – pomerila na javni prireditvi.

Bralci lahko v vsaki številki glasujete za »svojega« kandidata, ki je predstavljen s portretno fotografijo, v eni od izdaj časopisa pa bo tudi na večji fotografiji v maturantski opravi (glede na objavljen vrstni red kandidatov). Tisti maturant in tista maturantka, ki bosta do konca posameznega meseca zbrala največ glasov, se bosta uvrstila v finalni majski krog tekmovanja.

V februarskih številkah časopisa se bo zvrstil prvi krog kandidatov, marca in aprila bomo predstavili še naslednja dva. Vsak mesec bosta znana dva finalist. Vseh šest se bo v končnem obračunu pomerilo maja.

Sto točk učiteljev

Razrednik ali učiteljski zbor lahko izbranemu kandidatu (**le enemu!**) iz posameznega maturantskega razreda dodelita dodatnih sto točk za njegovo učno in delovno uspešnost. Svojo odločitev nam morata sporočiti na elektronski naslov tednik@nt-rc.si.

V akciji Naj maturantka in naj maturant se bodo ta mesec predstavili kandidati naslednjih šol:

- SREDNJE ŠOLE ZA HORTIKULTURO IN VIZUALNE UMETNOSTI CELJE (SŠHVU),
- ŠOLSKEGA CENTRA ŠENTJUR (ŠČŠ),
- SREDNJE ŠOLE ZA GOSTINSTVO IN TURIZEM CELJE (SŠGT) in
- EKONOMSKE ŠOLE CELJE (EŠC).

Pravila glasovanja

Na enem kuponu lahko glasujete za enega naj maturanta ali za eno naj maturantko. Pri glasovanju bomo upoštevali le originalne pravilno izpolnjene kupone, ki nam jih boste poslali po pošti ali prinesli osebno.

NAJ MATURANTKA IN NAJ MATURANT 2018

SEDMA SEZONA AKCIJE, foto: Nataša Müller, oblikovanje: Andreja Balja

1. Vid Podgrajšek
3. CV, SŠHVU

2. Nika Škruba
3. CV, SŠHVU

3. Matej Verbuč
4. AT, SŠHVU

4. Dolores Hercog
4. AT, SŠHVU

5. Tim Čurči
4. HT, SŠHVU

6. Janja Bevc
4. HT, SŠHVU

7. Aldin Sinanović
5. DHT, SŠHVU

8. Julija Cvelbar
5. DHT, SŠHVU

9. Andraž Hrastnik
2 KPTI, ŠČŠ

10. Lara Kovač
2 ŽPTI, ŠČŠ

11. Matjaž Meklav
3 AM, ŠČŠ

12. Nejc Kovač
3 BM, ŠČŠ

13. Ambrož Voga
3 SP, ŠČŠ

14. Valerija Drolc
3 SP, ŠČŠ

15. Martin Pevec
4 T, ŠČŠ

16. Alenka Gradišnik
4 T, ŠČŠ

17. Filip Burnik
4. A, SŠGT

18. Marjeta Tržan
4. A, SŠGT

19. Matic Rupnik
4. B, SŠGT

20. Anja Turk
4. B, SŠGT

21. Blaž Stanko
4. C, SŠGT

22. Luka Rakovič
4. Č, SŠGT

23. Neža Pratengrazer
4. Č, SŠGT

24. Tomaž Ostreuh
3. D, SŠGT

25. Nuša Maloprav
3. D, SŠGT

26. Tristan Romih
3. E, SŠGT

27. Monika Vrečko
3. E, SŠGT

28. Albin Nura
4. A, EŠC

29. Tinkara Velenšek
4. A, EŠC

30. Žiga Zgajner
4. B, EŠC

31. Ula Matek
4. B, EŠC

32. Rok Fale
4. C, EŠC

33. Alja Pečovnik
4. C, EŠC

34. Luka Cerovšek
4. F, EŠC

35. Ana Teržan
4. F, EŠC

Novi tednik in
Radio Celje

www.nt-rc.si

28. Albin Nura

32. Rok Fale

KUPON

Glasujem ZA naj maturanta / naj maturantko

Pod zaporedno številko: ○

Ime in priimek: _____

Podatki o osebi, ki je glasovala:

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Telefon: _____ E-pošta: _____

Ste naročnik Novega tednika? DA NE

Kupon pošljite na: Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje.
Udeleženec dovolí organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov v skladu z Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

Za februarske kandidate lahko glasujete do vključno točka, 27. februarja.
Zmagovalca februarskega kroga glasovanja bomo objavili 1. marca.

Glasujte za svojega kandidata

Tudi letos se sodelovanje v akciji splača, saj sta glavni nagradi res privlačni, to sta skuter in električna rolka!

Vsak mesec bomo med pošiljatelji kuponov izžrebali nagajenca, ki bo dobil hišno nagrado.

29. Tinkara Velenšek

30. Žiga Žgajner

31. Ula Matek

33. Alja Pečovnik

34. Luka Cerovšek

35. Ana Teržan

Po dosedanjem glasovanju vodita Ana Teržan in Matjaž Meklav.
Za februarске candidate lahko glasujete še do torka, 27. februarja!

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Iz družinske kronike Antona in Marije Puncer (3)

Anton, čevljarški mojster in progovni oglednik

Anton se je po prvi svetovni vojni zaposlil kot čevljarški mojster v zadrugi v Nazarjah. Pred preselitvijo v Nazarje je hodil na delo peš čez gorenjski klanec, a tudi kasneje, kadar je moral na vlak v Šmartno ob Paki.

Leta 1926 se je družina iz Nazarij preselila v Gavce. Takrat je bila družina že osemčlanska, in sicer z otroki Katarino (Katko), roj. leta 1915, Marijo (Micko), roj. leta 1919, Terezijo (Rezko), roj. leta 1920, Antonijo (Tončko), roj. leta 1922, Stanislavo (Slavko), roj. leta 1923 in Alojzom (Lojzetom), roj. leta 1924.

Tam so Puncerjevi živeli kot prava viničarska družina, domačini so jim pravili »nograški« (vinogradniški). Anton je v tem času dobil zaposlitev pri železnici kot progovni oglednik. Marija je skrbel za družino in delala kot dninarica na kmetiji svojega svaka, a tudi pri drugih kmetih.

V Gavcah so živeli do leta 1937, ko so se preselili v Mali Vrh št. 37 nad Šmartnim ob Paki, kjer so imeli v najemu hišo z nekaj zemlje. V tem času so se od skupno desetih rodili še preostali štirje otroci: Maks, roj. leta 1926, Franc, roj. leta 1927, Ivan roj. leta 1929 in Nežka, roj. leta 1931. Ivan je umrl komaj dveleten ravno v času rojstva najmlajše Nežike.

Železničarji so imeli t. i. »režijske karte« za prevoz z vlakom, enkrat letno jim je pripadala brezplačna vozovnica po vsej državi, med drugo

Družina Puncer nekaj let pred drugo svetovno vojno. Na fotografiji so Tona in Marija ter njihovih pet otrok od desetih: Lojze, Tončka, Rezka, Nežka in Maks, en otrok je najbrž sosedov.

vojno celo do Dunaja. Lojze je imel mesečno vozovnico do Celja, kamor je hodil na gimnazijo, Nežka jo je imela do Žalca, kamor je hodila v meščansko šolo. Vsi otroci so bili pred drugo svetovno vojno večkrat na morju, z izjemo najmlajših treh, ki so bili samo enkrat v Splitu.

Družina Puncer ob nemški okupaciji leta 1941 ni bila sprejeta v Heimattbund in tako njeni člani niso postali državljani rajha in so tako bili »Schutzangehoeriger«, manj-

vredni državljani. Ker so bili temnih las in oči, je morala Marija komisiji dokazovati, da niso Židi, da ne bi dobili rumene zvezde. Tako je bil sin Lojze dodeljen na prisilno delo v Judenburg in Zeltweg v Avstrijo. Kasneje ga je zajela nemška policija in ga vtaknila v celjski Stari pisker. V celici smrti je opazil na steni napisano ime soimenjaka, bratranca Alojza Puncerja. Preseljen je bil v zapore v Maribor, od koder ga je rešil župnik iz Petrovč.

Med drugo svetovno vojno je Anton delal v Avstriji, zadnje leto pa je delal pri železnici v domačem kraju kot obhodnik proge od Šmartnega ob Paki do Šoštanja.

Brat Lojz, ki je imel v lasti kmetijo pri Plahutih v Paški vasi, mu je podaril parcelo v Paški vasi, na kateri sta si Anton in Marija po drugi svetovni vojni zgradila dom, ki je bil po mnogih selitvah njun zadnji. Anton je umrl leta 1965, Marija je preminila leta 1971.

BOŽENA TANŠEK

ALBUM S CELJSKEGA

Doroteja Hauser: Jakob Javornik, pozimi 1910

Portret desetletnega Jakoba Javornika (1900–77), mojega starega očeta, je po njegovem pričevanju naslikala slikarka Doroteja Hauser pozimi leta 1910. Domačim je pogosto pripovedoval, kako je med portretiranjem trpel, saj je moral negibno sedeti na zelo, zelo toplo zakurjeni peči v njeni hiši na »Štalnarjevem« hribu nad Vojnikom. Sicer pa se je slikarke spominjal kot zelo dobrosrčne gospe, ki je ob praznikih vedno obdarila njega in ostale otroke v soseščini.

V času njegovega otroštva je družina živela na Konjskem pri Vojniku, v tridesetih letih pa je kot zidar sezidal hišo za svojo družino v Škofji vasi pri Celju, kjer je leta 1977 tudi umrl.

Prispevala: Danica Poropat

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje, info: 03 426-17-36 (Srečko Maček), medijski pokrovitelj: Novi tednik, vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

novi tednik

radio celje

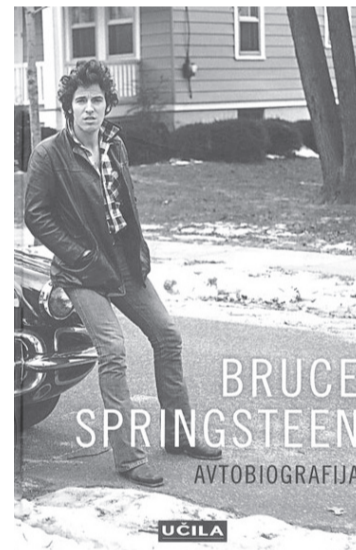
Bruce Springsteen: Avtobiografija

Dobrodošli v zakulisju rokenrola

Glory Days, Born in the USA, Streets of Philadelphia, Born to Run, Waitin' on a Sunny Day je le nekaj naslovov legendarnih skladb Bruca Springsteena, ki že od nekdanj naredijo moj dan. Kdo je mož, ki pri skoraj sedemdesetih letih svoje poslanstvo glasbenika jemlje tako resno, da se na odru poti in skače kot nor kar tri ure? Kako je deček iz predmestja New Jerseyja v svojih pesmih kritično ost usmeril k številnim družbeno-političnim temam in iz tega naredil uspešnice? Kako je doživel svetovno slavo in postal eden največjih imen rokenrola? Ljubitelji njegove glasbe imamo zdaj možnost, da preberemo zgodbo njegovega življenja, kot jo je, na trenutke sicer preveč podrobno, zapisal sam.

»Da se želiš ves večer predajati do konca – divji ogenj v srcu, ki enostavno ne ugasne,« tako opisuje svoj čarobni trik, s katerim drži v napetosti tudi osemdesettisočglavo množico glasbenih navdušencev. V svoji avtobiografiji nas popelje po svoji glasbeni poti od drobcenega katoliško vzgojenega fantiča iz New Jerseyja do enega najboljših kantavtorjev na svetu.

Seveda se je kot marsikateri drug glasbenik za rokenrol navdušil ob ogledu oddaje Eda Sullivana, v kateri je nastopil Elvis Presley. Z zaslužkom od priložnostnih del in z mamino podporo je prišel do svoje prve kitare. Med igranjem se je potil v svoji sobi in dnevnih sobah prijateljev ter počasi napredoval do manjših klubov. Med nešteti večeri, ki jih je preigral s fanti iz soseščine, so nastale zasedbe The Castiles, Steel Mill in The Wild, the Innocent and the E Street Shuffle, predhodnica legendarnega E Street banda. Ob marsikaterem nastopu je premagoval družbene in rasne razlike, na marsikaterem odru so ob njem stali fantje, ki so nekaj let zatem umrli v vietnamski vojni. Od fanta v ozadju, ki je pisal pesmi in besedila ter igral kitaro, je vedno bolj neutrudno stopal naprej, tudi pred mikrofonom.

Kako mu je uspelo, da njegova spremljevalna skupina obstaja že več kot štirideset let od ustanovitve? Temu je botrovala predvsem ukinitvev demokracije. The Boss je namreč spoznal, da si lahko tisti, ki nosi največje breme dela in odgovornosti, vzame tudi oblast. Jasno je določil vloge posameznikov, sam je vodil ustvarjalno smer svoje glasbe. »Vladala je jasna hierarhija, ki nam je omogočila utrditev vezi na načelu, da delamo skupaj, a v moji skupini.« Na to odločitev

danes gleda kot na eno najboljših v svojem mladem življenju.

V avtobiografiji podrobno opiše tudi svojo pot pod okrilje svoje prve glasbene založbe in izid njegove prve plošče. »Prve pesmi se rodijo v trenutkih, ko pišeš brez jasnega zagotovila, da te bo sploh kdo slišal. Do tistega trenutka si sam s svojo glasbo. To se zgodi samo enkrat v življenju,« pravi. A do uspešnic, naslovnice glasbenih revij in svetovne slave je moral Bruce Springsteen izbojevati nešteto bitk, izpogajati boljše pogoje z založbo, dolge verige verzov strniti v jasne skladbe, razmisliti o aranžmajih, vedno znova iskati pravi studijski zvok. To ni zvezdništvo, to je garaško delo.

Ena njegovih večnih bitk je depresija. Kadar ni na turneji, je njegovo življenje čudno. Brez večernega odmerka adrenalina, ki ga nudijo koncerti, je izgubljen, pravi. Mnogo tesnob je njegovi duši nakopal problematičen odnos z očetom. »Očetu nisem bil najljubše bitje,« zapiše in doda, da se je v odnosu do očeta že od malih nog počutil kot vsiljenec, tujec in tekmeč v hiši. V njegovi družbi se je vedno počutil, kot da mora biti močnejši, pametnejši, bolj športen. Pa čeprav je oče ob pogledu na svojega sina videl svoj pravi jaz. Delavska oblačila in plečata postava niso mogli skriti nežnosti, plahosti, sramežljivosti in zasanjane negotovosti. Springsteen si ne zakriva oči pred svojimi osebnimi stiskami. Tudi uspeh, denar, trije otroci in zakon z glasbenico Patti Scialfa ga niso rešili pred njimi. Seme očetovih težav je zakopano nekje globoko v glasbenikovi krvi, zato mora biti oprezen, poudarja.

TINA STRMČNIK

O avtorju:

Bruce Springsteen je bil sprejet v Hišo slavnih rokenrola, Hišo slavnih kantavtorjev in Hišo slavnih New Jerseyja. Prejel je dvajset nagrad grammy, oskarja in nagrado Kennedyjevega centra. Z družino živi v New Jerseyju.

Uredništvo objavlja pisma bralcev po svoji presoji v skladu z uredniško politiko, razen ko gre za odgovore in popravke v skladu z Zakonom o medijih. Dolžina naj ne presega 40 vrstic (pisava 14) oziroma približno 3 tisoč znakov. Daljše prispevke krajšamo v uredništvu oziroma jih avtomatično zavrnamo. Da bi se izognili nesporazumom, morajo biti pisma podpisana in opremljena s celotnim imenom, naslovom ter s telefonsko številko avtorja, na katero lahko preverimo njegovo identiteto. V časopisu pismo podpisujemo z imenom in s priimkom avtorja ter krajem, od koder je doma. Pisma nam lahko pošljete na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, Celje ali na elektronski naslov tednik@nt-rc.si ali ga oddate na spletni strani www.novitednik.com (Pisma bralcev).

UREDNIŠTVO

Prejeli smo

Nikamor se ne selimo, ostajamo v Laškem

Ob pomirjujočem sneženju sem v Novem tedniku št. 6, 7. 2. 2018, naletel na članek z zgornjim naslovom. Namen članka je zanikanje govoric o postopni selitvi proizvodnje iz Laškega.

V mojem »zapečku« so ob tem privreli na dan spomini na nekdanji Tim, tovarno izolacijskega materiala, skoz katerega je prešlo do sprememb več kot 4500 zaposlenih, od tega vsaj 83 aktivno delujočih podjetnikov.

To je bilo obdobje politike polne zaposlenosti, kar je za nekatere sedanje apologete zelo bogokletno in vredno lustracije.

Podjetje, nekoč delniška družba, je v službi interesov lastnikov.

Dejstvo je, da se v času osamosvojenosti Slovenije število zaposlenih v Timu in kasneje Fragmatu Timu stalno zmanjšuje (trenutno je v Rečici 180 redno in 35 zaposlenih v invalidskem podjetju).

Selitev dejavnosti in dobička je permanentna in nejasna skozi prikaze dosežkov in bremen »skupine«.

Čigavih je teh devet milijonov dolga?

Tim, tovarna izolacijskega materiala, je bil v okviru sistema multinacionalke Dow Chemical zgrajen s krediti, ki so že zdavnaj odplačani.

Kakšno požrtvovalnost je zahteval celoten »green field« projekt, ki se je razvijal iz nič, dokazujejo prezgodnje smrti treh direktorjev: Srečka Šentjurca, Avgusta Pinterja in Ivana Novaka, brez katerih ne bi bilo nič od tega, s čimer je najprej operirala Aktiva iz Ljubljane, od leta 2005 pa družinsko podjetje iz Sodražice.

Če bi še bili aktualni partizani, bi jim v spomin in zahvalo napisali ploščo »Kot žrtve so padli«.

MARJAN ZAVŠEK, Laško

Prešeren brez časopisa

Naročena imamo dva časopisa, nepogrešljiv in priljubljen Novi tednik in tudi Nedeljski dnevnik. Že desetletja ju imajo sosede tudi, povrh še Kmečki glas in Novice, tako da smo vsi obdani s časopisi, ki nam krajšajo čas in nas obdarjajo z raznimi novicami. Na žalost smo vsi v vasi Bukovca letos lahko brali na Prešernov dan le stare časopise, ker je poštar zatajil. Časopisi, ki izhajajo ob četrtkih, so zaradi praznika izšli en dan prej, v sredo, a dobili smo jih v petek. Čeprav je danes, ko to pišem, snega več kot takrat, je bil poštar kot ponavadi tu približno ob isti uri. Ceste so tudi enake. Tisti dan, ko ni bilo poštarja, je sosed peljal ženo k zdravniku brez verig. Vsi so odšli v službe, kombi je prišel po otroke. Ko smo poklicali na pošto, so nam odgovorili, da je poštar prinesel pošto nazaj, niso pa povedali razloga. Čez dva dni nam je prinesel pošto, cel kup položnic, ki jih lahko ponavadi na občini poravnamo brez provizije, a je bilo tokrat prepozno.

Pred desetletji je pošto nosil poštar Jože Žagar, ki je žal že pokojni in je kot delni invalid pošto raznosil s pomočjo svojega kolesa. Ceste so bile takrat makadamske. Kolo je postavil v sneg in šel od hiše do hiše peš. Na kolesu je imel dve torbi in še svojo torbo kot pismonoša. Na hrbtnu je imel nahrbtnik, v katerem je imel cigarete, zdravila in tudi kakšne druge drobnarije, ki so mu jih naročili vaščani, pa je dobil zato napitnino. Ravno tako je bilo, ko je nosil po domovih pokojnino. Spomnimo se kar dveh poštarjev iz Jurkloštra, ki sta morala najprej priti v službo v Laško in potem še raznositi pošto.

Tudi sam sem bil zaposlen v podjetju, kjer smo opravljali zimsko službo. Tudi ob njih zjutraj je bilo treba na hitro v službo, ker smo morale biti zjutraj splužene ceste. Ne glede na to, kako močno je snežilo, sem šel v službo

z motorjem 8 km do podjetja podnevi ali ponoči, pa ne samo za osem ur, ampak podvojeno, imel sem samo par ur počitka in sem moral spet nazaj. Zato tudi sedanji zimski službi vsaka čast.

NANDE JAKOPIČ,
Bukovca 9, Laško

Modri telefon

Ograja ob cesti

Občana zanima, koliko morajo biti oddaljeni klički električnega pastirja ali katera druga ograja od ceste oziroma javne poti. Zanima ga, kako je to urejeno po naši zakonodaji in če so predvidene zaradi njenega neupoštevanja tudi sankcije.

Ministrstvo za infrastrukturo odgovarja:

»V cestnem svetu, ki poteka največ dva metra od linij skrajnih točk, vključno z napravami za odvodnjavanje, se ne sme postavljati ničesar razen prometne signalizacije. Cestni svet je zemljišče, katerega mejo določajo linije med skrajnimi točkami prečnega in vzdolžnega profila cestnega telesa, vključno z napravami za odvodnjavanje. Določa oziroma meri se ga različno, glede na konfiguracijo terena.

V Zakonu o cestah je navedeno, kaj je prepovedano postavljati v cestnem svetu javne ceste, sankcije za kršitve pa se gibljejo od tisoč do štiri tisoč evrov, odvisno od statusa kršitelja.«

BJ

Če imate težave in ne veste, kam bi se obrnili, lahko pokličete številko našega Modrega telefona 031/569-581, vsak dan med 10. in 17. uro. Svoja vprašanja za Modri telefon lahko med ponedeljkom in petkom zastavite tudi po telefonu 42-25-158.

Častna šentjurska zlatoporočenca

V soboto, 10. februarja, sta Simon in Ana Sivka pozlatila zakonsko zvezo, in sicer na datum, ko sta si obljubila večno zvestobo pred natančno petdesetimi leti. V prijetnem vzdušju sta se v krogu sorodnikov in prijateljev poveselila ter obudila spomine na skupno prehojeno pot. Posebno čast jima je izkazal tudi župan Občine Šentjur Marko Džur, ki jima je pripravil nagovor in ju razglasil za častna zlatoporočenca občine.

Simon in Ana sta bila že od malega vajena trdega dela, saj sta oba odraščala na kme-

tiji v negotovem povojnem času. Pri kmečkih opravilih sta se tako tudi spoznala in si s trdim delom uspela vsak po svojih močeh ob skrbi za družino, v kateri so se jima rodili trije otroci, izboriti možnost za lepšo prihodnost. Njuna življenjska pot se je začela v vasi Ravne v Vodružu pri Šentjurju, kjer je odraščal Simon in kjer zakonca še danes skupaj s sinom skrbita za kmetijo. Danes, ko žanjeta sadove svojega dela, imata tako več časa drug za drugega, za skupne izlete in druženje z najdražjimi, s sorodniki in prijatelji, ki se k

njima radi vračajo. Topel, prijeten in gostoljuben dom in pripravljenost pomagati sta njun zaščitni znak, najbolj pa sta vesela družbe desetih vnukov.

Kot je dejal župan, enoumnega recepta za uspešen zakon ni, čeprav vedno govorimo o istih sestavinah: poštenosti, iskrenosti, razumevanju, potrpežljivosti, opori, naklonjenosti, nežnosti in predvsem enotnosti. To in še marsikaj ni manjkalo tudi v zakonu Ane in Simona, ki jima ob jubileju iskreno čestitamo.

ŠČ

Popolni na maturantski ples

Tilen Gradič
s soplesalko
Tadejo Gologranc

Tokrat vam razkrivamo podobo izžrebanca nagradne igre Popolni na maturantski ples, dijaka Srednje zdravstvene šole Celje Tilen Gradiča iz Šentjurja. V nagradni igri, ki smo jo skupaj pripravili Novi tednik in Radio Celje ter Citycenter Celje, je prejel darilne bone v vrednosti 250 evrov, ki jih je lahko izkoristil v trgovinah nakupovalnega centra. Ob pomoči stilistke Sonje Rigler si je v Citycentru Celje izbral oblačila v Zari in čevlje v Humanicu. Za pričesko so poskrbeli v frizerskem salonu Dok v Citycentru Celje.

SB

Foto: NATAŠA MÜLLER

Tilen se je za maturantski ples popolnoma preobrazil v Citycentru Celje.

Ocenjevanje pustne urejenosti lokalov v celjskem mestnem jedru

Turistično in kulturno društvo Celje je v torek, 13. februarja, med 10. uro in 12.15 izvedlo ocenjevanje pustne urejenosti gostinskih in trgovskih lokalov v celjskem starem mestnem jedru.

V ta namen smo ustanovili posebno komisijo, ki smo jo sestavljali člani TKD Celje: Stevan Đukić, Božo Pungaršek, Vesna Golner, Marija Pantner in Alenka Tajnšek. Ocenjevanje smo izvajali v okviru prireditev Celjskega pusta 2018.

Letošnji pustni torek je bil v celjskem mestnem jedru pre-

cej pester. K temu sta opazno pripomogla najavljena popoldanska povorka po mestnih ulicah in nagradni sklad v obliki bonov za nakupe v mestnem jedru. V igri so bile namreč nagrade v vrednosti 500 evrov za prvo mesto, 250 evrov za drugo mesto in 100 evrov za tretje mesto, ki jih je zagotovil Zavod Celeia Celje.

Priljubljeni celjski publi in pivnice so že na pustno soboto pripravili tematske večerne zabave (Špital – pirati, Tamkouchiri – Vikingi, Branibor – džungla, Zlata jama – slavne osebe), na pustni torek pa so

te teme ohranili z okrasitvijo lokalov in maskiranjem zaposlenih. Med lokali je še posebej izstopal Tamkouchiri, kjer so svojim gostom ponudili vikinški pustni zajtrk s šunko in krofi.

Kavarnica Espresso je tudi letos poskrbela za celovito pustno podobo z okrasitvijo, s simpatičnima maskama in pustno dodatno ponudbo, saj so lahko gostje lokala dobili ob pijači tudi brezplačne krofe.

Cvetličarna v Prešernovi ulici se je letos prelevila v cvetličarno Pri čebelici, kjer je simpatična cvetličarka čebeli-

ca svojim kupcem svetovala tudi o zdravilnih lastnostih medu in cvetnega prahu, še posebej pa medice, ki so jo lahko tudi poskusili.

Številne maske in okrasitev

Posebej so se na pustno dogajanje pripravili v trgovini Mercator Soča (indijanke), trgovini Tuš (Pike Nogavičke), pekarni Rolca (miške), frizerstvu Marko (miške in pravi snežak pred vhodom), obeh prodajalnah Geršak (indijanke), trgovini DM (miške), pekarni Mlinar v Stanetovi ulici in pekarni Presta v Prešernovi ulici, kjer so bili maskirani vsi zaposleni. Za tovrstne trgovske ali storitvene lokale je to še posebej pohvalno, saj v programu mesta sodelujejo predvsem zaposleni, ki tako poskrbijo za dodatno promocijo svojih delodajalcev.

Z izvrjnimi maskami in s prijaznimi nasmehi so svoje stranke pričakali tudi v trgovini Koko v Lilekovi ulici (maska in okrasitev lokala sta bili predstavljeni v čudoviti celostni podobi), trgovini Ona-On v Prešernovi ulici (ta dan je bila tu Bela hiša z Donaldom Trumpom in Melanijo), fotostudiju Klara na Trgu celjskih knezov (kjer so se preselili v čas 19. stoletja, lahko pa ste se s svojo masko tudi brezplačno fotografirali), trgovinah Etnika Slog, 4 Kids, Smash!,

Cvetličarna Pri čebelici

Heidi.si, Alpina, v cvetličarni Sandra, S. Oliverju, slaščičarni Zvezda, Gostilni Matjaž, kavarni Fontana in Caffè studiu. Škoda, da se k pustni popestritvi niso priključili lokali, kot so Miško Knjižko, Pri Nejcju ali Kavarna Evropa, ki se nahajajo ob lokacijah

osrednje mestne programske ponudbe (ob knjižnici oziroma pokrajinskem muzeju na Trgu celjskih knezov, kjer se je začela pustna povorka, in na Krekovem trgu, kjer je bilo osrednje popoldansko dogajanje).

VESNA GOLNER, TKDC

Gostilna Matjaž

Pegazov pustni karneval

Pust je praznik z dolgoletno tradicijo, tudi pri nas vsako leto s pustnimi maskami odganjamo zimo in sneg. Vzdušje je bolj veselo, razigrano, za tren celo bolj glasno in smejoče, kot ponavadi – tako je bilo tudi 13. februarja v Pegazovem domu.

Na pustni torek je že zgodaj zadišalo po slastnih krofih, ki so jih pripravljali naši stanovalci in gospodinje. Pegazov karneval je začela fina gospoda, ki je prišla iz Italije. Po domu so se sprehodile Benečanke s Casanovo. Zatem se je predstavilo še pet skupin, ki so tekmovale za nagrado najboljše maske doma. Kostume so kreativno ustvarili

stanovalci sami. Skupina Spominčice se je predstavila z unikatnimi kostumi srčkov, skupina Zarja je predstavljala norčave klovnove, združene skupine Ob potoku, Rožmarin in Ena A so predstavile značilno jesensko delo Štajercev – trgatev, združeni skupini Modrijani in Mavrica pa sta nas zaradi svojih kostumov popeljali v poletje, ob morje, bili so namreč mornarji. Prvo nagrado so letos prejeli trgači grozdja. Bilo je prav razigrano, dobre volje in krofov polno rajanje, ki je trajalo še dolgo v popoldne.

NINA IVIČ,
VALENTINA MISJA

Levčki na povorki

Na pustno soboto so se najstarejši otroci iz Vrta Danijelov levček, enota Vojnik, udeležili tradicionalne pustne povorke v Novi Cerkvi. Predstavili so skupno pustno masko – levčke. Doživeli in spoznali so ljudski običaj, ki je bogat del kulturne dediščine.

Otroci so v pogovoru o svoji maski dejali: »Lev je kralj živali. Levčki zato lahko počnejo karkoli in lahko spijo, kolikor se jim zljubi. Imajo veliko srce.«

Z velikim srcem in s pustno razigranostjo so marsikomu prinesli veselje in smeh.

LUCIJA LENARČIČ
Foto: Erika Jus

90,6 95,1 95,9 100,3
novi tednik
Vedno z menoj!

radio celje
Vedno z menoj!

Čisto prava maškarada

Prav na dan pred valentinovim nas je letos obiskal pust. Čeprav je zima šele te dni prav zares prišla v naše kraje, upamo, da so bile pustne šeme uspešne pri odganjanju le-te in bo v naše kraje kmalu prišla tudi pomlad v vsem svojem nežnem in pisanem sijaju.

Otroci Vrtca Prebold z vzgojiteljicami smo pripravili, kot že nekaj let do sedaj, čisto pravo pustno rajanje v večnamenski dvorani vrtca. Pustno rajanje so najprej pričele naše najmlajše skupine, otroci stari do treh let. Najprej so se naše naj-

mlajše maškare predstavile s plesom in rajanjem svojim vrstnikom v oddelkih. Po končanem predstavitevem plesu se nam je tudi letos pridružil čisto pravi kurent, ki se ga nismo prav nič bali. Prav nasprotno, nekateri so celo zbrali pogum in so ga tudi pobožali. Kasneje so maškare skupaj z njim ob glasbi tudi prepevale, zaplesale in se povesele. Rajanje so nato naši najmlajši nadaljevali po oddelkih. Malo kasneje so se v večnamenskem prostoru vrtca zbrale starejše skupine otrok od 3 do 6 let. Tudi te maškare so najprej

posamično po oddelkih zaplesale predstavni ples. Skupaj so se povesele in ob pustni glasbi preganjale »starko« zimo iz naših krajev. Tudi njih je pozdravil kurent. S tem so se otroci starejših oddelkov seznanili tudi s slovensko tradicijo praznovanja pusta.

Kljub na novo zapadlemu snegu upamo, da je našim maškaram uspelo pregnati zimo iz naših krajev in da bo prišla pomlad in z njo veliko lepih in sončnih dni.

TANJA PEPELNIK

Pustna delavnica

Imate kaj za pusta hrusta? V galeriji Nika Ignjatiča v Celju smo letos na praznični dan kulture pripravili otroško pustno delavnico. Pod vodstvom naše hišne

umetnice Done Pratnekar smo izdelovali pustne maske. Medtem ko smo preganjali zimo, so si starši lahko ogledali tudi druge kulturne ustanove, ki so bile odpre

na ta praznični dan. Bilo je poučno in vsekakor zabavno. Se kmalu spet vidimo.
NEJC ŠTEFANIČ, predsednik društva Otroci otrokom

Odlične pianistke

V nedeljo, 28. januarja, je bilo v Rogaški Slatini že 7. mednarodno tekmovanje Ivana Rijavca za pianiste. Udeležili sta se ga tudi učenci Glasbene šole Celje Ema Laznik in Zala Zupan, ki sta dosegli lepe rezultate: Ema je osvojila drugo nagrado in 92 točk, Zala pa drugo nagrado in 92,50 točke. Skupaj sta nastopili tudi v kategoriji klavirski duo in osvojili izvrstno prvo nagrado, prvo mesto in 97,25 točke ter sta bili izbrani za nastop na koncertu prvonagrajencev. Tekmovanja se je udeležila tudi Mina Brezič, dijakinja umetniške gimnazije, programa, ki ga izvajata I. gimnazija v Celju in Glasbena šola Celje. Dosegla je sijajno prvo nagrado, tretje mesto in 96,50 točke. Vsa dekleta so tekmovala pod mentorstvom Simone Moškotevc Guzej.

ML

Mineva 74 let od prehoda XIV. divizije čez Voglajno

Na mestu, ki ga je legendarna XIV. divizija prehodila v zgodnjih jutranjih urah 14. februarja 1944 na pohodu na Štajersko, so člani ZZB NOV in POJ leta 1971 postavili pomnik.

Stoji blizu mostu ob Voglajni, čez katerega so se brigade pomikale proti Dramljam. Granitni kamen ima skico pohoda XIV. divizije NOV od Sotle do Mozirskih planin in Pohorja ter datum 6. februar 1944-24. 2. 1944. Pri vasi Opoka vzhodno od Štor je divizija prešla še cesto in železnico. Partizani so minirali železniško progo. Nemški vlak je zadel ob mino in iztirilo je nekaj vagonov. (Povzeto po avtorju Gvidu Stresu, Pohod Štirinajste na Štajersko).

Pomnik je redno vzdrževan. Kovinski del, ki označuje pot pohoda, je že načel zob časa. V celoti ga je obnovil naš marljivi veteran Vladlav Bogdanovič. Za urejeno okolico poskrbijo Občina Štore in člani veteranskih organizacij. V preteklosti, ko so še bile organizirane slovesnosti ob obletnicah prehoda, se je ob pomniku zbralo veliko ljudi. Kljub časovni oddaljenosti nikakor ne smemo pozabiti na tisti čas. Zato smo se v Štorah soglasno odločili, da se bomo letos, ko mineva 74. obletnica prehoda, spet poklonili v hvaležen spomin borcem NOV.

SREČKO KRIŽANEC

Šmohor vedno bolj priljubljen

Letošnja prva februarjska sobota je bila za vse zveste pohodnike na Šmohor praznična, za tiste, ki se niso ustrašili snega in so se podali na svojo priljubljeno destinacijo, kot bi rekli v sodobnem turističnem žargonu.

Oskrbnica Helena Perko je razdelila priznanja najbolj pridnim pohodnikom, ki tja

pridejo vsaj dvajsetkrat na leto. Snežilo je močno, zato se je družabnega srečanja in podelitve priznanj udeležila le približno polovica tistih, ki redno zahajajo tja.

Število teh je s približno dveh, treh ducatov zraslo na približno sedemdeset. Za to je zaslužna aktualna oskrbnica, ki je na Šmohorju zadnjih šest

let. Nagrajevanje, je ocenila, se spleča. Tudi najbolj pridni prikimavajo, da se res spleča priti na Šmohor večkrat na leto. Takšno početje zdravju dobro dene, denarnica ne trpi, najbolj pridne oskrbnica opazi in nagradi ...

Sedemdeset je takšnih, ki imajo tri- ali dvoštevlično število vzponov na leto; omembe

vredni, da dobijo priznanja, so tisti, ki tja pridejo vsaj dvajsetkrat. Najbolj pridnih, dobitnikov zlate medalje, ki se ponajajo s trištevličnim številom, je petnajst. To so Miran Kolšek (315), Bojan Seško (290) in Jožica Slimšek (180). Ob njihovem številu vzponov bi zardel marsikdo, ki ima pri roki vedno kak izgovor, da ne

gre ne na Šmohor ne na kak drug hrib. Zagotovo tja ne zahajajo zaradi nagrad, ki so jih deležni, a če se take reči navadiš, ne škodi.

Šestindvajset tistih, ki so opravili vsaj šestdeset vzponov, je oskrbnica nagradila z zlatim priznanjem, majico in s kosilom. Tega je namenila tudi dobitnikom srebrnih in bronastih priznanj. Tudi majice so bili deležni vsi nagrajenci.

Šmohor je tradicionalno priljubljena pohodniška točka še iz časov, ko ni bilo avto-

mobilov, televizije, družabnih omrežij in igrice. Priljubljen je tudi zdaj, ko obstaja zavedanje, da se je zaradi lastnega počutja treba gibati in da je gibanje v naravi nekaj najboljšega, kar si človek lahko privoščiti. Pot ni huda, postankov sredi gozda in zelenja, kjer se spočijejo oči, ne manjka, vse naokrog je mir in človek lahko razmišlja in se razgleduje. Kaj si z vsemi mogočimi rečmi napolnjene glave še lahko želijo?!

BH, foto: MIRKO BOŠNAK

Pepelka malo drugače

V letošnjem šolskem letu se je v Srednji zdravstveni šoli Celje ponovno prebudilo gledališko ustvarjanje. Dijaki so se odločili za uprizoritev Pepelke. A to ni pravljica bratov Grimm, ki jo poznamo iz otroških let. Tamara Matevc, sodobna slovenska dramatičarka, je poustvarila moderno pravljico, ki sicer ohranja osnovno zgodbo izvirne pravljice, čeprav so njeni liki popolnoma preoblikovani.

Pepelka je samozavestna deklica s sanjami in hrepenenjem po sreči. Ampak nič od tega se ne more uresničiti, kajti onemogočajo jo mačeha Nerga in njeni razvajeni hčeri Mulokuha in Čemerika, pri čemer ji tudi oče ni v oporo. Tu je še kraljevič Oliver s svojim pretirano ambicioznim očetom Malim kraljem,

ki sinove noge vpne v natezalnike, da bi imel daljše stopalo in bi lahko bolj ambiciozno stopal kot njegovi sovrstniki. Na koncu Pepelka osvobodi Oliverja predsodkov in namišljenih ovir, vse tri, Pepelka, Mulokuha in Čemerika, pa odvržejo trapasta imena, se spoprijateljijo in sklenejo, da je treba uživati ta trenutek in ne čakati na enkrat potem, ko boš končno srečen.

Če hočeš dobro plesati - biti v življenju srečen - moraš kdaj stopiti v čevlje drugega in tako začutili njegove stiske, se znati živeti v njegov položaj. Potem tudi v lastnih čevljih veliko bolje plešeš.

ALENKA KOŠEC KLARIČ, prof.
Foto: arhiv SZŠ Celje

Junija v Malezijo

V soboto in nedeljo, 3. in 4. februarja, je bilo v Ljubljani mednarodno tekmovanje Scholar's Cup, ki se ga je udeležilo tudi dvanajst dijakov z Gimnazije Celje - Center. Skupno so osvojili kar 52 medalj, priznanj in pokalov. Najboljšo uvrstitev je dosegel prvošolec Matevž Bervar, ki je postal tretji najboljši debater tekmovanja.

Z drugošolcema Lano Vincelj in Aljažem Primožičem se je uvrstil na svetovni dogodek, ki bo letos konec junija v malezijski prestolnici Kuala Lumpur.

Tja bo potovala tudi ekipa, v kateri so Mitja Suvajac, Maja Ciglar (oba 3. letnik) in drugošolec Alen Pokupec. Gre za drugi velik uspeh dijakov GCC na tem tekmovanju. Tudi lani sta na svetovni izvedbi v Vietnamu šlo zelo uspešno zastopali dve ekipi, ki se jima je uspelo uvrstiti tudi na turnir najboljših, ki je bil novembra 2017 v ZDA.

Mednarodno tekmovanje Scholar's Cup poteka v več kot šestdesetih državah po vsem svetu. Gre za tekmo-

Zmagovalni ekipi z GCC
(Foto: arhiv GCC)

Državni prvak in dva srebrna v ekokvizu

Dijaki I. gimnazije v Celju so ponovno posegli po najvišjih priznanjih na državnih tekmovanjih. Četrtošolec Frenk Dragar (ma sliki) je postal državni prvak in osvojil zlato priznanje. Tretješolca Vid Potočnik in Leon Rojk Štupar sta osvojila srebrno priznanje.

Državno tekmovanje je bilo v soboto, 3. februarja, v Kranju.

NP

Pokal mesta Celje

8. februarja je Smučarsko društvo Unior Celje ob 96-letnici obstoja na Celjski koči organiziralo tekmovanje v veleslalomu za pokal mesta Celje. Glede na to, da smo tekmo organizirali prvič, je bil odziv več kot dober, saj se je udeležilo kar 75 tekmovalcev, ki so se pomerili v petih starostnih kategorijah.

Tekmi smo dali resnično celjski pridih. Ne samo zaradi izbranega smučišča (Celjska

koča), pač pa tudi zaradi otvoritvene vožnja po tekmovalni progi s celjsko zastavo.

Pogoji na progi so bili vse prej kot lahki, saj nam jo je večja količina novozapadlega snega resnično zagodla, vendar so se člani Smučarskega društva Unior Celje z maksimalno mero truda uspešno spopadli tudi s to težavo in progo pripravili tako, da so bili pogoji

enakovredni za vse tekmovalce.

Po tekmi so se vsi tekmovalci brezplačno okrepčali z izvrstnim golažem in tako lažje počakali na uradno razglasitev rezultatov. Ko smo podelili vseh deset kompletov medalj, smo razglasili še absolutno najhitrejša Celjana. V ženski kategoriji je s časom 33,10 zmagala Taja Bombač, članica Smučarskega društva Unior Celje, v moški kategori-

ji je bil med vsemi najhitrejši Urban Reich Pogladič s časom 31,44.

Čisto za konec smo med vsemi tekmovalci izžrebali še 25 bogatih nagrad in na ta način nagradili tudi tiste, ki so bili na progi malo manj uspešni.

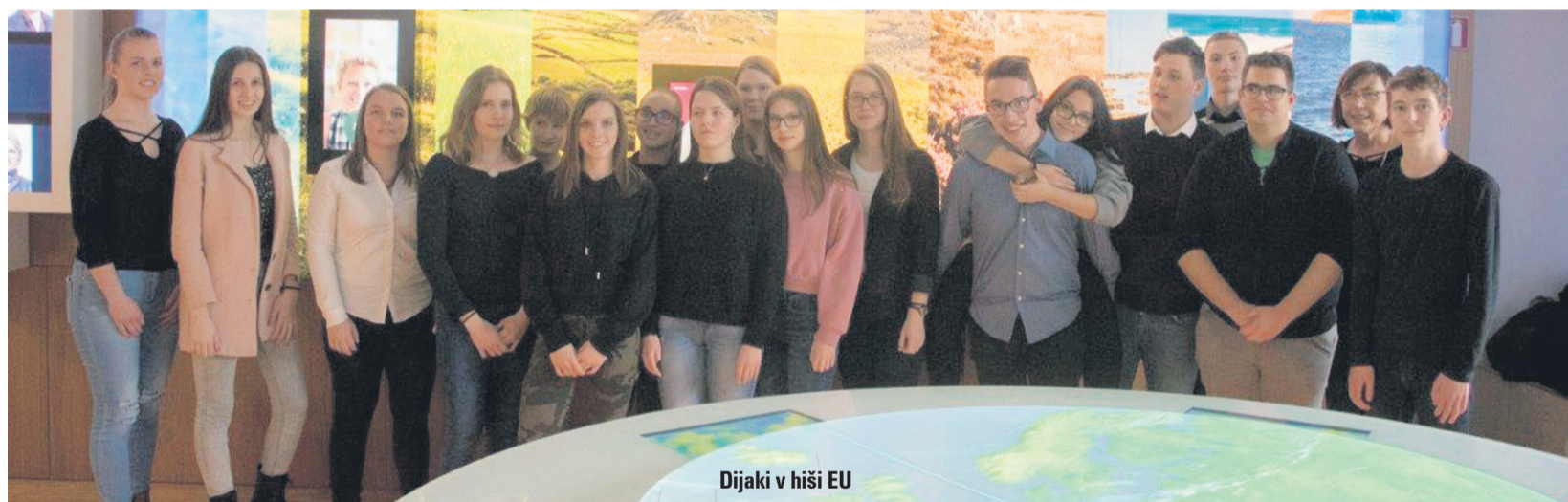
Prizadevamo si, da bi tekmovanje postalo tradicionalno in da bi se ga naslednje leto udeležilo še več smučarskih navdušencev.

Se vidimo naslednje leto v še boljši izvedbi in še številnejši zasedbi.

JUDITA KOROŠEC
Foto: SD Unior Celje

vanje, ki sicer poteka v angleščini in v štirih različnih kategorijah: Team Debate (debata), Collaborative Writing (pisanje eseja), Scholar's Challenge (pisni preizkus) in Scholar's Bowl (timsko tekmovanje/kviz). Zajema šest različnih področij: zgodovino, literaturo, znanost, umetnost, družboslovne vede in posebno področje. Slovensko izbirno tekmovanje, kjer so se pomerile ekipe iz Slovenije in nekaterih sosednjih držav, je že četrto leto zapored gostila Osnovna šola Danile Kumar v Ljubljani.

GD

Dijaki Šolskega centra Celje na obisku v predsedniški palači

V četrtek, 1. februarja, so dijaki treh šol Šolskega centra Celje, ki sodelujejo v projektu Šola ambasadorka Evropskega parlamenta, in sicer Gimnazija Lava, Srednja šola za strojništvo, mehatroniko in medije ter Srednja šola za kemijo, elektrotehniko in računalništvo, obiskali predsedniško palačo in Hišo EU.

Z mentoricami so v duhu povezovanja in združevanja utrjevali tudi povezanost dijakov v Šolskem centru Celje.

Najprej smo si ogledali predsedniško palačo, kjer smo veliko izvedeli o protokolu in delu predsednika. Nato smo se udeležili pogovora na temo poklicev prihodnosti, ki ga je gostil predsednik republike Borut Pahor v okviru 3. ka-

riernega dne, ki ga pripravlja Zavod Nefiks. Predstavili so se nam zanimivi gostje in nam predstavili poklice, ki jih opravljajo, ter nas navdušili s svojo karizmo in z življenjskimi zgodbami. Dijake je s svojo zanimivo življenjsko zgodbo najbolj navdušil Matic Vizjak.

V drugem delu ekskurzije smo obiskali Hišo EU. Dijaki so s pomočjo in-

teraktivne predstavitve Doživi Evropo spoznali delo evropskih institucij, organov EU in izvedeli, kako EU vpliva na njihovo vsakdanje življenje.

Domov smo se vračali polni novih vtisov ter uporabnih in koristnih informacij za nadaljnje ustvarjanje in oblikovanje samostojne kariere.

AL

Novi uspehi pevcev Glasbene šole Celje

Prejšnji mesec so se dijaki umetniške gimnazije (glasbena smer), ki jo izvajata I. gimnazija v Celju in Glasbena šola Celje, pod mentorstvom Davorja Mikulića udeležili mednarodnega tekmovanja Lazarja Jovanovića v Beogradu. Med tekmovalci iz Srbije, s Hrvaške, iz Makedonije, Črne gore in Slovenije so blesteli celjski pevci. Na tekmovanju so nastopili Živa Žohar, Gašper Rataj in Matic Dokler ter vsi v svojih kategorijah dosegli prve nagrade.

ML

»Imeli bomo usodo, ki si jo bomo zaslužili«

(Albert Einstein)

Za nami so informativni dnevi. To je čas, ko se devetošolci in dijaki zaključnih oddelkov odpravijo na lov za informacijami v zvezi z nadaljevanjem izobraževanja. To je čas, ko se šole in fakultete na predstavitve svojih programov pripravijo z vsemi razpoložljivimi sredstvi. To je čas, ko bodoči dijaki in študentje poslušajo nasvete staršev, profesorjev, prijateljev, znancev, medijev glede vpisa ... Bodimo poštene – to je tudi čas, ko marsikdo, ki se še ne more odločiti glede nadaljnega šolanja, morda pride v še večjo zadrego in je postavljen v še težji položaj. Zato je pomembno, da v tem trenutku prisluhne predvsem sebi.

Odločili smo se, da bomo v jakov naše šole, ki so bili v času prispevku predstavili nekaj di- svojega odločanja v dilemi, a

ker so poznali sebe in prisluhnili svojim željam ter načrtom, so zdaj zadovoljni in uspešni. Enako želimo vsem, ki ste letos postavljeni pred odločitev glede izbire šole oziroma fakultete.

Vsak v življenju piše svojo zgodbo. David, Jaka, Tilen in Tadej svojo zgodbo uspešno pišejo že tri oziroma štiri leta v Srednji šoli za kemijo elektrotehniko in računalništvo ŠC Celje.

Tilen Natek, dijak 4. letnika programa Elektrotehnik, smer energetika:

Po osnovni šoli nisem vedel, kam naprej. Izbiral sem med (tehniško) gimnazijo in elektrotehniko. Po obisku informativnega dne sem izbral slednjo in še danes mi ni žal, kajti šola daje potrebno znanje, da postaneš »pravi štomar«.

V začetku 3. letnika sem se odločil za poglobljanje energetike, saj se mi zdi ta smer najbolj praktična in tudi zelo iskana. Ob koncu leta sem odšel na enomesečno prakso, kjer sem lahko stvari iz zvezkov in učbenikov videl ter z njimi tudi delal.

Po maturi želim nadaljevati študij iste stroke, saj mislim, da imam zelo dobro predznanje. Zahvala gre vsem profesorjem, ki so sicer strogi, a hkrati tudi prijazni in se lahko z njimi vse dogovorimo.

Tadej Senič, dijak 4. letnika programa Tehnik računalništva:

Tako kot vsakega je tudi mene ob koncu osnovne šole čakala zelo težka odločitev – izbira poklica in šole, ki jo bom obiskoval. Odločitev je bila kar težka, ampak ker sem zelo rad delal z računalniki in sem videl največjo perspektivo v računalniškem poklicu, sem se odločil za računalniško šolo. V srednji šoli nas je čakal drugačen način življenja in šolanja, na katerega se je bilo treba navaditi. Sicer mogoče 1. letnik ni bil zelo drugačen od zadnjega razreda v osnovni šoli, toda vsako leto je bila

drugačnost očitna. Predmeti so se iz leta v leto spreminjali v takšne, ki so me zanimali, torej strokovne predmete računalništva. Najbolj sem bil zadovoljen s praktičnim poukom, kjer je bil pouk malo bolj sproščen kot ostali predmeti, prav tako si tam imel veliko možnost napredka pri svojem znanju.

Veliko so pri tem pomagali profesorji, prav tako sem moral kakšno stvar raziskati tudi sam.

Načrt po opravljeni maturi je nadaljevanje šolanja na Fakulteti za računalništvo v Mariboru, smer informatika, kjer hočem svoje znanje, pridobljeno v srednji šoli, še nadgraditi.

Stran Mladi za mlade so pripravili dijaki Srednje šole za kemijo, elektrotehniko in računalništvo ŠC Celje.

Jaka Zupanek, dijak 3. letnika programa Elektrikar:

V to šolo sem se vpisal, ker zelo rad spoznavam naprave in ustvarjam nove stvari. Za ta poklic so me navdušili krmiljenje in vezave elektromotorjev. V prostem času sem član Prostovoljnega gasilskega društva Soc-ka, kjer hodimo na različna tekmovanja in vaje. Rad bi postal elektroinženir, profesor in nižji gasilski častnik 2. stopnje.

David Ribar, dijak 4. letnika programa Kemijski tehnik:

Za kemijo sem se odločil zaradi fascinacije nad naravoslovnimi vedami. Med vsemi me je najbolj pritegnila prav kemija.

Z izborom srednje šole sem več kot zadovoljen. Poleg odličnih profesorjev, ki predavajo snov vedno približajo dijakom, mi je najljubša laboratorijska

praksa. Tukaj se učimo dela v laboratoriju, pisanja strokovnih poročil in sposobnosti skupinskega dela, ko izvajamo analize po skupinah. V razredih se vedno najde tudi pomoč za tiste, ki snovi morda ne razumejo.

Poleg rednega pouka v šoli obstaja pester izbor interesnih dejavnosti, ki so na voljo vsem. V šoli vsako leto poteka veliko tekmovanj, ki se jih lahko udeležimo. Za kemike je najbolj aktualno tekmovanje za Preglove plakete.

Tudi sam sem dobitnik srebrne Preglove plakete v prvem letniku in zlate Preglove plakete v tretjem letniku. V šoli je zelo aktualna raziskovalna dejavnost mladih, vsakdo lahko namreč izdelal

svojo raziskovalno nalogo, ki jo predstavi na srečanju mladih raziskovalcev na občinski ravni, izbrani dijaki jo lahko predstavijo tudi na državni ravni. Dobre kemijske raziskovalne naloge lahko prijavijo še na razpis za Krkine nagrade.

Po srednji šoli se nameravam vpisati na Fakulteto za kemijo in kemijsko tehnologijo v Ljubljani, smer splošna kemija, ter nadaljevati svojo izobraževalno pot, prežeto s čudovito znanstveno disciplino – s kemijo.

Elektrika je super sila

Obiskali smo Vrtec Šentjur, in sicer enoto Kalobje

»Elektrika je super sila, greje nam kosilo, ohladi sladoled, pere, lika in suši. Slike na zaslon nariše in po hiši prah pobriše,« so nam z navdušenjem pripovedovali otroci iz kalobškega vrtca.

Kot v veliki družini tam dneve skupaj preživljajo tako malčki, ki ubirajo šele prve korake, kot tisti, ki počasi že pogledujejo proti učilnici prvega razreda. Ko gre za odkrivanje delovanja skrivnostnih električnih sil, pa vsi enako na široko odprejo radovedne in iskrive oči.

Le kako je mogoče, da s preprostim pritiskom na stikalo prižgemo luč, televizijski sprejemnik, radio in celo vrsto drugih gospodinjskih naprav? Kakšna je ta skrivnostna sila, brez katere si življenja danes ne znamo predstavljati? A na to pomislimo le ob redkih priložnostih, ko elektrike zmanjka. Otroci so svet elektrike z vzgojiteljico Karlo Robič Žekar in njeno pomočnico Klavdijo Šešerko raziskovali ves mesec. Elektriko so opazovali

v posebni kroglasti lučki, kjer se je ob dotiku energija prikazala v obliki strele. S posebnimi čepicami so z magnetki lovili drobne kovinske predmete. S posebnim baterijskim sistemom so prižigali lučko in pognali ventilator. In kaj imajo z elektriko baloni? Presenetljivo veliko. Ste vedeli, da vam zaradi balonov lahko vstanejo lasje? Tako zabavnih pričesk kot statična elektrika ne zna ustvariti nobena frizerka. In tudi če ste zelo večji v kuhinji, skoraj zagotovo niste vedeli, da je s pomočjo balona mogoče ločiti zmes popra in soli. Otroci so elektriko celo narisali. Izpod črnega ogrinjala na papirju so izpraskali najbolj neverjetne oblike, črte in vijuge. Bolj neverjetna kot elektrika je lahko v vrtcu samo še domišljija. In otroci je premorejo veliko. Včasih namreč tudi zaradi elektrike domišljija preprosto dobi krila.

StO
Foto: SHERPA

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Šale nam je poslala Mira Milec iz Celja.

Policijska 1

Na policijski postaji zazvoni telefon. Mlad policist dvigne slušalko, posluša, nato pa se v joku sesuje na mizo. Kolegi ga vprašajo, kaj je, pa pove, da mu je umrla mama.

Telefon ponovno zazvoni, policist se oglasi, posluša in v šoku pade na tla. Ko pride k sebi pove: »Nesreča res nikoli ne počiva. Pravkar me je poklical brat, tudi njemu je umrla mama.«

Policijska 2

Policist pade v odprt kanalizacijski jašek. S težavo zleze ven, pogleda jašek in pravi:

»Še dobro, da je bil odprt, sicer ne vem, kako bi prišel ven.«

Pot

Boštjan stoji pred trgovino in čaka mamu. Mimo pride mlad župnik in ga vpraša: »Mi lahko poveš, kje je pošta?«

Boštjan: »Kar naravnost in nato čez 200 metrov na levo.«

Župnik: »Hvala. Veš, jaz sem vaš novi župnik. Ali kaj hodiš v cerkev?«

Boštjan: »Ne.«

Župnik: »Pridi kdaj, pokazal ti bom pot v nebesa.«

Boštjan: »Dajte no, saj še poti do pošte ne poznate!«

Novi skloni v slovenščini

1. Imenovalnik: kdo ali kaj
2. Rodilnik: koga ali česa
3. Dajalnik: komu ali čemu
4. Tožilnik: koga ali kaj
5. Mestnik: pri kom ali pri čem
6. Orodnik: s kom ali s čim
7. Koruptivnik: komu in koliko
8. Nategovalnik: koga in kdo
9. Odstopnik: čemu in zakaj

Strah

»Kam pa kam, Marjan?«

»Na lov na zajca.«

»A se ga bojiš?«

»Zakaj bi se ga bal?«

»Ker imaš puško s sabo.«

Dan zaljubljenih

»Draga, kaj bova počela za valentinovo? Ti je všeč Madrid?«

»Seveda!«

»Kaj pa Pariz!«

»Jaaaa!«

»Dobro, gledala bova tekmo med Real Madridom in Pariz Saint-Germainom.«

Policijska 3

Franček se znajde na policijski postaji in jezen pove, da so vsi policisti neumni. Policisti se zberejo okrog njega in protestirajo.

Franček reče: »Vam bom dokazal. Kaj visi na drevesu in je okroglo in rdeče?«

Policisti razmišljajo ...

Franček: »To je vendar češnja.«

»Daj nekaj lažjega!«

Franček: »Dobro, dve stvari visita na drevesu, sta okrogli in rdeči!«

Policisti spet razmišljajo ...

Franček: »Dve češnji vendar!«

Policisti: »Postavljaš pretežka vprašanja, daj nekaj lažjega!«

Franček: »Dobro, kaj vleče konjsko vprego?«

Najprej tišina, nato policisti v en glas: »Tri češnje!«

SOS je mednarodni poziv za pomoč.

Trije kratki, trije dolgi, trije kratki.

Pri nas to izgleda takole ...

Mi smo imeli prijatelje, vi imate telefone. Mi imamo zato spomine, vi pa prazne baterije.

Pogovor za službo: »In kaj delate v sedanji službi?«

»Večinoma napake in dajem neprimerne komentarje.«

Povabilo bralcem

Na strani Razvedrila bomo objavljali zanimive fotografije iz preteklosti, ki sporočajo kaj zabavnega in so spomin na čase, običaje, ki jih ni več ... Morda hranite v svojem arhivu kaj takšnega, kar bi radi delili z bralci? Pošljite nam fotografijo s svojimi podatki in zraven seveda pripišite, zakaj je tako posebna, kaj prikazuje in kje je bila posneta. Najboljše bomo objavili in nagradili!

Fotografije in podatke nam pošljite na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje ali na spletni naslov tednik@nt-rc.si.

Dokaz globalnega segrevanja

Upokojska himna

Zabučale gore, zašumeli lesi,
oj, mladost ti moja, kam odšla si, kje si?

Osivela glava, naglušna so ušesa,
tudi slabo vidim in spomin mi peša.

Plača, moja plača, kam si se zgubila,
v revno pokojnino si se spremenila.

Evro, evro pada, vsak dan manj zaleže,
vsak dan tanjši kruhek nam socialna reže.

Kaj čem zdaj storiti na tem božjem sveti,
od obljub vsakdanjih se ne da živeti.

Zlati, zlati časi, ko smo še verjeli,
da na starost bomo vsi lepo živeli.

SUDOKU 297

	2					8	
8					1	9	4
1					7		
		4					2
		1	5				9
				9	5	6	8
4	5	1					
				3	6		
						7	2
							5

REŠITEV SUDOKU 296

3	9	5	7	2	6	4	8	1
1	2	6	4	8	5	9	3	7
8	4	7	1	9	3	5	2	6
6	5	1	8	3	7	2	9	4
4	3	9	6	1	2	7	5	8
2	7	8	5	4	9	6	1	3
9	6	2	3	7	8	1	4	5
5	8	4	9	6	1	3	7	2
7	1	3	2	5	4	8	6	9

Vse slikovne šale vir: splet

Vse je prisluškovalnica

Rada prisluškujem. Povsod. Vedno. Vsakomur. Vem, da to ni lepa lastnost za druge. A meni čisto ustreza. Če bi vam zapisala, kaj vse že vem in o kom, bi potrebovala toliko strani, da bi lahko nastala tudi knjiga.

Okolje, v katerem prisluškujem, ni pomembno. V službi prisluškujem toliko, da mi zmanjka časa za delo. Vendar mi v službi ni več tako zanimivo prisluškovati, ker tam že vse o vseh vem in se potem slišano samo ponavlja. No, včasih še izvem kaj novega, zato se prisluškovanju na delovnem mestu nisem popolnoma odpovedala ...

Prisluškujem tudi doma. Sosedom. Tako na primer zelo dobro vem, kaj je res in kaj ni, če mi sosedge, ko pridem k njim na obisk, trobijo o nečem, kar sem že prej slišala.

Nimam nobene prisluškovalne naprave. Še ne. To sicer ne pomeni, da si je ne bom kupila, če me bo moja strastna navada še bolj pritegnila. Prisluškujem na različne načine. Doma na steno lahko postavim kozarec, ker se tako bolj sliši, ali pritisnem uho ob tla, če gre za spodnje sosede. Kje drugje tega ne morem početi, zato se pač opiram na svoj sluh, ki je na srečo nadpovprečen. Ne šalim se, ko rečem, da slišim travo rasti.

Čudovit prostor za prisluškovanje so različne čakalnice. V zdravstvenih domovih tako izvem, da skoraj polovica tam čakajočih sploh ne potrebuje zdravniške pomoči. Bi rekla, da bolj psihološko včasih. Enako v različnih uradih, kjer pogosto ugotovim, da birokrati nimajo ravno hudega tempa. In da se med seboj ne marajo.

Dobro okolje za prisluškovanje je hotel. Edina težava je, če so gostje v sosednji sobi tujci. Takrat je nepogrešljiv Googlov prevajalnik. Ugotovitev v hotelih je, da se marsikatera družina na dopustu spre oziroma prepira na »polno«.

Včasih grem sama na kavico in na ušesa vlečem, kaj se pogovarjajo pri družih mizah. Največ izvem, če so v družbi ženske, ampak nič kaj konkretnega. Po izkušnjah s prisluškovanjem so ženski pogovori ob kavicih preveč splošni. Včasih so nekatere ženske pri tem prav zlobne in nesramne. Enkrat nisem mogla biti tiho in sem eni dala svoj kos limone, ki sem ga dobila ob čaju. Ko sem ji ga odnesla, sem ji dejala, da naj ji limonina grenkoba z jezika spere vso zlobo. Čeprav glede obrekovanja moški skoraj prekašajo ženske, vam rečem. Ti so bolj konkretni pri obrekovanju, imajo tudi bolj sočen besednjak. Ampak niso zlobni. In ne potrebujejo limone.

PRISLUŠKOVALKA

Občinski PR v novi vlogi?

Gregor Globočnik, predstavnik za odnose z javnostmi v kabinetu župana Mestne občine Celje, je vse, tudi nas novinarje, zelo presenetil z novo vlogo, ki jo je imel na prvi seji mestnega sveta v tem letu. Pri vodenju seje je namreč zasedel mesto **Stevana Polimaca**, strokovnega sodelavca na celjski občini, ki z organizacijsko-tehničnega vidika skrbi za nemoten potek seje. »Lahko se zgodi, da bo Stevan, ki pravzaprav edini do potankosti obvlada delovanje glasovalne naprave, tudi kdaj odsoten zaradi dopusta ali bolniške, zato moramo poskrbeti za kakšno rezervo,« je Globočnik v smehu pojasnil svoj novi priložnostni položaj na seji mestnega sveta, ob boku z županom **Bojanom Šrotom** in **Tino Vrečko**, vodjo službe mestnega sveta, in tako odgovoril na številna vprašanja, ki jih je dobil na ta račun.

Foto: GrupA

Sproščeno pred sejo, potem pa ...

Razpoloženje pred začetkom sej celjskega mestnega sveta je praviloma vedno vedro, potem pa zaniha glede na vsebino razprav in čas trajanja seje. Pred začetkom torkove seje, sodeč po fotografiji, med svetniki najbrž ni bilo kakšnega drugega pričakovanja od tega, da naj bi šlo še za eno rutinsko sejo. V svetniški skupini Desusa so se **Jože Zimšek**, **Brigita Čokl** in **Štefanija Presker** sproščeno pomenkovali, zaklepetala sta se tudi svetnika **Fric Krajnc** (Stranka za delovna mesta) in **Gregor Gregorin** iz SMC. Nekoliko bolj zamišljena sta bila njegova strankarska kolega **Dejan Žohar** in **Vinko Skale**, ki je potem s svojimi nastopom pri točki o nominirancih za celjske grbe razburkal sceno in poskrbel, da seja ni bila le rutinska.

Foto: GrupA

Bori Zupančič in Gea Erjavec (v belem), desno sedita člana zasedbe The Young Ones Andrej Pavlina in Bojan Kljakovič.

Poezija na ključ

Kulturno obarvan februar se počasi poslavlja, a spomin na nekatere dogodke, povezane s praznovanjem, še ni zamrl. Takšno je bilo Prešernovanje v krčmi Tamkoučiri, kjer sta zanimiv dogodek pripravila slikar, literat in glasbenik **Bori Zupančič** ter plesalka in koreografinja **Gea Erjavec**. »Že v časih, ko se mestecu Celju še sanjalo ni o umetniški četrti, je Bori častil slovenski kulturni praznik na svoj lasten način, na različnih krajih, sam ali z drugimi,« so v vabilu zapisali organizatorji. Tokrat sta s pomočjo občinstva ustvarila novo naključno poezijo ali poezijo na ključ, kar je očitno zabavalo tudi člane zasedbe The Young Ones, ki z Borijem muzicirajo že desetletja in zato niso manjkali niti tokrat.

Foto: SHERPA

Podpis na medaljo

Slovenske športnike na olimpijskih igrah spodbuja tudi skupina navijačev iz Žalca. Med prenosi iz Pjongčanga zagotovo ni mogoče spregledati **Aleksandra Javornika**, ki se je za tokratno pot v Južno Korejo opremil z izvirno navijaško opravo in s kompletom kopij olimpijskih medalj. Na srebrno se mu je pred dnevi v slovenski olimpijski hiši podpisal **Jakov Fak**. Izvrsten biatlonec ni edini znan član slovenske olimpijske ekipe, s katerim se družijo Javornik. Nekaj besed je očitno izmenjal tudi z legendarnim slovenskim športnim reporterjem **Andrejem Staretom**. Morda sta že načrtovala pot na prihodnje igre, na katerih Javornik kot predsednik novoustanovljenega Društva slovenskih navijačev zagotovo ne bo manjkal.

Foto: FB

Žalski navijači niso manjkali niti na olimpijskih preizkušnjah slovenskih skakalcev. Javornik je med drugim na svoji strani na Facebooku objavil fotografijo z **Andrejem Staretom**.

Aleksander Javornik se je odločil, da se mu bodo na medalje podpisali vsi letošnji slovenski prejemniki olimpijskih odličij. Zaenkrat je to le **Jakov Fak**.

Bravo, naši olimpijci ali ...?

Romano Zabret, svetnico SLS v celjskem mestnem svetu, je naš fotograf ujel pri gesti, s katero pospremimo kakšen gol ali dober športni dosežek. V uredništvu Rumene strani nismo uspeli razvozlati, kaj jo je tako razveselilo. Tekma naših hokejistov proti Norvežanom se je namreč končala že pred začetkom seje mestnega sveta. Poleg tega so »risi« izgubili, kakšnega druge odmevnega izida pa naši olimpijci ta dan tudi niso zabeležili. Morda pa je bila razlog za Romanino zadovoljstvo vnovična seja mestnega sveta po dvomesečnem premoru in snidenje s kolegicami in kolegi iz svoje in drugih svetniške skupin. **Stane Rozman**, mestni svetnik SD, je ob vsem tem bil nekoliko bolj zamišljen, morda tudi zaradi novice iz Pjongčanga o dopingu našega hokejista.

Foto: GrupA

Visoki gostje na slavnostni akademiji

Šentjurski župan mag. **Marko Diaci** je na pokopališču v Gradcu skupaj z donatorjem in pobudnikom prof. dr. Ludvikom Karničarjem slovesno odkril nagrobnik zaslužnemu Šentjurtčanu Benjaminu Ipavcu. Spremljala ga je številčna delegacija sodelavcev, kulturnikov ter članov Mešenega pevskega zbora skladateljev Ipavcev Šentjur. Slavnostne akademije, ki je sledila odprtju spomenika, so se udeležili mnogi visoki gostje, med drugim veleposlanica RS v Avstriji **Ksenija Škrilec** (sedi na sredini poleg šentjurskega župana) ter poslanec v Evropskem parlamentu **Lojze Peterle**.

Foto: Občina Šentjur

